Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

26 март 2026 година*

Съдържание

I. Правна уредба и обстоятелства по спора . . . 9

А. Решение 2022/329 . . . 10

Б. Решение 2014/145, изменено, по-специално с Решение 2022/329 . . . 11

В. Регламент № 269/2014 . . . 12

Г. Спорното решение и спорният регламент (C-696/23 P и C-35/24 P) . . . 12

Д. Спорните актове (дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-111/24 P) . . . 14

1. Първоначалните спорни актове (дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-111/24 P) . . . 14

2. Първите спорни актове за оставяне в списъците (дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-111/24 P) . . . 15

3. Вторите спорни актове за оставяне в списъците (C-704/23 P и C-711/23 P) . . . 15

II. Жалбите пред Общия съд и обжалваните съдебни решения . . . 16

А. Жалбата пред Общия съд и първото обжалвано съдебно решение (дело C-696/23 P) . 16

Б. Жалбата пред Общия съд и второто обжалвано съдебно решение (дело C-704/23 P) . . 17

В. Жалбата пред Общия съд и третото обжалвано съдебно решение (дело C-711/23 P) . . 19

Г. Жалбата пред Общия съд и четвъртото обжалвано съдебно решение (дело C-35/24 P) 20

Д. Жалбата пред Общия съд и петото обжалвано съдебно решение (дело C-111/24 P) . . . 21

III. Производството пред Съда и исканията на страните . . . 22

А. По съединяването на делата . . . 22

* Езици на производството: английски и френски.

Б. По молбите за встъпване 23

В. Искания на страните в производствата по обжалване 23

1. Искания на страните по дело C-696/23 P 23

2. Искания на страните по дело C-704/23 P 23

3. Искания на страните по дело C-711/23 P 24

4. Искания на страните по дело C-35/24 P 24

5. Искания на страните по дело C-111/24 P 25

Г. По исканията за възобновяване на устната фаза на производството 25

1. По искането за възобновяване на устната фаза на производството по дело C-696/23 P 25

2. По искането за възобновяване на устната фаза на производството дело C-711/23 P 26

IV. По жалбите 27

А. По основанията, свързани с нарушение на критерия по буква ж) от Общия съд 29

1. По доводите, изведени от погрешно тълкуване от Общия съд на израза „които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ по смисъла на критерия по буква ж) 29

а) По второто основание и първата част от третото основание по дело C-711/23 P, както и по второто основание и първата част от третото основание по дело C-35/24 P 30

1) Доводи на страните 30

2) Съображения на Съда 31

б) По второто оплакване от втората част на първото основание по дело C-704/23 P, по първата, втората и третата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P, по първото оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P и по седмото основание по дело C-111/24 P 37

1) Доводи на страните 37

2) Съображения на Съда 38

2. По основанията, изведени от неправилно тълкуване от Общия съд на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) 40

а) Доводи на страните 40

б) Съображения на Съда 43

1) По допустимостта на първото основание по дело C-696/23 P 43

2) По същество 45

i) По първото основание по дело C-696/23 P, по третата част от първото основание по дело C-704/23 P и по четвъртата част от първото основание по дело C-35/24 P 45

ii) По първото и второто оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P, както и по второто основание и първата част от четвъртото основание по дело C-111/24 P 49

Б. По основанията, изведени от нарушение от страна на Общия съд на принципа на пропорционалност и на член 52, параграф 1 от Хартата, както и по втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P 52

1. По третото основание по дело C-696/23 P, изведено от нарушение на член 52, параграф 1, първо изречение от Хартата 52

а) Доводи на страните 52

б) Съображения на Съда 52

2. По четвъртото основание по дело C-696/23 P и по третото основание по дело C-704/23 P, изведени от нарушение на член 52, параграф 1, второ изречение от Хартата, както и по втората част от четвъртото основание по дело C-704/23 P, изведена от нарушение на принципа на пропорционалност 54

а) Доводи на страните 54

б) Съображения на Съда 55

1) По допустимостта на първата, втората и четвъртата част от четвъртото основание по дело C-696/23 P 55

2) По същество 56

i) Предварителни бележки 56

ii) Анализ 58

3. По втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P 61

а) Доводи на страните 61

б) Съображения на Съда 61

В. По основанията, изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд в рамките на анализа му на възраженията за незаконосъобразност на критерия по буква ж) 62

1. По третото основание по дело C-111/24 P 62

а) Доводи на страните 62

б) Съображения на Съда 63

2. По втората част от третото основание по дела C-711/23 P и C-35/24 P 66

а) Доводи на страните 66

б) Съображения на Съда 67

Г. По основанията, изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд при анализа му на принципа на равно третиране 68

1. Доводи на страните 68

2. Съображения на Съда 69

Д. По основанията, изведени от грешки при прилагане на правото и изопачаване на факти и доказателства, допуснати от Общия съд по въпроса дали съставните елементи на критерия по буква ж) са били изпълнени по отношение на петимата жалбоподатели 71

1. По твърдените грешки при прилагане на правото и изопачаване, допуснати от Общия съд при анализа му на въпроса дали икономическите сектори, в които извършват или са извършвали дейност вторият, третият, четвъртият и петият жалбоподател, осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация 72

а) По второто основание по дело C-704/23 P и по първата част на първите основания по дела C-711/23 P и C-35/24 P 72

1) Доводи на страните 72

2) Съображения на Съда 74

i) По допустимостта на второто основание по дело C-704/23 P и на първата част от първото основание по дело C-35/24 P 74

ii) По същество 74

б) По първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P, по втората част от първото основание и по четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P, по втората и третата част от първото основание, по първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P, както и по петото и шестото основание по дело C-111/24 P 76

1) По първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P 76

i) Доводи на страните 76

ii) Съображения на Съда 76

2) По втората част от първото основание, както и по четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P 78

i) Доводи на страните . . . 78

ii) Съображения на Съда . . . 79

3) По втората и третата част от първото основание, както и по първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P . . . 81

i) Доводи на страните . . . 81

ii) Съображения на Съда . . . 82

4) По петото и шестото основание по дело C-111/24 P . . . 84

i) Доводи на страните . . . 84

ii) Съображения на Съда . . . 84

2. По твърдените грешки при прилагане на правото и изопачаване, допуснати от Общия съд по отношение на „влиянието“ на втория жалбоподател и „активността“ на първия и петия жалбоподател по смисъла на критерия по буква ж) . . . 86

а) По първата част от второто основание по дело C-696/23 P . . . 86

1) Доводи на страните . . . 86

2) Съображения на Съда . . . 86

б) По третото оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P . . . 87

1) Доводи на страните . . . 87

2) Съображения на Съда . . . 87

в) Дело C-111/24 P . . . 88

1) Доводи на страните . . . 88

2) Съображения на Съда . . . 89

i) По допустимостта . . . 89

ii) По същество . . . 90

Е. По втората част от първото основание и по петото основание по дело C-696/23 P, по третото искане по дело C-704/23 P, по петата част от първото основание по дело C-35/24 P и по първото основание по дело C-111/24 P . . . 91

1. По втората част от първото основание и по петото основание по дело C-696/23 P. 91

а) По втората част от първото основание . . . 91

1) Доводи на страните . . . 91

2) Съображения на Съда . . . 91

б) По петото основание . . . 92

2. По третото искане по дело C-704/23 P . . . 92

3. По петата част от първото основание по дело C-35/24 P . . . 92

4. По първото основание по дело C-111/24 P . . . 93

а) Доводи на страните . . . 93

б) Съображения на Съда . . . 93

V. Заключение . . . 96

VI. По съдебните разноски . . . 96

„Жалба — Ограничителни мерки, приети с оглед на военната агресия срещу Украйна — Решение 2014/145/ОВППС — Член 1, параграф 1, буква д) и член 2, параграф 1 буква ж) — Регламент (ЕС) № 269/2014 — Член 3, параграф 1, буква ж) — Замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Понятие за видни бизнесмени, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация — Възражение за незаконосъобразност — Членове 7, 16, 17, 47 и член 52, параграф 1 от Хартата за основните права на Европейския съюз — Право на зачитане на личния и семейния живот, свобода на стопанската инициатива, право на собственост и право на ефективни правни средства на защита — Ограничения — Принципи на законност и пропорционалност — Принцип на равно третиране“

По съединени дела C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P и C-111/24 P

с предмет пет жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени по дела C-696/23 P и C-704/23 P на 16 ноември 2023 г., по дело C-711/23 P — на 22 ноември 2023 г., по дело C-35/24 P — на 18 януари 2024 г., и по дело C-111/24 P — на 8 февруари 2024 г.,

Дмитрий Александрович Пумпянски, с местожителство в Екатеринбург (Русия), представляван от A. Egger, P. Goeth, G. Lansky и E. Steiner, Rechtsanwälte (C-696/23 P),

Тигран Худавердян, с местожителство в Москва (Русия), представляван първоначално от F. Bélot, T. Bontinck, M. Brésart и J. Goffin, а впоследствие от F. Bélot, T. Bontinck и J. Goffin, адвокати (C-704/23 P),

Виктор Филипович Рашников, с местожителство в Магнитогорск (Русия), представляван от M. Campa, avvocato, M. Moretto, адвокат, M. Pirovano, avvocata, D. Rovetta, адвокат, V. Villante, avvocato (C-711/23 P),

Дмитрий Аркадьевич Мазепин, с местожителство в Москва, представляван от A. Bass, адвокат, M. Campa, avvocato, M. Moretto, D. Rovetta, адвокати, и V. Villante, avvocato (C-35/24 P),

Герман Хан, с местожителство в Лондон (Обединено кралство), представляван от A. Bass и T. Marembert, адвокати (C-111/24 P),

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, представляван първоначално от B. Driessen, P. Mahnič, P. Pecheux, V. Piessevaux, J. Rurarz, L. Vétillard и S. Van Overmeire, а впоследствие от B. Driessen, P. Pecheux, V. Piessevaux, J. Rurarz, L. Vétillard и S. Van Overmeire,

ответник в първоинстанционното производство,

подпомаган от:

Чешка република, представлявана от K. Najmanová, M. Smolek и J. Vláčil,

Европейска комисия, представлявана от M. Carpus Carcea и L. Puccio,

встъпили страни в производството по обжалване (C-35/24 P),

Република Латвия, представлявана от J. Davidoviča, K. Pommere и S. Zābele,

встъпила страна в първоинстанционното производство (C-35/24 P),

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún (докладчик), I. Ziemele, J. Passer, O. Spineanu-Matei, M. Condinanzi и F. Schalin, председатели на състави, E. Regan, N. Piçarra, A. Kumin, B. Smulders, S. Gervasoni и N. Fenger, съдии,

генерален адвокат: L. Medina,

секретар: A. Lamote, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 февруари 2025 г.,

след като изслуша заключенията на генералния адвокат, представени в съдебното заседание от 5 юни 2025 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си по дело C-696/23 P Дмитрий Александрович Пумпянски (наричан по-нататък „първият жалбоподател“) иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 6 септември 2023 г., Пумпянски/Съвет (T-270/22, наричано по-нататък „първото обжалвано съдебно решение“, EU:T:2023:490), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на Решение (ОВППС) 2022/397 на Съвета от 9 март 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 80, 2022 г., стр. 31) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/396 на Съвета от 9 март 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 80, 2022 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „спорното решение и спорният регламент“) доколкото спорното решение и спорният регламент включват името му в приложените към тях списъци.

2 С жалбата си по дело C-704/23 P Тигран Худавердян (наричан по-нататък „вторият жалбоподател“) иска отмяната на решение на Общия съд от 6 септември 2023 г., Худавердян/Съвет (T-335/22, наричано по-нататък „второто обжалвано съдебно решение“, EU:T:2023:500), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна, първо, на Решение (ОВППС) 2022/429 на Съвета от 15 март 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 87 I, 2022 г., стр. 44) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/427 на Съвета от 15 март 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 87 I, 2022 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „първоначалните спорни актове“), второ, на Решение (ОВППС) 2022/1530 на Съвета от 14 септември 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 239, 2022 г., стр. 149) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1529 на Съвета от 14 септември 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 239, 2022 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „първите спорни актове за оставяне в списъците“) и трето, на Решение (ОВППС) 2022/572 на Съвета от 13 март 2023 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 75 I, 2023 г., стр. 134) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/571 на Съвета от 13 март 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 75 I, 2023 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „вторите спорни актове за оставяне в списъците“, а заедно с първоначалните спорни актове и с първите спорни актове за оставяне в списъците — „спорните актове“), доколкото тези актове включват и оставят името му в приложените към тях списъци.

3 С жалбата си по дело C-711/23 P Виктор Филипович Рашников (наричан по-нататък „третият жалбоподател“) иска отмяната на решение на Общия съд от 13 септември 2023 г., Рашников/Съвет (T-305/22, наричано по-нататък „третото обжалвано съдебно решение“, EU:T:2023:530), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на спорните актове, доколкото тези актове включват и оставят името му в приложените към тях списъци.

4 С жалбата си по дело C-35/24 P, Дмитрий Аркадьевич Мазепин (наричан по-нататък „четвъртият жалбоподател“) иска отмяната на решение на Общия съд от 8 ноември 2023 г., Мазепин/Съвет (T-282/22, наричано по-нататък „четвъртото обжалвано съдебно решение“, EU:T:2023:701), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на спорното решение и спорния регламент, доколкото тези актове включват името му в приложените към тях списъци.

5 С жалбата си по дело C-111/24 P, Герман Хан (наричан по-нататък „петият жалбоподател“) иска отмяната на решение на Общия съд от 29 ноември 2023 г., Хан/Съвет (T-333/22, наричано по-нататък „петото обжалвано съдебно решение“, EU:T:2023:758), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на първоначалните спорни актове и на първите спорни актове за оставяне в списъците, доколкото тези актове включват и оставят името му в приложените към тях списъци.

I. Правна уредба и обстоятелства по спора

6 Фактическият и правен контекст на споровете е изложен в точки 2—17 от първото обжалвано съдебно решение, в точки 2—18 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 2—25 от третото обжалвано съдебно решение, в точки 2—15 от четвъртото обжалвано съдебно решение и в точки 2—18 от петото обжалвано съдебно решение. За целите на настоящите дела този контекст може да бъде обобщен и допълнен, както следва.

7 Настоящите дела се вписват в контекста на ограничителните мерки, приети от Европейския съюз от 2014 г. насам в отговор на действията, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна.

8 Първият, третият и четвъртият жалбоподател са бизнесмени с руско гражданство, вторият жалбоподател е бизнесмен с арменско гражданство, а петият жалбоподател е бизнесмен с руско и израелско гражданство.

9 На 17 март 2014 г. на основание член 29 ДЕС Съветът на Европейския съюз приема Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 16).

10 На същата дата, на основание член 215, параграф 2 ДФЕС Съветът приема Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 6).

11 След нахлуването на въоръжените сили на Руската федерация в Украйна на 24 февруари 2022 г. Съветът приема на 25 февруари 2022 г. Решение (ОВППС) 2022/329 за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия,

подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 50, 2022 г., стр. 1, и поправка в ОВ L 241, 2022 г., стр. 17). Същия ден тази институция приема Регламент (ЕС) 2022/330 за изменение на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 51, 2022 г., стр. 1).

A. Решение 2022/329

12 Съображения 5 и 8—11 от Решение 2022/329 гласят:

„(5) На 24 януари 2022 г. […] Съветът изтъкна отново, че всяка по-нататъшна военна агресия от страна на Русия срещу Украйна ще има огромни последици и висока цена, включително широк набор от секторни и индивидуални ограничителни мерки, които ще бъдат приети съгласувано с партньорите.

[…]

(8) На 22 февруари 2022 г. върховният представител направи декларация от името на Съюза, в която осъди този незаконен акт, който допълнително подкопава суверенитета и независимостта на Украйна и представлява тежко нарушение на международното право и международните споразумения, включително Устава на ООН, Заключителния акт от Хелзинки, Парижката харта и Меморандума от Будапеща, както и на споразуменията от Минск и Резолюция 2202 (2015) на Съвета за сигурност на ООН. Върховният представител настоятелно призова Русия, като страна в конфликта, да оттегли признаването, да изпълни ангажиментите си, да спазва международното право и да се върне към обсъжданията в рамките на нормандския формат и тристранната контактна група за Украйна. Той обяви, че Съюзът ще отговори на тези най-нови нарушения от страна на Русия, като приеме спешно допълнителни ограничителни мерки.

(9) На 24 февруари 2022 г. президентът на Руската федерация съобщи за военна операция в Украйна и руски въоръжени сили нападнаха Украйна. Това нападение представлява грубо нарушение на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна.

(10) На 24 февруари 2022 г. върховният представител [на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност] направи декларация от името на Съюза, в която осъди по възможно най-категоричен начин непровокираното нахлуване в Украйна на въоръжени сили на Руската федерация и участието на Беларус в тази агресия срещу Украйна. Върховният представител [на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност] посочи, че отговорът на Съюза ще включва както секторни, така и индивидуални ограничителни мерки.

(11) Предвид сериозната обстановка Съветът счита, че критериите за включване в списъка следва да бъдат изменени, за да обхванат лица и образувания, които подкрепят и извличат ползи от правителството на Руската федерация, както и лица и образувания, които му осигуряват значителни източници на приходи, а също и физически или юридически лица, свързани с включените в списъка лица или образувания“.

Б. Решение 2014/145, изменено, по-специално с Решение 2022/329

13 Член 1, параграф 1 от Решение 2014/145, изменено с Решение 2022/329 (наричано по-нататък „Решение 2014/145“), задължава държавите членки да предприемат необходимите мерки, при спазване на дерогациите, посочени в член 1, параграфи 2, 3 и 6, за предотвратяване на влизането или транзитното преминаване през техните територии, по-специално на физически лица, които отговарят на критериите, предвидени по-конкретно в букви а), б), г) и д) от него.

14 Член 2, параграф 1, букви а), г), е) и ж) от Решение 2014/145 предвижда замразяването на финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи по-специално на физически лица, които отговарят на определените в тези букви критерии, както и всички финансови средства и икономически ресурси, притежавани, държани или контролирани от тези лица, като тези критерии по същество са идентични с предвидените в член 1, параграф 1, букви а), б), г) и д) от това решение. Тази разпоредба гласи:

„Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи, притежавани, държани или контролирани от:

а) физически лица, които са отговорни за, подкрепят или осъществяват действия или политики, подкопаващи или заплашващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна или стабилността и сигурността в Украйна, или възпрепятстващи работата на международните организации в Украйна;

[…]

г) физически или юридически лица, образувания или органи, които осигуряват материална или финансова подкрепа на вземащите решения лица в Русия, отговорни за анексирането на Крим или дестабилизирането на Украйна, или които извличат ползи от тези вземащи решения лица;

[…]

е) физически или юридически лица, образувания или органи, които осигуряват материална или финансова подкрепа на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна, или които извличат ползи от него;

ж) видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна;

[…]

и свързани с тях физически или юридически лица, образувания или органи, както са изброени в приложението“.

15 В първоначалната си редакция член 2, параграф 1 от Решение 2014/145 е имал следния текст:

„Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи, притежавани, държани или контролирани от физически лица, които носят отговорност за действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, както и от свързани с тях физически или юридически лица, образувания или органи, както са посочени в приложението“.

16 Член 2, параграфи 3—5, 7 и 8 от Решение 2014/145 предвижда по същество, че при определени обстоятелства и условия компетентните органи на държавите членки могат да разрешат освобождаването на определени замразени финансови средства или икономически ресурси и да разрешат плащания в полза на определени образувания, както и че физическите или юридическите лица, образуванията или органите, включени в списъка в приложението към това решение, могат да извършват плащания, дължими по договор, сключен преди датата, на която са били включени в този списък.

17 Член 6, трета алинея от посоченото решение предвижда, че последното подлежи на постоянен преглед и че действието му трябва да се удължава или самото решение да се изменя, в зависимост от случая, ако Съветът прецени, че целите му не са постигнати.

B. Регламент № 269/2014

18 Член 3, параграф 1, букви а), г), е) и ж) от Регламент № 269/2014, изменен с Регламент 2022/330 (наричан по-нататък „Регламент № 269/2014“), изброява критериите, които определят по-специално включването в списъка в приложение I към този регламент на физически лица, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват в съответствие с член 2, параграф 1 от посочения регламент. Тези критерии по същество са идентични с посочените в точка 14 от настоящото решение.

19 Членове 4—6б от същия регламент по същество възпроизвеждат същите разпоредби като съдържащите се съответно в член 2, параграфи 3—5, 7 и 8 от Решение 2014/145.

20 Член 14, параграф 4 от Регламент № 269/2014 гласи, че списъкът в приложение I от него се преразглежда редовно и най-малко на всеки 12 месеца.

Г. Спорното решение и спорният регламент (C-696/23 P и C-35/24 P)

21 На 9 март 2022 г. с оглед на сериозността на положението в Украйна Съветът приема спорното решение и спорния регламент. С тези актове имената на първия и на четвъртия жалбоподател са добавени съответно в списъка, приложен към Решение 2014/145, и в списъка по приложение I към Регламент № 269/2014 на следните основания:

„[Първият жалбоподател] е председател на Съвета на директорите на PJSC Pipe Metallurgic Company [(наричано по-нататък „ТМК“)] и председател и член на управителния съвет на Group Sinara. И двете дружества подкрепят и извличат ползи от сътрудничеството с органите на Руската федерация и държавни предприятия, включително Руските

железници, Gazprom и Rosneft. Поради това той е активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна.

На 24 февруари 2022 г., след първоначалните етапи на руската агресия срещу Украйна, [първият жалбоподател], заедно с други 36 бизнесмени, се среща с президента Владимир Путин и други членове на руското правителство, за да обсъдят последиците от действията след наложените от Запада санкции. Фактът, че е поканен да присъства на това заседание, показва, че той е член на най-близкия кръг на Владимир Путин и подкрепя или изпълнява действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна както и стабилността и сигурността в Украйна. Този факт е показателен и за това, че той е един от видните бизнесмени, активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Русия, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна.

[…]

[Четвъртият жалбоподател] е собственик и главен изпълнителен директор на дружеството за минерални торове Uralchem. Uralchem Group е руски производител на широка гама от химически продукти, включително минерални торове и амонячен солен разтвор. Според дружеството то е най-големият производител на амониев нитрат, както и вторият по големина производител на амоняк и азотни торове в Русия. Поради това [четвъртият жалбоподател] е активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна.

На 24 февруари 2022 г., след първоначалните етапи на руската агресия срещу Украйна, [четвъртият жалбоподател], заедно с други 36 бизнесмени, се среща с президента Владимир Путин и други членове на руското правителство, за да обсъдят последиците от действията след наложените от Запада санкции. Фактът, че е поканен да присъства на това заседание, показва, че той е член на най-близкия кръг на Владимир Путин и подкрепя или изпълнява действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна както и стабилността и сигурността в Украйна. Този факт е показателен и за това, че той е един от видните бизнесмени, активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Русия, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна.

През декември 2021 г. [четвъртият жалбоподател] прехвърля своите установени в Кипър дружества Uralchem Holding и CI-Chemical Invest, които контролират „Uralchem“, към руска юрисдикция в специален административен район на остров Октябърски, Калининградска област“.

Д. Спорните актове (дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-111/24 P)

1. Първоначалните спорни актове (дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-111/24 P)

22 На 15 март 2022 г. с оглед на сериозността на положението в Украйна Съветът приема първоначалните спорни актове. С тези актове имената на втория, третия и петия жалбоподател са добавени съответно в списъка, приложен към Решение 2014/145, и в списъка по приложение I към Регламент № 269/2014 на следните основания, чийто текст е еднакъв в тези два списъка:

„[Петият жалбоподател] е основен акционер на конгломерата Alfa Group, който включва Alfa Bank — един от най-големите данъкоплатци в Русия. Смята се, че той е една от най-влиятелните личности в Русия. Подобно на други собственици на Alfa Bank (Михаил Фридман и Пётр Авен), той поддържа близки отношения с Владимир Путин, като двамата продължават да си правят взаимно значителни услуги. Собствениците на Alfa Group извличат търговски и правни облаги от тези отношения. Най-голямата дъщеря на Владимир Путин Мария е ръководила благотворителен проект Alfa-Endo, който е бил финансиран от Alfa Bank. Владимир Путин награждава лоялността на Alfa Group към руските власти, като предоставя политическа помощ за чуждестранните инвестиционни планове на Alfa Group.

Следователно той активно осигурява материална или финансова подкрепа на вземащите решения лица в Русия, отговорни за анексирането на Крим или дестабилизирането на Украйна, и извлича ползи от тези вземащи решения лица. Наред с това той е един от видните руски бизнесмени, осъществяващи дейност в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна.

[…]

[Третият жалбоподател] е виден руски олигарх, който е собственик и председател на съвета на директорите на Магнитогорския металургичен комбинат (ММК). ММК е един от най-големите данъкоплатци в Русия. Данъчната тежест върху дружеството се е увеличила напоследък, което е довело до значително по-високи постъпления в руския държавен бюджет.

Следователно той е виден руски бизнесмен, осъществяващ дейност в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна.

[…]

[Вторият жалбоподател] е изпълнителен директор на Yandex [NV] — едно от водещите в областта на технологиите дружества в Русия, специализирано в интелигентни продукти и услуги, които използват машинно самообучение. Бившият завеждащ новините в Yandex обвини компанията в това, че е „главен елемент в прикриването на информация“ от руснаците относно войната в Украйна. Освен това компанията е предупреждавала руските потребители, търсещи новини относно Украйна на нейната търсачка за недостоверна информация в интернет, след като руското правителство заплаши медиите по отношение на съдържанието на това, което публикуват.

На 24 февруари 2022 г. [вторият жалбоподател] присъства на среща на олигарсите с Владимир Путин в Кремъл, на която се обсъжда въздействието на курса на действие след налагането на санкциите от Запада. Фактът, че е поканен да присъства на тази среща, показва, че той е член на вътрешния кръг от олигарси, близки до Владимир Путин и че подкрепя или изпълнява действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, както и стабилността и сигурността в Украйна. Освен това той е един от водещите бизнесмени, осъществяващи дейност в икономическите сектори, които предоставят значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизацията на Украйна“.

23 Съображение 5 от Регламент за изпълнение 2022/427, един от двата първоначални спорни акта, гласи:

„На 25 февруари 2022 г. Съветът прие [Регламент 2022/330], с който се изменят критериите за включване в списъка, така че да бъдат обхванати лица и образувания, които подкрепят и извличат ползи от правителството на Руската федерация, лица и образувания, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, както и физически или юридически лица, свързани с включените в списъка лица или образувания“.

2. Първите спорни актове за оставяне в списъците (дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-111/24 P)

24 На 14 септември 2022 г. Съветът приема първите спорни актове за оставяне в списъците, с които оставя имената на втория, третия и петия жалбоподател в списъка, приложен към Решение 2014/145, както и в списъка по приложение I към Регламент № 269/2014, въз основа на същите мотиви като възпроизведените в точка 22 от настоящото решение, с уточнението, че що се отнася до втория жалбоподател, в мотивите вече се посочва, че той е „бивш“ изпълнителен директор на Yandex.

3. Вторите спорни актове за оставяне в списъците (C-704/23 P и C-711/23 P)

25 На 13 март 2023 г. Съветът приема вторите спорни актове за оставяне в списъците, с които оставя имената на втория и третия жалбоподател в списъците, приложени към Решение 2014/145 и към Регламент № 269/2014. Докато мотивите за това вписване по отношение на третия жалбоподател не са променени, мотивите за вписването на втория жалбоподател вече са формулирани, както следва:

„[Вторият жалбоподател] е бивш изпълнителен директор и главен изпълнителен директор на Яндекс Н.В., като подава оставка след посочването му от Европейския съюз. Остава сред висшите ръководители на Яндекс, като определя формата на дейността на дружеството.

Яндекс е най-голямото технологично дружество в Русия. Носи значителни данъчни приходи за правителството на Руската федерация. Руски държавни банки като Сбербанк и ВТБ са акционери и инвеститори в дружеството. През 2019 г. Яндекс приема да се извърши преструктуриране, при което „златна акция“ получава новосформираната Фондация от

обществен интерес, създадена да „защитава интересите на Руската федерация“. Чрез Фондацията от обществен интерес правителството на Руската федерация може да налага вето върху списък от определени въпроси.

От началото на агресивната война срещу Украйна Яндекс следва информационната политика и цензурата на правителството на Руската федерация. Резултатите от търсенето в търсачката Яндекс отговарят на изискванията на руските власти, като показват само източниците, свързани с руската провоенна пропаганда. Освен това Яндекс съдейства на уебсайтове, налагащи неверни и проруски твърдения относно нахлуването в Украйна, да реализират печалба чрез цифрова реклама.

На 24 февруари 2022 г. [вторият жалбоподател] присъства на среща на олигарсите с Владимир Путин в Кремъл, на която се обсъжда въздействието на курса на действие след налагането на санкциите от Запада. Фактът, че е поканен да присъства на тази среща, показва, че той е един от най-приближените до Владимир Путин олигарси и че подкрепя или изпълнява действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, както и стабилността и сигурността в Украйна.

Той е виден бизнесмен, осъществяващ дейност в икономическия сектор, осигуряващ значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, и е подкрепял материално или финансово правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна. Отговорен е за активната подкрепа или осъществяването на действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, както и стабилността и сигурността в Украйна“.

II. Жалбите пред Общия съд и обжалваните съдебни решения

A. Жалбата пред Общия съд и първото обжалвано съдебно решение (дело C-696/23 P)

26 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 17 май 2022 г., първият жалбоподател иска отмяната на спорното решение и на спорния регламент, в частта, в която те се отнасят до него. В жалбата за отмяна той оспорва по-специално преценката на Съвета, че положението му отговаря на критерия по член 1, параграф 1, буква д) и член 2, параграф 1, буква ж) от Решение 2014/145, както и по член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент № 269/2014 (наричан по-нататък „критерият по буква ж)“). Той счита, че по този начин тази институция е допуснала явна грешка в преценката, а освен това е нарушила основните му права и принципа на пропорционалност.

27 С първото обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата на първия жалбоподател. Що се отнася до критерия по буква ж), Общият съд по същество приема в точки 51, 56 и 58 от това съдебно решение, че Съветът е представил съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, от които може да се установи, от една страна, че първият жалбоподател е виден бизнесмен поради функциите му в ТМК и групата Sinara, и от друга страна, че предвид тези функции и многобройните сектори на дейност, в които посочените две предприятия развиват дейност, активността му е свързана с икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация. В точка 57 от това решение Общият съд уточнява,

че понятието „значителни източници на приходи“ по смисъла на критерия по буква ж) се отнася до значими и немалки източници на приходи, предоставяни от икономическите сектори.

28 Освен това в точка 62 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че фактът, че жалбоподателят е напуснал длъжността си в съответните две дружества в самия ден на приемане на спорното решение и на спорния регламент, не е от значение за преценката на законосъобразността на тези актове, доколкото към датата на приемането им той все още е заемал тези длъжности. В точка 63 от това съдебно решение той постановява също, че не е от значение и фактът, че първият жалбоподател според твърденията е прехвърлил притежаваните от него акции в тези две дружества няколко дни преди приемането на посочените актове, тъй като мотивите на последните не почиват нито на контрола върху посочените дружества от страна на този жалбоподател, нито на статута му на акционер. Освен това в точка 65 от посоченото решение Общият съд приема, че функции като изпълняваните от първия жалбоподател в ТМК и групата Sinara сами по себе си позволяват той да бъде квалифициран като „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж), независимо от упражнявания от този жалбоподател контрол върху тези дружества.

29 В точка 66 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че текстът на критерия по буква ж) не оставя място за никакво съмнение, че посочените в този критерий „значителни източници на приходи“ трябва да произхождат не от „видните бизнесмени“, а от „икономическите сектори“. В точка 67 от това съдебно решение Общият съд отхвърля и довода на първия жалбоподател, че Съветът не може да се основава само на обстоятелството, че ТМК и групата Sinara плащат данъци в Русия, тъй като този довод не се подкрепя от фактите.

30 Що се отнася до основанието, свързано с нарушение на принципа на пропорционалност и на основните права, в точка 79 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че в случая са изпълнени четирите условия по член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). По-специално в точка 80 от това съдебно решение той приема, че ограничителните мерки, които спорното решение и спорният регламент налагат на първия жалбоподател, са „предвидени в закон“, тъй като са посочени в актове с общо приложение и с ясно правно основание в правото на Съюза.

31 Освен това в точка 86 от посоченото съдебно решение Общият съд припомня, че единствено явно неподходящият характер на мярка, приета в област, в която законодателят на Съюза разполага с широко право на преценка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне нейната законосъобразност. В този контекст в точки 87—95 от същото съдебно решение Общият съд приема, че произтичащите от тези ограничителни мерки ограничения на основните права на първия жалбоподател не са непропорционални.

Б. Жалбата пред Общия съд и второто обжалвано съдебно решение (дело C-704/23 P)

32 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 7 юни 2022 г., вторият жалбоподател иска отмяната на спорните актове в частта, в което се отнасят до него. В жалбата си за отмяна той оспорва по-специално преценката на Съвета, че положението му отговаря на

критерия по буква ж). Той счита, че по този начин тази институция е допуснала явна грешка в преценката, а освен това е нарушила основните му права и принципа на пропорционалност.

33 С второто обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля тази жалба. Що се отнася до критерия по буква ж), в точки 79—81 от това съдебно решение Общият съд уточнява, че с оглед по-специално на целта, преследвана с ограничителните мерки, установени в спорното решение и в спорния регламент, понятието „виден бизнесмен“ обхваща бизнесмени, които според случая са значими с оглед на професионалния им статут, значимостта на икономическите им дейности или мащаба на капиталовите им участия, или пък функциите им в едно или повече предприятия, като с този критерий Съветът се стреми да използва влиянието, което тези бизнесмени са в състояние да окажат върху руския режим.

34 В точки 82 и 83 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд приема също, че от целта на тези ограничителни мерки следва, че посочените в критерия по буква ж) приходи не са от видните бизнесмени, а от икономическите сектори, в които те осъществяват дейност. В точки 105 и 106 от това съдебно решение той приема по същество, че понятието „значителни източници на приходи“ по смисъла на този критерий се отнася до значими и немалки източници на приходи, осигурявани пряко или непряко от сектори на дейност като в случая сектора на информационните и комуникационните технологии.

35 Освен това в точки 90, 107 и 108 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че що се отнася до първоначалните спорни актове, Съветът е представил съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, от които може да се установи, от една страна, че вторият жалбоподател е водещ бизнесмен поради значимостта на статута и функциите му в Yandex, както и икономическото значение на това дружество, и от друга страна, че предвид тези функции и дейностите на посоченото дружество активността му се отнася до икономически сектори, осигуряващи значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

36 Що се отнася до първите и вторите спорни актове за оставяне в списъците, в точка 125 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че Съветът правилно е приел, че вторият жалбоподател продължава да поддържа значителни връзки с Yandex, така че оставянето на името му в разглежданите списъци продължава да е оправдано.

37 Произнасяйки се по основанието, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, Общият съд приема по-специално в точки 137—139 от второто обжалвано съдебно решение, че тъй като критерият по буква ж) не се отнася до гражданството на включените в списъка лица, не може да се приеме, че нарушава принципа на недопускане на дискриминация, основана на гражданство. Освен това, като припомня, че принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация трябва да бъдат съчетани с принципа на законност, съгласно който никой не може да се позовава в своя полза на незаконосъобразност, допусната в полза на другиго, той постановява, че в случая Съветът не е допуснал грешка в преценката при приемането на ограничителните мерки срещу втория жалбоподател.

38 Що се отнася до основанието, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, в точки 151 и 166 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд го отхвърля с мотивите, изложени по-специално в точки 143 и 145 от това съдебно решение, че

наложените по отношение на втория жалбоподател ограничителни мерки са в състояние да осъществят преследваните цели, тъй като отрицателните последици, произтичащи от прилагането на тези мерки спрямо този жалбоподател, не са явно несъразмерни и че посочените мерки не са му наложени поради пряката му роля в действията на Руската федерация срещу Украйна.

B. Жалбата пред Общия съд и третото обжалвано съдебно решение (дело C-711/23 P)

39 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 24 май 2022 г., третият жалбоподател иска отмяната на спорните актове в частта, в която те се отнасят до него. В жалбата си за отмяна той оспорва по-специално преценката на Съвета, че положението му отговаря на критерия по буква ж). Той счита, че по този начин тази институция е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила принципа на равно третиране. В хода на производството третият жалбоподател повдига и възражение за незаконосъобразност на този критерий на основание член 277 ДФЕС.

40 С третото обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля посочената жалба. Що се отнася до критерия по буква ж), Общият съд, като възприема изцяло същото тълкуване на понятията „виден бизнесмен“ и „значителни източници на приходи“ като приетото във второто обжалвано съдебно решение, същевременно в точка 78 от третото обжалвано съдебно решение, постановява, че Съветът правилно е квалифицирал третия жалбоподател като „виден бизнесмен“, което той не оспорва и което може да се изведе също от икономическото значение на ММК, на което е собственик и председател на съвета на директорите. Освен това в точки 79—90 от това съдебно решение Общият съд приема, че Съветът е представил съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, от които може да се установи, че дейността на третия жалбоподател се отнася до икономически сектор, а именно металургичния сектор, който представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация.

41 В точка 81 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд уточнява, че приносът на ММК в бюджета на Руската федерация не е определящ фактор при проверката дали икономическият сектор, в който третият жалбоподател е активен, представлява значителен източник на приходи за правителството на тази трета държава, доколкото за целите на прилагането на критерия по буква ж) става въпрос за проверка на приноса на икономическите сектори като цяло, а не на конкретни предприятия. В точка 98 от това съдебно решение той уточнява също, че за целите на прилагането на този критерий данъчните плащания на видните бизнесмени или на предприятията, в които те осъществяват дейност, също не са визирани сами по себе си, тъй като посоченият критерий се отнася до всички приходи, генерирани от сектора на дейност, в който са активни тези бизнесмени.

42 Освен това в точки 104—109 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля повдигнатото от третия жалбоподател възражение за незаконосъобразност на критерия по буква ж). В това отношение, като подчертава, че този критерий не установява презумпция за връзка между качеството „виден бизнесмен“ и правителството на Руската федерация, той отбелязва, че посоченият критерий отговаря на желанието на Съвета да упражни натиск върху руските власти, за да преустановят действията и политиките си, дестабилизиращи Украйна. Въз основа на това в точка 108 от това съдебно решение Общият съд стига до извода, че е налице рационална връзка между, от една страна, насочването на мерките срещу видни бизнесмени, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни

приходи на Руската федерация, с оглед както на собственото им значение, така и на значението на тези сектори за руската икономика, и от друга страна, целта на ограничителните мерки в настоящия случай, която е да се увеличи натискът върху Руската федерация и тя да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна. Въз основа на това Общият съд стига до извода, че критерият по буква ж) включва условия, свързани с личното поведение на съответните лица, а именно влиянието им, дължащо се на тяхната икономическа дейност в определени сектори, като по този начин позволява да се установи достатъчна и субективна връзка между тези лица и съответната трета страна, а именно Руската федерация.

43 Що се отнася до основанието, свързано с нарушение на принципа на равно третиране, в точки 143—146 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд го отхвърля по същество по същите съображения като изложените в точка 37 от настоящото решение.

Г. Жалбата пред Общия съд и четвъртото обжалвано съдебно решение (дело C-35/24 P)

44 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 18 май 2022 г., четвъртият жалбоподател иска отмяна на спорното решение и спорния регламент, в частта, в която се отнасят до него. В жалбата си за отмяна той оспорва по-специално преценката на Съвета, че положението му отговаря на критерия по буква ж). Той счита, че по този начин тази институцията е допуснала явна грешка в преценката и освен това е нарушила принципа на равно третиране. В хода на производството четвъртият жалбоподател повдига и възражение за незаконосъобразност на този критерий на основание член 277 ДФЕС.

45 С четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля тази жалба. Що се отнася до критерия по буква ж), като възприема същото тълкуване на понятията „виден бизнесмен“ и „значителни източници на доходи“, като посоченото в точки 33 и 34 от настоящото решение, в точка 66 от четвъртото обжалвано съдебно решение, Общият съд същевременно приема, че Съветът правилно е квалифицирал четвъртия жалбоподател като „виден бизнесмен“, което той не оспорва, и което може да се изведе също от икономическото значение на Uralchem — дружеството, на което е собственик и главен изпълнителен директор. Освен това в точки 67—76 от това съдебно решение Общият съд приема, че Съветът е представил съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, от които може да се установи, че дейността на четвъртия жалбоподател се отнася до икономическия сектор на торове, който представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация. В това отношение, подобно на съображенията в точка 81 от третото обжалвано съдебно решение, Общият съд припомня в точка 69 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че макар собственият принос на групата Uralchem към бюджета на Руската федерация да може да бъде полезен, за да се определи икономическото му значение в съответния сектор или качеството на водещ бизнесмен на четвъртия жалбоподател, той не е определящ, за да се отговори на въпроса дали последният може да се квалифицира като „виден бизнесмен, активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“, доколкото за целите на прилагането на критерия по буква ж) съответният икономически сектор, а не конкретно физическо лице или предприятие, трябва да представлява значителен източник на приходи за това правителство.

46 В точки 84—92 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля и повдигнатото от четвъртия жалбоподател възражение за незаконосъобразност на критерия по буква ж). В това отношение той възприема същите съображения като обобщените в точка 42 от настоящото решение.

47 Що се отнася до основанието, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, в точки 126—131 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд го отхвърля по същите съображения като изложените в точка 37 от настоящото решение. В точка 128 от четвъртото обжалвано съдебно решение той добавя, че Съветът не е бил длъжен да включи в списъците на лицата, на които са наложени ограничителни мерки, всички лица, които отговарят на даден критерий като критерия по буква ж). Всъщност Общият съд приема, че Съветът разполага с широко право на преценка, което му позволява при необходимост да не налага на дадени лица ограничителни мерки, ако счита, че с оглед на преследваните с тези мерки цели налагането не е уместно.

Д. Жалбата пред Общия съд и петото обжалвано съдебно решение (дело C-111/24 P)

48 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 6 юни 2022 г., петият жалбоподател иска отмяна на първоначалните спорни актове, както и на първите спорни актове за оставяне в списъците, в частта, в която се отнасят до него. В жалбата си за отмяна той оспорва по-специално преценката на Съвета, че положението му отговаря на критерия по буква ж). Петият жалбоподател счита, че по този начин тази институция е допуснала явна грешка в преценката. Той повдига и възражение за незаконосъобразност на този критерий поради липса на правно основание и нарушение на принципа на пропорционалност.

49 С петото обжалвано съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата. Произнасяйки се по възражението за незаконосъобразност на критерия по буква ж) поради липса на правно основание, в точка 37 от това съдебно решение Общият съд припомня, че след като е налице решение, прието в съответствие с разпоредбите на дял V, глава 2 от Договора за ЕС, които предвиждат ограничителни мерки, член 215, параграф 2 ДФЕС позволява на Съвета да приеме такива мерки срещу всяко лице, образувание или група, по-специално срещу адресати, които нямат никаква връзка с управляващия режим на трета страна.

50 Освен това в точка 45 от посоченото съдебно решение Общият съд уточнява, че тъй като препраща към всички приходи, генерирани от сектора на дейност, в който са активни съответните видни бизнесмени, критерият по буква ж) се отнася до всички данъци, генерирани от съответния икономически сектор, дори тези, които не са били платени от тези лица.

51 Що се отнася до възражението за незаконосъобразност на критерия по буква ж) поради нарушение на принципа на пропорционалност, в точки 50—63 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд го отхвърля по съображения, аналогични на обобщените в точка 42 от настоящото решение. В точка 58 от петото обжалвано съдебно решение той постановява, че насочването на мерките срещу лица, чието положение отговаря на критерия по буква ж), независимо от данъчното им облагане в Русия, отговаря на преследваната цел, тъй като тези лица извършват дейност в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, и следователно не изглежда явно неподходящо. В точка 60 от посоченото съдебно решение

Общият съд отхвърля и довода на петия жалбоподател, свързан със съображение 11 от Решение 2022/329, с мотива че съображение не може да дерогира самите разпоредби на съответния акт.

52 Що се отнася до прилагането на критерия по буква ж) към петия жалбоподател, в точки 88—93 и в точка 106 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд възприема същото тълкуване на понятията „виден бизнесмен“ и „значителни източници на приходи“ като изложеното в точки 33 и 34 от настоящото решение, като същевременно припомня, че Съветът не е длъжен да доказва наличието на тясна връзка или на взаимозависимост между видните бизнесмени и правителството на Руската федерация. По-специално в точки 92 и 93 от петото обжалвано решение той уточнява, от една страна, че тълкуването на понятието „виден бизнесмен“ не се поставя под въпрос от факта, че в текста на критерия по буква ж) на някои езици се използва прилагателното „виден“, докато в други се използва прилагателното „важен“, и от друга страна, че макар функциите, които заема даден бизнесмен, да могат да подкрепят факта, че той притежава „влияние“ по смисъла на този критерий, те все пак не са единственият елемент, който може да бъде взет предвид от Съвета за тази цел.

53 Що се отнася до основателността на първоначалните спорни актове, в точка 105 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че с оглед на всички доказателства Съветът не е допуснал грешка в преценката като е приел, че петият жалбоподател е бил „виден бизнесмен“ към датата на приемане на тези актове. В точки 106—111 от това съдебно решение Общият съд приема, че Съветът е имал основание да реши въз основа на съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, че Alfa Group, което включва Alfa Bank и на което петият жалбоподател е един от най-големите акционери, осъществява дейност в икономически сектор, а именно банковия сектор, който осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

54 Що се отнася до първите спорни актове за оставяне в списъците, в точка 125 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че Съветът не е допуснал грешка в преценката, като е констатирал липсата на промяна в личното положение на петия жалбоподател и че се е основал на същите обстоятелства, за да остави в сила приетите срещу този жалбоподател ограничителни мерки.

III. Производството пред Съда и исканията на страните

A. По съединяването на делата

55 На 5 юни 2024 г. председателят на Съда приканва страните да изразят становище по евентуалното съединяване на дела C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P и C-111/24 P за целите на по-нататъшния ход на производството.

56 С писма от 20 юни 2024 г. вторият, третият и четвъртият жалбоподател уведомяват Съда, че нямат възражения срещу съединяването на тези дела. С пет писма съответно от 27 юни 2024 г., 3 юли 2024 г., 1 юли 2024 г., 28 юни 2024 г. и 1 юли 2024 г. Съветът уведомява Съда, че също няма възражения срещу съединяването на тези пет дела. С писма, съответно от 20 юни 2024 г. и 19 юни 2024 г., първият и петият жалбоподател посочват, че се противопоставят на съединяването на посочените дела за целите на по-нататъшния ход на производството.

57 На 5 юли 2024 г. председателят на Съда решава, че делата не следва да бъдат съединени на този стадий от производството.

Б. По молбите за встъпване

58 На 11 април 2024 г. Чешката република подава в секретариата на Съда молба за встъпване в производството по дело C-35/24 P в подкрепа на исканията на Съвета. С акт от 7 май 2024 г. председателят на Съда уважава тази молба за встъпване.

59 На 3 май 2024 г. Комисията подава в секретариата на Съда молба за встъпване в производството по дело C-35/24 P в подкрепа на исканията на Съвета. С акт от 31 май 2024 г. председателят на Съда уважава тази молба за встъпване.

В. Искания на страните в производствата по обжалване

1. Искания на страните по дело C-696/23 P

60 Първият жалбоподател иска от Съда:

– да отмени първото обжалвано съдебно решение,

– да се произнесе по първоинстанционната жалба по същество и да отмени спорното решение и спорния регламент в частта, в която се отнасят до него, и да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, включително направените в първоинстанционното производство, и

– при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски.

61 Съветът иска от Съда:

– да отхвърли жалбата,

– при условията на евентуалност, в случай че Съдът реши да отмени първото обжалвано съдебно решение и да разгледа делото по същество, да отхвърли първоинстанционната жалба по същество, и

– да осъди първия жалбоподател да заплати съдебните разноски в двете съдебни инстанции.

2. Искания на страните по дело C-704/23 P

62 Вторият жалбоподател иска от Съда:

– да отмени второто обжалвано съдебно решение,

– да се произнесе по първоинстанционната жалба по същество и да отмени спорните актове в частта, в която се отнасят до него,

– да присъди на основание член 268 ДФЕС обезщетение за неимуществените вреди, които е претърпял поради приемането на тези актове, и

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

63 Съветът иска от Съда:

– да отхвърли жалбата,

– при условията на евентуалност, в случай че Съдът реши да отмени второто обжалвано съдебно решение и да разгледа делото по същество, да отхвърли първоинстанционната жалба по същество, и

– да осъди втория жалбоподател да заплати съдебните разноски.

3. Искания на страните по дело C-711/23 P

64 Третият жалбоподател иска от Съда:

– да отмени третото обжалвано съдебно решение,

– да отмени спорните актове,

– при условията на евентуалност, да отмени третото обжалвано съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и във всички случаи

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски в двете съдебни инстанции.

65 Съветът иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди третия жалбоподател да заплати съдебните разноски.

4. Искания на страните по дело C-35/24 P

66 Четвъртият жалбоподател иска от Съда:

– да отмени четвъртото обжалвано съдебно решение,

– да отмени спорното решение и спорния регламент,

– при условията на евентуалност, да отмени четвъртото обжалвано съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и във всички случаи

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски в двете съдебни инстанции.

67 Съветът, подкрепен от Чешката република, Република Латвия и Европейската комисия, иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди четвъртия жалбоподател да заплати съдебните разноски.

5. Искания на страните по дело C-111/24 P

68 Петият жалбоподател иска от Съда:

– да отмени петото обжалвано съдебно решение,

– да разгледа първоинстанционната жалба по същество и да отмени първоначалните спорни актове и първите спорни актове за оставяне в списъците,

– при условията на евентуалност, да отмени петото обжалвано съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и във всички случаи

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

69 Съветът иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди петия жалбоподател да заплати съдебните разноски.

Г. По исканията за възобновяване на устната фаза на производството

1. По искането за възобновяване на устната фаза на производството по дело C-696/23 P

70 С молба, подадена на 16 юни 2025 г. в секретариата на Съда, първият жалбоподател иска възобновяване на устната фаза на производството по дело C-696/23 P на основание член 83 от Процедурния правилник на Съда.

71 В подкрепа на искането си той изтъква, от една страна, че противно на посоченото по същество от генералния адвокат в точка 32 от заключението му по това дело, в жалбата си той твърди, че не може да бъде квалифициран като „виден бизнесмен“, тъй като е прехвърлил притежаваните от него дялове в TMK и в групата Sinara, и е напуснал заеманите от него длъжности в това дружество и в тази група. От друга страна, в съдебното заседание пред Съда Съветът неправилно твърдял, без първият жалбоподател да е имал възможност да отговори, че спрямо него са наложени ограничителни мерки, поради това че бил „главен изпълнителен директор на дружество“, въпреки че включването му в списъка било мотивирано от факта, че той бил председател на Съвета на директорите на TMK, както и председател и член на управителния съвет на групата Sinara.

72 Съгласно член 83 от своя процедурен правилник във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат Съдът може да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз.

73 В случая, що се отнася до неправилното разбиране на жалбата на първия жалбоподател от генералния адвокат в точка 32 от заключението му по дело C-696/23 P, следва да се припомни, че Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник не предвиждат възможност заинтересованите страни да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат. Всъщност по силата на член 252, втора алинея ДФЕС генералният адвокат има ролята да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. В това отношение Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него. Поради това несъгласието на страна със заключението на генералния адвокат не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството, независимо какви са разгледаните в заключението въпроси (решение от 5 март 2024 г., Public.Resource.Org и Right to Know/Комисия и др., C-588/21 P, EU:C:2024:201, т. 47 и 48 и цитираната съдебна практика).

74 Освен това, що се отнася до грешката, за която се твърди, че е допусната от Съвета в съдебното заседание пред Съда, очевидно става въпрос не за „довод“, който не е бил обсъден от страните по смисъла на член 83 от Процедурния правилник, а за техническа грешка, която наподобява лапсус или езиково съкращение.

75 С оглед на изложените съображения след изслушване на генералния адвокат Съдът счита, че не следва да се постанови възобновяване на устната фаза на производството по дело C-696/23 P.

2. По искането за възобновяване на устната фаза на производството дело C-711/23 P

76 С молба, подадена в секретариата на Съда на 5 юни 2025 г., третият жалбоподател иска възобновяване на устната фаза на производството по дело C-711/23 P в съответствие с член 83 от Процедурния правилник.

77 В подкрепа на искането си той изтъква, че Решение 2014/145 и Регламент № 269/2014 са изменени съответно с Решение (ОВППС) 2025/904 на Съвета от 13 май 2025 г. (ОВ L, 2025/904) и с Регламент (ЕС) 2025/903 на Съвета от 13 май 2025 г. (ОВ L, 2025/903). Тези два акта на Съюза обаче съдържали елементи, които противоречели на позицията, възприета от Съвета в съдебното заседание пред Съда относно тълкуването и законосъобразността на критерия по буква ж), както и твърдения временен характер на ограничителните мерки. Така ставало въпрос за нов факт, който не бил известен на страните към момента на това съдебно заседание, проведено на 11 февруари 2025 г., и който — като се има предвид и фактът, че някои разпоредби от посочените актове имали обратно действие по отношение на спорните актове — можел да се окаже от решаващо значение за решението на Съда.

78 В случая следва да се отбележи, че Решение 2025/904 и Регламент 2025/903 не са приложими ratione temporis по дело C-711/23 P. Законосъобразността на спорните актове в рамките на това дело обаче трябва да се преценява с оглед на положението, съществувало към датата на тяхното приемане, така че евентуалното противоречие, което би могло да съществува между съдържанието на посочените по-горе решение и регламент и позицията, възприета от Съвета в съдебното заседание по това дело, не може да се окаже от решаващо значение за решението на Съда. Освен това, дори някои разпоредби от посочените актове да имат обратно действие за положението на третия жалбоподател и за спорните актове, подобна последица не би била основание за възобновяване на устната фаза на производството, тъй като дори в случай на отхвърляне на жалбата по посоченото дело третият жалбоподател не би бил лишен от възможността да използва способите за правна защита, предоставени от правото на Съюза, и дори от националното право, за да оспори тези разпоредби, както и евентуалното им действие и последици.

79 Освен това не е очевидно, че делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните, като по този начин Съдът разполага с всички необходими данни, за да се произнесе.

80 С оглед на изложените по-горе съображения, след като изслуша генералния адвокат, Съдът счита, че не следва да постанови възобновяване на устната фаза на производството по дело C-711/23 P.

IV. По жалбите

81 Предвид връзката помежду им настоящите дела следва да се съединят за целите на съдебното решение в съответствие с член 54, параграф 1 от Процедурния правилник.

82 В подкрепа на жалбата си по дело C-696/23 P първият жалбоподател изтъква пет основания. С първото си основание той поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като го е квалифицирал като „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж). С второто си основание той твърди, че Общият съд неправилно е приел, че той е „активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ по смисъла на този критерий. С третото си основание първият жалбоподател поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че правното основание на спорното решение и на спорния регламент е „предвидено в закон“ по смисъла на член 52, параграф 1, първо изречение от Хартата. Четвъртото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, която опорочава първото обжалвано съдебно решение, тъй като Общият съд неправилно приел, че наложените му ограничителни мерки са пропорционални. В рамките на петото си основание първият жалбоподател заявява, че отново се позовава на всички изтъкнати от него доводи в първоинстанционното производство във връзка с втория критерий, който е обосновал приетите срещу него ограничителни мерки, а именно критерият, предвиден по-специално в член 2, параграф 1, буква е) от Решение 2014/145, и иска от Съда да се произнесе по тях, в случай че уважи жалбата му и не върне делото на Общия съд.

83 В жалбата си по дело C-704/23 P вторият жалбоподател изтъква четири основания, първото от които е грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд при тълкуването и прилагането на критерия по буква ж), а второто — незачитане от Общия съд на обхвата на

съдебния му контрол. Третото и четвъртото основание са изведени от неправилна преценка от страна на Общия съд на основанията, които той е изтъкнал в подкрепа на жалбата си в първоинстанционното производство и които са изведени от нарушение на принципа на пропорционалност и на основните му права.

84 В подкрепа на жалбата си по дело C-711/23 P третият жалбоподател изтъква пет основания. С първото си основание той твърди, че Общият съд е пренебрегнал обхвата на съдебния си контрол и по този начин е допуснал няколко грешки при прилагане на правото и изопачаване на фактите. Второто и третото основание по същество са изведени от нарушение на критерия по буква ж), като при условията на евентуалност в рамките на третото си основание третият жалбоподател изтъква незаконосъобразността и неприложимостта на този критерий на основание член 277 ДФЕС. С четвъртото си основание той поддържа, че Общият съд се произнесъл в нарушение на понятията „[…] източници на приходи“ и „значителни източници на приходи“ по смисъла на критерия по буква ж), изопачил е фактите и доказателствата, допуснал е съществени процесуални нарушения и не е изпълнил задължението си за мотивиране, както и е приложил неправилно този критерий. С петото си основание третият жалбоподател твърди, че Общият съд е нарушил принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация с оглед на посочения критерий.

85 Петте основания, изтъкнати от четвъртия жалбоподател в жалбата му по дело C-35/24 P, са формулирани по идентичен начин с петте основания, изтъкнати от третия жалбоподател, с изключение на четвъртото основание, с което четвъртият жалбоподател упреква Общия съд не в неправилно прилагане на критерия по буква ж), а в обръщане на тежестта на доказване.

86 В жалбата си по дело C-111/24 P петият жалбоподател изтъква осем основания. С първото си основание той упреква Общия съд, че не е отговорил на оплакванията му относно същността на критерия, предвиден по-специално в член 2, параграф 1, буква г) от Решение 2014/145, съгласно който се замразяват финансовите средства и икономическите ресурси, принадлежащи, по-специално на физически лица, които осигуряват финансова подкрепа на вземащите решения лица в Русия, или които извличат ползи от тези вземащи решения лица (наричан по-нататък „критерият по буква г)“). С второто си основание той упреква Общия съд, че се е произнесъл в нарушение на понятието „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж), а с третото си основание — че неправилно е приел, че член 215, параграф 2 ДФЕС е обезсмислил изискването за достатъчна връзка между лицата, на които са наложени ограничителни мерки, и съответната трета страна. Четвъртото му основание е изведено от грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е възприел тълкуване на критерия по буква ж), което нарушавало принципа на правна сигурност, правото на собственост и свободата на стопанска инициатива. С петото си основание петият жалбоподател упреква Общия съд, че е изопачил смисъла и обхвата на доказателство, както и че не е отговорил на един от доводите му, а с шестото си основание — че не е приложил правилно критерия по буква ж) и че е приел по презумпция, че банковият сектор като цяло представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация. Седмото основание е изведено от нарушение на понятието за икономически сектори, които осигуряват „значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ по смисъла на критерия по буква ж), а осмото основание — от нарушение на принципите на справедлив съдебен процес и на равни процесуални възможности.

87 Като се има предвид връзката, дори идентичността на множество основания, изтъкнати от петимата жалбоподатели в подкрепа на съответните им жалби, Съдът ще извърши общ анализ на тези основания, преди да пристъпи към разглеждане на онези от тях, които са специфични за някои жалби. Освен това, като се има предвид, че е необходимо да се изясни обхватът на критерия по буква ж), преди да се разгледа неговата законосъобразност, основанията, свързани с тълкуването на този критерий, ще бъдат разгледани преди основанията за отхвърлянето на възражението за незаконосъобразност на посочения критерий.

А. По основанията, свързани с нарушение на критерия по буква ж) от Общия съд

88 Следва да се разгледат заедно основанията, частите от основанията и оплакванията, с които петимата жалбоподатели по същество оспорват възприетото от Общия съд тълкуване на критерия по буква ж). Става въпрос за първото основание и втората част от второто основание, изтъкнати от първия жалбоподател по дело C-696/23 P, за първото и второто оплакване от първата част от първото основание, за второто оплакване от втората част от първото основание и за третата част от първото основание, изтъкнати от втория жалбоподател по дело C-704/23 P, за второто основание, за първата част от третото основание, както и за първата, втората и третата част от четвъртото основание, изтъкнати от третия жалбоподател по дело C-711/23 P, за четвъртата част от първото основание, за второто основание, за първата част от третото основание и за първото оплакване от втората част на четвъртото основание, изтъкнати от четвъртия жалбоподател по дело C-35/24 P, както и за второто основание, за първата част от четвъртото основание и за седмото основание, изтъкнати от петия жалбоподател по дело C-111/24 P.

89 Следва да се припомни, че критерият по буква ж) предвижда замразяване на финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна“.

90 Разглеждането на основанията, частите от основанията и оплакванията, посочени в точка 88 от настоящото решение, ще бъде разделено по-нататък на две части, отнасящи се съответно до тълкуването на израза „които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ и до тълкуването на прилагателното „видни“, определящо бизнесмените, обхванати от критерия по буква ж).

1. По доводите, изведени от погрешно тълкуване от Общия съд на израза „които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ по смисъла на критерия по буква ж)

91 В самото начало следва да се подчертае, че макар втората част от второто основание, което първият жалбоподател изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-696/23 P, да цели да оспори възприетото от Общия съд тълкуване на този израз, неговото разглеждане изисква цялостна преценка на критерия по буква ж), така че тази част ще бъде разгледана впоследствие отделно.

а) По второто основание и първата част от третото основание по дело C-711/23 P, както и по второто основание и първата част от третото основание по дело C-35/24 P

1) Доводи на страните

92 С второто си основание по дело C-711/23 P третият жалбоподател упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по същество в точки 68—70 от третото обжалвано съдебно решение, че „значителните приходи“, осигурени на правителството на Руската федерация, трябва да произхождат от „икономическите сектори“, при положение че в действителност те трябвало да произхождат от „видните бизнесмени“, за които се отнася критерият по буква ж). В този контекст третият жалбоподател изтъква, че в текста на седем езика на критерия по буква ж), а именно на български, датски, естонски, латвийски, литовски, словенски и фински език, ясно се посочва, че приходите трябва да произхождат от тези бизнесмени. Освен това от съображение 11 от Решение 2022/329 и от съображение 5 от Регламент за изпълнение 2022/427 следвало, че намерението на законодателя на Съюза е било да обхване видните бизнесмени, които осигуряват самите те значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация. Следователно Общият съд не определил правилно целта, преследвана с критерия по буква ж), така че телеологичното му тълкуване, възприето в точки 68—70 от третото обжалвано съдебно решение, било неправилно от правна гледна точка.

93 В писмената си реплика третият жалбоподател посочва, че предложеното от него тълкуване не обезсмисляло частта от текста на критерия по буква ж), според която видните бизнесмени трябва да са активни в икономическите сектори. Всъщност това уточнение служело за разграничаване на бизнесмените, които имат непрекъсната и активна роля в такива сектори, от тези, които имат само пасивна роля в тях посредством притежаването на значителни дялови участия. Той добавя, че това тълкуване не би довело до никакво припокриване между критерия по буква ж) и други критерии, предвидени в член 1, параграф 1 и в член 2, параграф 1 от Решение 2014/145, както и в член 3, параграф 1 от Регламент № 269/2014. Във всеки случай винаги можело да има припокриване между няколко критерия за включване в списъците, приложени към тези актове на Съюза.

94 В рамките на първата част от третото си основание третият жалбоподател упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по същество, основно в точки 69 и 70 от третото обжалвано съдебно решение, че значителните приходи, получени от правителството на Руската федерация трябва да са осигурени само от икономически сектори, при положение че те трябвало да произхождат и от видни бизнесмени. В това отношение третият жалбоподател отново се позовава на съображение 11 от Решение 2022/329 и на съображение 5 от Регламент за изпълнение 2022/427, като същевременно подчертава, че Общият съд не е последователен, като не е отдал никакво значение на тези съображения, въпреки че се е основал на различни други съображения, за да мотивира разсъжденията си в други точки от третото обжалвано съдебно решение. Той добавя, че като се има предвид, че в точка 109 от това съдебно решение Общият съд е признал, че критерият по буква ж) определя условия, свързани с личното поведение на посочените лица, образувания и органи, единствено тълкуването, което жалбоподателят предлага с оглед на тези две съображения, позволявало да се вземе предвид личното поведение на

въпросния бизнесмен, а именно приносът му към съответния икономически сектор, с уточнението, че влиянието му в рамките на този икономически сектор само по себе си не можело да се счита за лично поведение.

95 Второто основание, което четвъртият жалбоподател изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-35/24 P, се отнася до точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение и почива на същите доводи като изложените от третия жалбоподател в подкрепа на второто основание на жалбата му по дело C-711/23 P, включително на доводите, изложени в писмената му реплика. Четвъртият жалбоподател добавя обаче, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране, като не е анализирал текстовете на различните езици на критерия по буква ж).

96 В рамките на първата част от третото основание, която се отнася главно до точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение във връзка с точка 92 от това съдебно решение, четвъртият жалбоподател изтъква същите доводи като изложените от третия жалбоподател в подкрепа на първата част от третото основание на жалбата му по дело C-711/23 P.

97 Съветът, подкрепян от Чешката република, Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на третия и четвъртия жалбоподател.

2) Съображения на Съда

98 Третият жалбоподател с второто си основание, както и с първата част от третото си основание, а четвъртият жалбоподател — с второто си основание и с първата част от третото си основание по същество поддържат, че от текста на критерия по буква ж) на няколко езика, както и от контекста, в който този критерий се вписва, следва, че законодателят на Съюза е имал предвид, че значителните източници на приходи за правителството на Руската федерация по смисъла на посочения критерий произхождат от „видните бизнесмени“, за които се отнася същият критерий, а не от „икономическите сектори“, както Общият съд следователно неправилно приел в точки 69 и 70 от третото обжалвано съдебно решение, както и в точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение. Освен това четвъртият жалбоподател твърди, че е налице нарушение на задължението за мотивиране, тъй като Общият съд не сравнил текстовете на различните езици на критерия по буква ж) в разрез с практиката на Съда.

99 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, за да се тълкува дадена разпоредба от правото на Съюза, трябва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ, както и целите, преследвани от правната уредба, от която тя е част (вж. решение от 17 ноември 1983 г., Merck, 292/82, EU:C:1983:335, т. 12, и от 26 април 2022 г., Landespolizeidirektion Steiermark (Максимална продължителност на граничния контрол на вътрешните граници), C-368/20 и C-369/20, EU:C:2022:298, т. 56 и цитираната съдебна практика). Съдът е уточнил, че актовете на Съюза, които предвиждат ограничителни мерки, трябва да се тълкуват в светлината на историческия контекст, в който се вписват приетите от Съюза разпоредби, част от които са тези актове (вж. в този смисъл решение от 1 март 2016 г., National Iranian Oil Company/Съвет, C-440/14 P, EU:C:2016:128, т. 78 и цитираната съдебна практика).

100 Освен това формулировката, използвана в текста на правна разпоредба на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици. Подобен подход би бил несъвместим с изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, тъй като всъщност неговите разпоредби трябва да се тълкуват и прилагат по един и същ начин, като се вземат предвид текстовете на всички езици на Съюза. В случай на несъответствия между текстовете на различните езици съответната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от които тя е част (вж. решения от 25 март 2010 г., Helmut Müller, C-451/08, EU:C:2010:168, т. 38, и от 20 ноември 2025 г., Lolach, C-327/24, EU:C:2025:901, т. 29).

101 Освен това следва да се припомни, че мотивите на съдебно решение или определение на Общия съд трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол. Задължението за мотивиране на Общия съд обаче не го задължава да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения на страните по спора, и следователно тези мотиви могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които Общият съд не е уважил доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (решение от 18 януари 2024 г., Jenkinson/Съвет и др., C-46/22 P, EU:C:2024:50, т. 131 и цитираната съдебна практика).

102 Що се отнася, на първо място, до твърдяното от четвъртия жалбоподател нарушение на задължението за мотивиране, тъй като в точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд не направил анализ на текстовете на критерия по буква ж) на различните езици, при положение че в точка 52 от това съдебно решение се позовал на съдебна практика, аналогична на припомнената в точка 99 от настоящото решение, важно е да се подчертае, че страните в първоинстанционното производство не са се позовали на наличието на различия между текстовете на различните езици на този критерий, що се отнася до въпроса за произхода на значителните източници на приходи, така че Общият съд не е бил длъжен да отговори на довод, който не е повдигнат в случая. От това следва, че този съд не е нарушил задължението си за мотивиране.

103 На второ място, що се отнася до доводите на третия и четвъртия жалбоподател, че телеологичното тълкуване на критерия по буква ж), възприето от Общия съд в точки 69 и 70 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение, било неправилно, тъй като установените от Общия съд цели противоречели на текста на този критерий, както и на контекста, в който той се вписва, следва да се провери с оглед на правилата за тълкуване, припомнени в точки 99 и 100 от настоящото решение, дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е тълкувал критерия по буква ж) в смисъл, че „значителните източници на приходи“ за правителството на Руската федерация трябва да произтичат не от „видните бизнесмени“, а от „икономическите сектори“.

104 Що се отнася, първо, до текста на критерия по буква ж), за да се определи произходът на значителните източници на приходи, осигурени за правителството на Руската федерация, в зависимост от текстовете на този критерий на различните езици, следва да се разгледа какво се има предвид с относителното местоимение „които“ в израза „които осигуряват

значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“, или пък към кое понятие в този текст се отнася изразът „осигуряващи значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация“.

105 В самото начало е важно да се подчертае, че между страните е безспорно, че изразът „активни в икономически сектори“ се отнася до целия израз „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи“. При тези условия изразът „които осигуряват/осигуряващи значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация“ може да се отнася или до израза „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, активни в икономически сектори“, или само до израза „икономически сектори“.

106 В това отношение следва да се отбележи, че противно на твърденията на третия и четвъртия жалбоподател, изразът „които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ в текста на критерия по буква ж) на датски, естонски, литовски, латвийски и фински език може да се отнася само до „икономически сектори“. Всъщност относителните местоимения „der“ на датски, „mis“ на естонски и „kas“ на латвийски език се отнасят на съответните езици по необходимост до думите или изразите „økonomiske sektorer“, „majandussektoritega“ и „ekonomikas nozarēs“ („икономически сектори“). Освен това на литовски език думата „užtikrinančiais“ („осигуряващи“) може да се отнесе само до израза „ekonomikos sektoriais“ („икономически сектори“). Що се отнася до израза „sellaisilla talouden aloilla, jotka“ („в такива икономически сектори, които“), използван на фински език, той недвусмислено посочва, че именно икономическите сектори трябва да представляват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

107 За сметка на това в текстовете на български и словенски език, на които се позовават тези жалбоподатели, съществува двусмисленост, доколкото съответно относителните местоимения „които“ и „ki“ („които“) може да се отнасят както до изразите „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи“ и „vodilni poslovneži ali pravne osebe, subjekti ali organi“ („видни/доминиращи бизнесмени или юридически лица, образувания или органи“), така и до изразите „икономически сектори“ и „gospodarske sektorje“ („икономически сектори“). Същото двусмислие е налице и в текстовете на испански, малтийски, румънски и словашки език. Що се отнася до текстовете на другите езици на критерия по буква ж), сред които посочените в предходната точка, в тях ясно се посочва, че приходите трябва да произхождат от икономическите сектори.

108 От това следва, че шест от текстовете на тези езици, а именно в текстовете на български, испански, малтийски, румънски, словашки и словенски език, могат да се тълкуват и по двата начина, разгледани в точка 105 от настоящото решение, за разлика от осемнадесетте текста на другите езици, в които изразът „които осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация“ може да се отнася само до израза „икономически сектори“.

109 От изложеното по-горе следва, че в съответствие с практиката на Съда, припомнена в точка 100 от настоящото решение, текстът на критерия по буква ж) може да се тълкува по един и същ начин на всички езици на Съюза в смисъл, че „значителните източници на приходи“ за правителството на Руската федерация трябва да произхождат от „икономическите сектори“. При тези условия няма различия между текстовете на тези езици, поради което следва да се отхвърли доводът на третия и четвъртия жалбоподател,

че телеологичното тълкуване, възприето от Общия съд в точки 69 и 70 от третото обжалвано съдебно решение, както и в точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение, било в противоречие с текста на критерия по буква ж) на някои езици.

110 Второ, що се отнася до контекста, в който се вписва критерият по буква ж), най-напред следва да се отбележи, че ако значителните източници на приходи за правителството на Руската федерация трябва да произтича не от „икономическите сектори“ като такива, а от „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, активни в икономически сектори“, обхватът и полезното действие на критерия по буква ж) биха били напълно обезсмислени или поне биха били отслабени. Всъщност в такъв случай този критерий до голяма степен, ако не и напълно, би се припокрил с критерия, установен в член 2, параграф 1, буква е) от Решение 2014/145, като същевременно би добавил условия, които не са налице по отношение на последния критерий.

111 Всъщност той предвижда, че трябва да бъдат замразени всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на физически или юридически лица, образувания и органи, които по-специално оказват финансова подкрепа на правителството на Руската федерация.

112 Налага се обаче изводът, че такъв критерий вече позволява налагането на ограничителни мерки на физически лица, сред които евентуално видни бизнесмени, както и на юридически лица, образувания и органи, единствено поради това че оказват финансова подкрепа на посоченото правителство, и то без да е необходимо да се проверява, първо, дали съответните физически лица действително имат качеството на „видни бизнесмени“, второ, дали тези физически или юридически лица, образувания и органи са активни в даден сектор на руската икономика, и трето, дали финансовата им подкрепа — дори да се предположи, че тя трябва да има определена количествена или качествена значимост (вж. по аналогия решение от 1 март 2016 г., National Iranian Oil Company/Съвет, C-440/14 P, EU:C:2016:128, т. 82 и 83) — трябва да се квалифицира като „значителни източници на приходи“ за същото правителство.

113 При тези условия запазването на полезното действие на критерия по буква ж) спрямо критерия, установен в член 2, параграф 1, буква е) от Решение 2014/145, е в подкрепа на тълкуване, според което значителните източници на приходи за правителството на Руската федерация трябва да произхождат от „икономическите сектори“ на тази трета страна.

114 Освен това е вярно, както изтъкват третият и четвъртият жалбоподател, че в съображение 11 от Решение 2022/329, както и в съображение 5 от Регламент за изпълнение 2022/427 по същество се уточнява, че критериите за включване в списъка, на които се основава налагането на ограничителни мерки поради действията по дестабилизиране на Украйна от страна на Руската федерация, са изменени вследствие на нахлуването на тази трета държава в Украйна, така че да обхванат „лица и образувания, които […] осигуряват значителни източници на приходи [на правителството на Руската федерация]“, и „лица и образувания, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“ като тези формулировки се позовават на критерия по буква ж).

115 Съгласно постоянната съдебна практика обаче, макар преамбюлът на акт на Съюза да може да уточнява съдържанието на разпоредбите на този акт, доколкото представлява важни насоки за тълкуване, които могат да изяснят волята на автора на този акт, този преамбюл обаче няма правнообвързваща стойност и не може да бъде изтъкван, за да се избегне

прилагането на самите разпоредби на съответния акт, нито за да се тълкуват тези разпоредби в смисъл, който явно противоречи на текста им (вж. в този смисъл решение от 19 декември 2019 г., Puppinck и др./Комисия, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, т. 75 и 76 и цитираната съдебна практика).

116 Както обаче бе посочено в точка 109 от настоящото решение, между текстовете на различните езици на критерия по буква ж) няма различия, доколкото от общия им прочит следва, че „значителните източници на приходи“ за правителството на Руската федерация трябва да произхождат „от икономическите сектори“ на тази трета страна. Следователно, тъй като текстът на съображенията, посочени в точка 114 от настоящото решение, е в противоречие с текста на този критерий, Общият съд правилно е приел по същество в точка 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че посочените съображения не са определящи за целите на контекстуалния анализ на посочения критерий, чиято цел е да се установи произходът на източника на тези приходи.

117 Трето, що се отнася до целта, преследвана с критерия по буква ж) и с правната уредба, от която е част този критерий, както и до историческия контекст, в който те се вписват, следва да се припомни, че именно поради действията на Руската федерация в Крим през 2014 г. Съюзът приема, по-специално с Решение 2014/145 и с Регламент № 269/2014, актове, чиято цел е да отговорят чрез ограничителни мерки на тези действия, и по-общо на действията по дестабилизиране на Източна Украйна, а след това и на агресията срещу цяла Украйна от страна на тази федерация.

118 В този контекст Съдът постановява, че индивидуалните и секторните ограничителни мерки, приети от 2014 г. насам, имат за цел по-специално Руската федерация да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (вж. в този смисъл решения от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 104 и 123, и от 25 юни 2020 г., VTB Bank/Съвет, C-729/18 P, EU:C:2020:499, т. 59).

119 С оглед на трайния и нарастващ мащаб на тези действия Съюзът постепенно засилва режима на санкции. Така той по-специално добавя критерии към единствения критерий за включване в списъците, съдържащ се в първоначалната редакция на тези актове, а именно критерия относно физическите лица, които носят отговорност за действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, както и свързаните с тях физически или юридически лица, образувания или органи. Законодателят на Съюза също постепенно разширява обхвата на някои съществуващи критерии, за да може да наложи ограничителни мерки на все по-широк кръг лица, образувания или органи (вж. в този смисъл решение от 13 март 2025 г., Шувалов/Съвет, C-271/24 P, EU:C:2025:180, т. 8).

120 Както следва от точки 11 и 12 от настоящото решение, критерият по буква ж) е въведен като нов критерий за включване в списъците в деня след нахлуването в Украйна на въоръжените сили на Руската федерация, като съгласно съображения 9 и 10 от Решение 2022/329 това нахлуване е квалифицирано като незаконно от гледна точка на международното право както от Съвета, така и от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

121 Като се има предвид изключително сериозният характер на това нахлуване и фактът, че един месец по-рано Съветът е заявил, както е видно от съображение 5 от посоченото решение, че всяка по-нататъшна военна агресия от страна на Руската федерация срещу Украйна би имала огромни последици, по-специално по отношение на цената под формата както на секторни, така и на индивидуални ограничителни мерки, следва да се приеме, че с приемането на този критерий Съветът е възнамерявал, както посочва Общият съд по същество в точка 68 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 55 от четвъртото обжалвано съдебно решение, да окаже допълнителен натиск върху Руската федерация и тя да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, за да прекрати тази федерация военната си агресия срещу Украйна, и по-общо действията и политиките си, дестабилизиращи тази трета държава.

122 Както посочва генералният адвокат в точка 63 от заключението си по дело C-711/23 P и в точка 60 от заключението си по дело C-35/24 P, критерият по буква ж) не би могъл да допринесе толкова ефективно за постигането на тези цели, ако трябва да се тълкува в смисъл, че ограничителни мерки могат да бъдат наложени само на видните бизнесмени, юридически лица, образувания и органи, които осигуряват самите те значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

123 Напротив, възможността за налагане на ограничителни мерки по отношение на всички видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, независимо от факта дали самите те осигуряват такъв източник на приходи за това правителство, може да засили способността на Съюза да упражнява натиск върху посоченото правителство, по-специално като възпрепятства функционирането на съответните икономически сектори и като по този начин доведе до отслабване на източниците на приходи, осигурявани от тези сектори на посоченото правителство.

124 Това трябва да важи в още по-голяма степен, тъй като в контекста на непровокирана агресия срещу независима държава в нарушение на международното право икономиката на страната агресор се превръща или може да се превърне във военна икономика. При тези условия следва да се приеме, че както по същество посочва генералният адвокат в точка 62 от заключението си по дело C-711/23 P и в точка 59 от заключението си по дело C-35/24 P, критерият по буква ж) има за цел да подкопае основните източници на приходи за правителството на тази държава агресор и по този начин да засегне финансирането на агресията срещу Украйна, по-специално чрез замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на лица, образувания или органи, които са активни в печеливши за това правителство икономически сектори и които чрез тази дейност могат да допринесат, като видните бизнесмени, за поддържането на рентабилността, а дори и за просперитета на тези сектори.

125 От изложените в точки 150—124 от настоящото решение съображения следва, че противно на твърденията на третия и четвъртия жалбоподател, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото както в точки 69 и 70 от третото обжалвано съдебно решение, така и в точки 56 и 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение, като е приел, че критерият по буква ж) трябва да се тълкува в смисъл, че не видните бизнесмени, а „икономическите сектори“ са тези, които трябва да осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

126 На трето място, що се отнася до довода на третия и четвъртия жалбоподател, че от първичното право на Съюза следва, че критерии за включване в списъците като критерия по буква ж) трябва да се отнасят до „лично поведение“ от страна на съответните лица и образувания, следва да се констатира, че в първоинстанционното производство третият и четвъртият жалбоподател са изтъкнали този довод не във връзка с тълкуването на критерия по буква ж), а във връзка с възражението за незаконосъобразност на този критерий. Освен това те повтарят този довод на етапа на обжалването, в рамките на втората част от съответното си трето основание, за да оспорят отхвърлянето от Общия съд на това възражение. При тези условия посоченият довод ще бъде разгледан при анализа на тази втора част.

127 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят второто основание и първата част от третото основание по дело C-711/23 P, както и второто основание и първата част от третото основание по дело C-35/24 P.

б) По второто оплакване от втората част на първото основание по дело C-704/23 P, по първата, втората и третата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P, по първото оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P и по седмото основание по дело C-111/24 P

1) Доводи на страните

128 С второто оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P вторият жалбоподател по същество твърди, че в точка 105 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при възприетото от него тълкуване на понятието „значителни“ по смисъла на критерия по буква ж). Според него Общият съд неправилно е определил това понятие като означаващо „немалки“, като по този начин се е отклонил от обикновеното му значение. Освен това Общият съд пропуснал да определи числови прагове, над които да може да се приеме, че приходите са със значителен характер. Той не уточнил и кой е критерият за сравнение, като например общите приходи, с които разполага правителството на Руската федерация, с оглед на който може да се установи този характер.

129 С първата част от четвъртото основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-711/23 P, третият жалбоподател счита, че възприетото от Общия съд в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение тълкуване на понятието „приходи“ по смисъла на критерия по буква ж), а именно „всички приходи, генерирани от [съответния] сектор на дейности“, е твърде широко и надхвърля по недопустим начин обикновеното значение на това понятие. Според този жалбоподател източниците на приходи трябвало да обхващат само реалните източници на парични приходи, от които се ползва пряко бюджетът на Руската федерация.

130 Освен това третият жалбоподател изтъква в рамките на втората част от четвъртото си основание, че това тълкуване на понятието „приходи“ не е достатъчно мотивирано. По-специално Общият съд е пропуснал да уточни в какво трябва да се състоят приходите, кой трябва да се счита за техен получател или какви видове приходи трябва да се считат за получени от правителството на Руската федерация.

131 С третата част от четвъртото си основание третият жалбоподател поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 87 от третото обжалвано съдебно решение е приравнил понятието „значителни“ на израза „немалки“. Всъщност между това понятие и този израз имало съществена смислова разлика, доколкото понятието „значителни“ означавало „в голям размер, на голяма стойност или с голямо значение“, докато изразът „немалък“ се отнасял до нещо, което „не е твърде малко, за да е от значение“. Освен това, тъй като понятието „значителни“ било относително понятие, за да прецени значителният характер на източника на приходи, осигуряван от съответния икономически сектор, Общият съд трябвало да приеме за отправна точка общите приходи на правителството на Руската федерация, което той не направил.

132 По дело C-35/124 P доводите, изтъкнати от четвъртия жалбоподател в рамките на първото оплакване от втората част от четвъртото му основание и отнасящи се до точки 75 и 79 от четвъртото обжалвано съдебно решение, съответстват на доводите, изтъкнати от третия жалбоподател в подкрепа на третата част от четвъртото основание на жалбата му, така както са изложени в предходната точка.

133 Със седмото си основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-111/24 P, петият жалбоподател упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 108 от петото обжалвано съдебно решение е приел, че значителният характер на източника на приходи, посочен в критерия по буква ж), не трябва да се преценява спрямо общия бюджет на правителството на Руската федерация. Всъщност понятието „значителни“ било относително понятие, което изисквало съответният източник на приходи да бъде сравнен с общите приходи на това правителство. Това важало в още по-голяма степен, тъй като върху посоченото правителство не можел да се упражнява никакъв натиск, ако въпросният сектор представлявал за него само незначителен източник на приходи.

134 Съветът, подкрепян от Чешката република, Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на втория, третия, четвъртия и петия жалбоподател.

2) Съображения на Съда

135 На първо място, вторият, третият и четвъртият жалбоподател поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 105 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 87 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 75 от четвъртото обжалвано съдебно решение, е определил понятието „значителни“ като синоним на израза „немалки“.

136 В това отношение следва да се отбележи, че в тези различни точки от съдебните решения Общият съд приема, че използването на качественото прилагателно „значителни“, съдържащо се в израза „значителни източници на приходи“, означава, че „този източник на приходи трябва да бъде значим и следователно [не]малък“. Това уточнение на обхвата на понятието „значителни“ по смисъла на критерия по буква ж) не подлежи на критика, тъй като за тази цел Общият съд е използвал два синонима на тази дума, а именно прилагателното „значим“ и съставното прилагателно „немалък“. Всъщност в говоримия език последното се използва за обозначаване по-специално на значително количество, както на френски език, който е езикът на производството по делото, по което е

постановено второто обжалвано съдебно решение, така и на английски език („not negligible“), който е езикът на производството по делата, по които са постановени третото и четвъртото обжалвано съдебно решение.

137 На второ място, вторият, третият, четвъртият и петият жалбоподател считат, че в точка 105 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 87 от третото обжалвано съдебно решение, в точки 75 и 79 от четвъртото обжалвано съдебно решение и в точка 108 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е съотнесъл приходите, генерирани от разглежданите икономически сектори, спрямо общите приходи на правителството на Руската федерация, за да определи техния значителен характер, въпреки че този характер е относително понятие, което изисква критерий за сравнение.

138 В това отношение, макар да е вярно, че значителният характер на дадено количество може да се преценява относително, тоест спрямо референтно количество, този характер може да се преценява и по абсолютен начин. Такъв може да е случаят с приходите, които правителството на дадена държава получава от определен сектор от нейната икономика. Всъщност възможно е да се приеме, че даден икономически сектор осигурява на такова правителство приходи в значителен размер, независимо от процентното съотношение, което те представляват спрямо общите приходи на това правителство, така че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е направил такова сравнение.

139 На трето място, третият жалбоподател изтъква по същество, че в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд е възприел твърде широко и общо тълкуване на понятието „приходи“ по смисъла на критерия по буква ж), като е включил, без никакво уточнение, „всички приходи, генерирани от [съответния] сектор на дейности“.

140 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че с оглед на обикновеното му значение в общоупотребимия език понятието „приходи“ по необходимост обхваща, както самият трети жалбоподател споменава в жалбата си, всички финансови ресурси, които съответният икономически сектор предоставя на правителството на Руската федерация като публична структура, част от които са данъците, събирани от този сектор, както посочва Общият съд като пример в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение.

141 Що се отнася до факта, че тази точка не съдържа по-точни указания относно посоченото понятие, поради което Общият съд опорочил съображенията си, като е допуснал непълнота на мотивите, достатъчно е да се констатира, че в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд е отхвърлил довода, с който третият жалбоподател твърди, че плащането на данъци не било равнозначно на подкрепа на режима. При тези обстоятелства Общият съд не е възнамерявал да дефинира в тази точка понятието „приходи“. В тази точка той само обяснява, че критерият по буква ж) не се отнася до плащането на данъци от този жалбоподател или от предприятието, в което той упражнява дейността си, а по-специално до данъците, генерирани от съответния икономически сектор. Следователно не може да се приеме, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране.

142 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят второто оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/213 P, първите три части от четвъртото основание по дело C-711/23 P, първото оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P и седмото основание по дело C-111/24 P.

2. По основанията, изведени от неправилно тълкуване от Общия съд на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж)

143 В настоящия подраздел ще бъдат разгледани първото основание по дело C-696/23 P, първото и второто оплакване от първата част от първото основание, както и третата част от първото основание по дело C-704/23 P, четвъртата част от първото основание по дело C-35/24 P, както и второто основание и първата част от четвъртото основание по дело C-111/24 P.

а) Доводи на страните

144 По дело C-696/23 P с първото си основание, което се подразделя на три части, първият жалбоподател упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че той може с основание да бъде квалифициран като „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж).

145 С първата част от първото си основание първият жалбоподател твърди, че по-специално в точки 51 и 63 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че Съветът е можел основателно да приложи спрямо него критерия по буква ж) и да го квалифицира като „виден бизнесмен“ единствено с оглед на длъжностите, които е заемал в ТМК и групата Sinara, независимо от значимостта, която той лично е имал за правителството на Руската федерация, или от влиянието, което е упражнявал върху това правителство. Според първия жалбоподател фактът, че за да отговарят на критерия по буква ж), съответните бизнесмени трябва да имат такава значимост или влияние, произтича от буквалното, контекстуалното и телеологичното тълкуване на този критерий. Впрочем самият Общ съд е потвърдил това в точки 79—81 от второто обжалвано съдебно решение, постановено същия ден като първото обжалвано съдебно решение, както и в точки 66 и 68 от третото обжалвано съдебно решение, постановено една седмица след първото обжалвано съдебно решение. Следователно в първото обжалвано съдебно решение и в противоречие с второто и третото обжалвано съдебно решение той тълкувал неправилно понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж), като приел, че такова влияние се ограничава до областта на икономиката, въпреки че този критерий изисквал да се вземе предвид и областта на политиката.

146 С втората част от първото си основание първият жалбоподател счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 65 от първото обжалвано съдебно решение във връзка с точки 51 и 63 от него е постановил, че функциите, които е изпълнявал в ТМК и в групата Sinara, сами по себе си позволяват той да бъде квалифициран като „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж). Всъщност Общият съд трябвало да провери дали към датата на приемане на спорното решение и на спорния регламент първият жалбоподател е имал значимост или действително влияние по отношение на правителството на Руската федерация и дали е упражнявал контрол върху това дружество и тази група. По-специално Общият съд не взел предвид особеното положение, в което се е намирал този жалбоподател, а именно че в последния ден, през който е упражнявал функциите си в ТМК и в групата Sinara, тоест 9 март 2022 г., който също така е датата, на която са приети спорното решение и спорният регламент, той вече не е упражнявал нито контрол, нито влияние върху тези дружества.

147 В рамките на третата част от първото си основание първият жалбоподател поддържа, че в точка 63 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд неправилно не проверил дали няколко дни преди приемането на спорното решение и на спорния регламент той е прехвърлил притежаваните от него акции в TMK и в групата Sinara, при положение че подобна проверка щяла да позволи на Общия съд да констатира, че въпреки че е останал на съответната длъжност до 9 март 2022 г. в това дружество и в тази група, жалбоподателят вече не е имал никакво влияние върху тези дружества, а още по-малко върху правителството на Руската федерация.

148 С първото и второто оплакване от първата част на първото основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-704/23 P, вторият жалбоподател по същество упреква Общия съд, че се е произнесъл в нарушение на понятието „видни бизнесмени“ по смисъла на критерия по буква ж). Всъщност, първо, определението на това понятие, дадено от Общия съд в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение, противоречало на принципа на правна сигурност, тъй като не било нито ясно, нито точно.

149 Второ, в точки 88 и 90 от второто обжалвано съдебно решение, за да приеме, че вторият жалбоподател основателно можел да бъде квалифициран като „виден“ бизнесмен по смисъла на критерия по буква ж), Общият съд възприел критерий, който не е посочил в даденото в точка 80 от това съдебно решение определение на понятието „влияние“, а именно икономическото значение на Yandex — дружеството, в което този жалбоподател упражнява дейността си. Освен това в точка 89 от посоченото съдебно решение Общият съд възприел фактическо обстоятелство, което е ирелевантно за това определение, а именно факта, че посоченият жалбоподател е участвал в среща на 24 февруари 2022 г. с президента на Руската федерация Владимир Путин.

150 С третата част от първото си основание вторият жалбоподател твърди, че Общият съд е нарушил правилата относно тежестта на доказване и събирането на доказателства, като не е проверил дали, както обаче е посочил в точка 79 от второто обжалвано съдебно решение, бизнесмен като него е имал каквото и да било влияние върху правителството на Руската федерация и е бил в състояние да упражни натиск върху това правителство, за да промени то политиката си.

151 По дело C-35/24 P с четвъртата част от първото си основание четвъртият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 54 от четвъртото обжалвано съдебно решение е основал тълкуването си на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) върху презумпцията, че лице, спрямо което са наложени ограничителни мерки, приети въз основа на този критерий, може да упражнява влияние върху правителството на Руската федерация, независимо от факта, че не съществува никакво доказателство за връзка между това лице и това правителство. Тази грешка при прилагане на правото довела до обръщане на тежестта на доказване и имала последици и за анализа, направен от Общия съд в точка 75 от четвъртото обжалвано съдебно решение.

152 С второто основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-111/24 P, петият жалбоподател по същество упреква Общия съд, че се е произнесъл в нарушение на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж). Всъщност, първо, в точка 92 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд не направил анализ на текстовете на критерия по буква ж) на различните езици, докато, както този жалбоподател изтъкнал в

първоинстанционното производство, някои от тези текстове използвали думата „виден“, а други — „важен“. Така Общият съд неправилно приравнил понятието „влияние“ с понятието „значимост“.

153 Второ, извършеният от Общия съд телеологичен анализ бил неправилен, доколкото в точки 52 и 89 от петото обжалвано съдебно решение този съд установил целта на ограничителните мерки, произтичащи от първоначалните спорни актове и от първите спорни актове за оставяне в списъците, с оглед на решения на Съда и на Общия съд, които се отнасяли не до индивидуални ограничителни мерки като в настоящия случай, а до секторни ограничителни мерки. Според петия жалбоподател целта на спорните актове, доколкото в тях се предвиждат индивидуални ограничителни мерки, основани на член 215, параграф 2 ДФЕС, е да се окаже натиск върху определени лица, за да променят поведението си. При тези обстоятелства критерият по буква ж) следвало да се тълкува в смисъл, че не се отнасял до всички „важни“ бизнесмени, а само до буквално „видните“ бизнесмени, т.е. такива, които са в състояние да упражняват влияние върху правителството на Руската федерация.

154 С първата част от четвъртото си основание по дело C-111/24 P петият жалбоподател поддържа, че Общият съд е нарушил принципа на правна сигурност, като в точка 91 от петото обжалвано съдебно решение е възприел твърде широко определение на понятието „влияние“. Всъщност това определение, доколкото се отнасяло до всеки важен бизнесмен, който е активен в даден икономически сектор, не позволявало на санкционираните лица да разберат какво поведение се очаква да предприемат, за да окажат натиск върху правителството на Руската федерация и да постигнат отмяна на наложените им ограничителни мерки. Така Общият съд трябвало да тълкува понятието „влияние“ като влиянието, което даден бизнесмен има върху това правителство, за да го накара да промени действията и политиката си по отношение на Украйна.

155 Съветът, подкрепян от Чешката република, Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на първия, втория, четвъртия и петия жалбоподател.

156 По дело C-696/23 P, без формално да повдига възражение за недопустимост на първото основание, което изтъква първият жалбоподател в подкрепа на жалбата си, Съветът изтъква, първо, че този жалбоподател не посочва ясно в подкрепа на първата част от това основание точките от първото обжалвано съдебно решение, които възнамерява да оспорва, нито причините, поради които счита, че тези точки съдържат грешка при прилагане на правото. Второ, тази институция отбелязва, че в рамките на тази първа част е странно да се упреква Общият съд, че не е следвал съдебна практика, която е развил в третото обжалвано съдебно решение, постановено след първото обжалвано съдебно решение. Трето, Съветът счита, че с повечето от доводите си, изтъкнати в подкрепа на трите части на първото основание, първият жалбоподател цели да накара Съда да извърши нова преценка на фактите — нещо, което Съдът не е компетентен да направи в рамките на производство по обжалване, освен в случай на изопачаване на фактите, което не се твърди в случая.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта на първото основание по дело C-696/23 P

157 От член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, както и от член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник следва, че жалбата трябва да посочва точно пороците на съдебното решение или определение, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя такова искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими, и че Съдът следва, ако е необходимо — служебно, да провери дали това изискване за точно посочване е изпълнено (решение от 13 март 2025 г., Шувалов/Съвет, C-271/24 P, EU:C:2025:180, т. 33 и цитираната съдебна практика).

158 Освен това е необходимо да се припомни, че съгласно член 256 ДФЕС и член 58 от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси и единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на направените от него фактически констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Освен в случай на изопачаване на представените пред Общия съд доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който като такъв да подлежи на контрол от страна на Съда. Когато Общият съд е установил или преценил фактите, по силата на член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях (вж. в този смисъл решения от 25 март 2021 г., Deutsche Telekom/Комисия, C-152/19 P, EU:C:2021:238, т. 110, и от 26 септември 2024 г., JCDecaux Street Furniture Белгия/Комисия, C-710/22 P, EU:C:2024:787, т. 28 и цитираната съдебна практика).

159 В случая следва да се отбележи, на първо място, че противно на твърденията на Съвета, в рамките на първата част от първото си основание първият жалбоподател е посочил кои са конкретните точки от първото обжалвано съдебно решение, които възнамерява да оспорва, а именно точки 45, 51 и 63 от него, и е обяснил с необходимата яснота и точност, че възприетият в тези точки обхват на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) не се потвърждавал от буквално, контекстуално и телеологично тълкуване на този критерий, както следвало и от мотивите, възприети от Общия съд във второто и третото обжалвано съдебно решение.

160 На второ място, вярно е, че в точки 45—51, 63 и 65 от първото обжалвано съдебно решение, посочени в трите части на първото основание, Общият съд е разгледал съответно, първо, дали мотивът, изтъкнат от Съвета за приемане на ограничителни мерки срещу първия жалбоподател въз основа на критерия по буква ж), е подкрепен от фактите, второ, дали Съветът е допуснал грешка в преценката, като, за да квалифицира този жалбоподател като „виден бизнесмен“, не е взел предвид фактическо обстоятелство, а именно твърдяното прехвърляне на неговите акции няколко дни преди датата на приемане на спорното решение и на спорния регламент, и трето, дали за целите на квалифицирането на посочения жалбоподател като „виден бизнесмен“ следва да се вземе предвид друго фактическо обстоятелство, а именно твърдяната липса на контрол от страна на същия жалбоподател върху дружеството и групата, в които той все още е осъществявал дейност към тази дата.

161 При това положение следва да се отбележи, по-специално с оглед на практиката на Съда, посочена в точка 158 от настоящото решение, че с трите части на първото си основание първият жалбоподател не се опитва да постави под въпрос констатацията и преценката на фактическите обстоятелства, направени от Общия съд в точки 45—51 от първото обжалвано съдебно решение, тъй като освен това тази юрисдикция не е направила такава констатация или преценка в точки 63 и 65 от това съдебно решение. Напротив, той счита по същество, че в точки 51, 63 и 65 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че той може с основание да бъде квалифициран като „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж) единствено с оглед на заеманите от него длъжности в ТМК и в групата Sinara, независимо дали е прехвърлил акциите си в това дружество или в тази група или дали все още е упражнявал контрол върху тях към датата на приемане на спорното решение и на спорния регламент. Първият жалбоподател счита, че с тези съображения Общият съд е възприел чисто икономическо значение на понятието „влияние“, въпреки че, както той изтъква в жалбата си в първоинстанционното производство, това понятие предполагало значимост или влияние по отношение на правителството на Руската федерация.

162 При това положение критиките на първия жалбоподател се отнасят до правната квалификация на фактите от Общия съд като обстоятелства, които обосновават прилагането на приетите срещу него ограничителни мерки (вж. по аналогия решение от 15 ноември 2012 г., Съвет/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, т. 60), което съгласно припомнената в точка 158 от настоящото решение съдебна практика е от компетентността на Съда. Доколкото тези критики се отнасят и до тълкуването, което Общият съд имплицитно е възприел в този контекст на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж), следва да се припомни, че въпросът дали Общият съд е тълкувал неправилно разпоредба от акт на Съюза, е правен въпрос, който подлежи на контрол от страна на Съда в рамките на производството по обжалване (вж. в този смисъл решение от 16 ноември 2000 г., Sarrió/Комисия, C-291/98 P, EU:C:2000:631, т. 35).

163 На трето място, когато в рамките на производство по обжалване жалбоподателят упреква Общия съд, че в обжалваното съдебно решение не е възприел същото тълкуване на разпоредба от акт на Съюза като възприетото в друго съдебно решение, постановено на същата дата или в последващо съдебно решение, такова оплакване не може да бъде обявено за недопустимо. В противен случай този жалбоподател неоснователно би се оказал лишен от възможността да установи евентуално противоречие или непоследователност в тълкуването на такава разпоредба от Общия съд, при положение че въпросът дали този съд е тълкувал правилно и еднакво правото на Съюза с оглед на собствената си практика, е правен въпрос, който е от компетентността на Съда (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Philips и Philips France/Комисия, C-98/17 P, EU:C:2018:774, т. 82—85).

164 При тези обстоятелства следва да се приеме, че първото основание, което изтъква първият жалбоподател в подкрепа на жалбата си по дело C-696/23 P, е допустимо в своята цялост.

2) По същество

i) По първото основание по дело C-696/23 P, по третата част от първото основание по дело C-704/23 P и по четвъртата част от първото основание по дело C-35/24 P

165 Доколкото са свързани помежду си, доводите на първия, втория и четвъртия жалбоподател ще бъдат разгледани заедно по-долу, докато доводите, които са специфични за всеки от тези жалбоподатели, при необходимост ще бъдат разгледани поотделно.

166 Първо, следва да се констатира, че първият жалбоподател тълкува неправилно второто и третото обжалвано съдебно решение, също както вторият жалбоподател тълкува неправилно второто обжалвано съдебно решение, а четвъртият жалбоподател — четвъртото обжалвано съдебно решение. Всъщност нито в точки 79—81 от второто обжалвано съдебно решение, нито в точки 66 и 68 от третото обжалвано съдебно решение, нито в точка 54 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд приема или презумира, че „видните бизнесмени“ по смисъла на критерия по буква ж) трябвало да имат лична връзка с правителството на Руската федерация, доколкото трябвало да имат конкретната значимост за това правителство или да са в състояние да оказват значително влияние или натиск върху него.

167 Най-напред, в точка 79 от второто обжалвано съдебно решение, на която се позовават както първият, така и вторият жалбоподател, в точка 66 от третото обжалвано съдебно решение, на която се позовава първият жалбоподател, и в точка 54 от четвъртото обжалвано съдебно решение, на която се позовава четвъртият жалбоподател, Общият съд приема, че критерият по буква ж) предвижда единствено връзка между, от една страна, правителството на Руската федерация, и от друга страна, не видните бизнесмени, а икономическите сектори, осигуряващи значителни източници на приходи за това правителство. Освен това Общият съд приема, че целта на този критерий е единствено да се използва влиянието, което категорията лица, каквито са тези бизнесмени, „може“ да упражни върху руския режим, като „подтикне“ тези лица да окажат натиск върху посоченото правителство, за да промени същото политиката си, като тази формулировка ясно показва, че Общият съд не е приел, че видните бизнесмени трябва да имат лична връзка със същото правителство, нито че те действително трябва да са в състояние да оказват натиск върху него.

168 По-нататък, в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение, на която се позовава първият жалбоподател, Общият съд приема, че понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) обхваща значимостта, която бизнесмените могат да имат в икономически план от гледна точка, в зависимост от случая, на професионалния им статут, значимостта на икономическите им дейности, мащаба на капиталовите им участия или функциите им в едно или повече предприятия, в които осъществяват тези дейности, и то независимо от връзките, които тези бизнесмени могат да поддържат с правителството на Руската федерация.

169 Накрая, в точка 81 от второто обжалвано съдебно решение и в точка 68 от третото обжалвано съдебно решение, на които се позовава първият жалбоподател, Общият съд приема, че такова тълкуване на това понятие, без да се взема предвид каквато и да било връзка, която бизнесмените могат да поддържат с това правителство, се потвърждава от целта на разглежданите ограничителни мерки, а именно да се окаже натиск върху посоченото правителство и Руската федерация да плати по-висока цена за действията си срещу Украйна.

170 Ето защо следва да се констатира, че Общият съд не е приложил никаква презумпция във връзка с тази способност, нито е обърнал тежестта на доказване. Също така в точки 79—81 от второто обжалвано съдебно решение и в точки 66 и 68 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд не е приел, че „видните бизнесмени“ по смисъла на критерия по буква ж) трябва да имат лична връзка с правителството на Руската федерация, доколкото трябвало да имат конкретна значимост за това правителство или да упражняват действително влияние върху него. При тези обстоятелства доводите на втория и четвъртия жалбоподател следва да се отхвърлят.

171 При това положение следва да се провери, второ, дали независимо от съображенията, изложени от Общия съд във второто и третото обжалвано съдебно решение, в първото обжалвано съдебно решение той правилно е разбрал понятието „влияние“ по смисъла на този критерий, доколкото в точки 51, 63 и 65 от това съдебно решение по същество е приел, че лице като първия жалбоподател може да бъде квалифицирано като „виден бизнесмен“ само с оглед на функциите, които заема в руската икономика, независимо от наличието на връзка между него и правителството на Руската федерация.

172 В този контекст следва да се провери, в съответствие с припомнените в точки 99 и 100 от настоящото решение правила за тълкуване на разпоредбите на правото на Съюза, дали така възприетото от Общия съд в първото обжалвано съдебно решение тълкуване на понятието „влияние“ не е опорочено от грешка при прилагане на правото.

173 Що се отнася до понятието „виден“, изглежда, че в текстовете на всички езици на критерия по буква ж) се използват термини, чието значение е сходно, тъй като те отразяват идеята, че бизнесменът трябва да бъде важен, водещ или изтъкнат. Всъщност в текстовете на тези езици се посочва, че бизнесмените трябва да бъдат „бележити“ („видни“ на български език), „важни“ („principales“ на испански и „importanți“ на румънски език), „водещи“ („předních“ на чешки, „fremtrædende“ на датски, „führende“ на немски, „leading“ на английски, „príomhdhaoine“ на ирландски, „vodeće“ на хърватски, „vezető“ на унгарски, „vooraanstaande“ на нидерландски, „wiodących“ на полски, „popredných“ на словашки, „johtavat“ на фински и „ledande“ на шведски език), „изтъкнати“ („juhtivad“ на естонски, „εξέχοντες“ на гръцки „di spicco“ на италиански и „proeminentes“ на португалски език) „влиятелни“ („influents“ на френски език, както и „ietekmīgi“ на литовски и „įtakingi“ на латвийски език) и „главни“ („ewlenin“ на малтийски език) или „доминиращи“ („vodilne“ на словенски език).

174 Освен това използваните в текстовете на различните езици понятия не предполагат сами по себе си и извън всякакъв контекст връзка с която и да е област, като областта на икономиката или политиката, или с определени лица или образувания като правителството на дадена държава.

175 Следователно, както отбелязва генералният адвокат в точка 32 от заключението си по дело C-696/23 P, при липсата на каквито и да било индикации в текста на критерия по буква ж), съгласно които влиянието трябва да се упражнява върху правителството на Руската федерация, или по-общо в политически контекст, качественото прилагателно „виден“ се отнася до значимостта, която съответният бизнесмен трябва да има в сектора, в който е активен, независимо от връзките, които този бизнесмен може впрочем евентуално да има с това правителство.

176 Вярно е, че критерият по буква ж) споменава това правителство, така че би могло да се приеме, че понятието „влияние“ се вписва и в политически контекст. Както обаче посочва Общият съд в точки 79—81 от второто обжалвано съдебно решение и в точки 66 и 68 от третото обжалвано съдебно решение, посочени от първия жалбоподател, този критерий установява връзка между, от една страна, същото правителство, и от друга страна, не видните бизнесмени, а икономическите сектори, в които тези бизнесмени са активни. Всъщност, както бе посочено в точка 125 от настоящото решение, критерият по буква ж) трябва да се тълкува в смисъл, че икономическите сектори, а не видните бизнесмени, трябва да осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

177 При това положение от текста на критерия по буква ж) следва, че той предполага единствено да се докаже, че бизнесмените имат особена значимост в печеливш икономически сектор за правителството на Руската федерация, независимо от връзките, които тези бизнесмени могат да имат с посоченото правителство, от конкретната им значимост за него или от действителната им способност да упражняват влияние върху него.

178 При тези обстоятелства следва да се приеме, както отбелязва Общият съд в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение, споменато от първия жалбоподател, че понятието за „влияние“ на бизнесмените в икономическия сектор, в който са активни, може да се разбира само с оглед на икономическия контекст, в който осъществяват своята дейност, според критерии като професионалния им статут или функциите им, значимостта на икономическите им дейности, мащаба на капиталовите им участия или инвестициите им, функциите им в предприятието, в което упражняват тези длъжности, или пък всеки друг релевантен икономически критерий.

179 Това тълкуване се потвърждава от целите, преследвани с критерия по буква ж). В това отношение следва да се припомни, както по същество посочва Общият съд в точка 90 от първото обжалвано съдебно решение и както бе припомнено в точка 121 от настоящото решение, че тези цели се състоят в оказване на допълнителен натиск върху Руската федерация и в плащането на по-висока цена от последната за действията ѝ за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, за да прекрати тази федерация военната си агресия срещу Украйна, и по-общо действията и политиките си, дестабилизиращи тази трета държава.

180 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 44 от заключението си по дело C-696/23 P, тези цели могат да бъдат постигнати чрез ограничителни мерки, насочени към бизнесмени, които, тъй като имат особена значимост в даден печеливш икономически сектор за правителството на Руската федерация, допринасят за приходите, които това правителство извлича от същия сектор, а следователно и за финансирането на действията на тази трета страна срещу Украйна в контекста на икономика, която е превърната или може да бъде превърната във военна икономика. Следователно, като възпрепятства функционирането на съответните икономически сектори, налагането на ограничителни мерки по отношение на такива бизнесмени, независимо от връзките, които те евентуално могат да имат с посоченото правителство, може да доведе до по-висока цена на тези действия и да окаже натиск върху правителството да преустанови посочените действия.

181 Така от точки 173—180 от настоящото решение следва, че понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) трябва да се разбира като отнасящо се до бизнесмени, които имат особена значимост в печеливши икономически сектори за правителството на Руската

федерация, така че могат непряко да благоприятстват финансирането на действията за дестабилизация, провеждани от посоченото правителство срещу Украйна, като допринасят за поддържането на рентабилността на посочените сектори и дори за техния просперитет.

182 При тези обстоятелства следва да се отхвърли доводът на първия жалбоподател, че като е приел, че той може с основание да бъде квалифициран като „виден“ бизнесмен с оглед на заеманите от него длъжности в ТМК и групата Sinara, независимо от всякакви връзки с правителството на Руската федерация, Общият съд в точки 51, 63 и 65 от първото обжалвано съдебно решение е тълкувал неправилно понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж).

183 Трето, що се отнася до доводите на първия жалбоподател, че в точки 63 и 65 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че загубата на правомощието му на контрол по отношение на ТМК и групата Sinara вследствие на прехвърлянето на неговите акции не е релевантно обстоятелство, което следва да се вземе предвид за целите на тълкуването и прилагането на критерия по буква ж), и следователно за квалифицирането му като „виден“ бизнесмен по смисъла на този критерий, те следва да се отхвърлят по следните съображения.

184 Всъщност от точка 181 от настоящото решение следва, че понятието за влияние на посочените в критерия по буква ж) бизнесмени не се ограничава само до бизнесмените, които поради функциите си в дадено дружество или чрез акциите, с които разполагат, упражняват действителен и ефективен контрол върху това дружество. Както е видно и от точки 47—51 от първото обжалвано съдебно решение и от точка 178 от настоящото решение, това понятие обхваща бизнесмени, които по-специално поради значимостта на своя статут и своите функции, както и поради икономическото значение на дружеството, за което осъществяват дейност, имат особена значимост в икономическия сектор, в който са активни. Макар при определени обстоятелства такава значимост да може да се установи с оглед по-специално на контрола, упражняван от даден бизнесмен върху дружеството, в което упражнява своята дейност, тя може да бъде установена и с оглед на други обективни фактори като посочените по-горе.

185 По същество обаче от фактическите констатации и преценки, направени от Общия съд в точки 47—51 и 62 от първото обжалвано съдебно решение, които не са оспорени от първия жалбоподател в неговата жалба, е видно, че той е имал статут и е изпълнявал функции, които с оглед и на икономическото значение на ТМК и на групата Sinara са му придавали до датата на приемане на спорното решение и на спорния регламент особена значимост в сектора, в който е извършвал дейност, тоест „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж). При тези обстоятелства Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е приел по същество в точки 63 и 65 от първото обжалвано съдебно решение, че за целите на квалифицирането на първия жалбоподател като „виден бизнесмен“ не е необходимо да се установява дали този жалбоподател до тази дата продължава да упражнява действителен и ефективен контрол върху това дружество и върху тази група.

186 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят първото основание по дело C-696/23 P, третата част от първото основание по дело C-704/23 P и четвъртата част от първото основание по дело C-35/24 P.

ii) По първото и второто оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P, както и по второто основание и първата част от четвъртото основание по дело C-111/24 P

187 На първо място, в рамките съответно на първото оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P и на първата част от четвъртото основание по дело C-111/24 P вторият и петият жалбоподател поддържат, че като е дал прекалено широко определение на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение и в точка 91 от петото обжалвано съдебно решение, Общият съд е нарушил принципа на правна сигурност.

188 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика принципът на правната сигурност изисква, от една страна, правните норми да бъдат ясни и точни, а от друга страна, прилагането им да е предвидимо за правните субекти, особено когато могат да имат неблагоприятни последици. Този принцип изисква по-специално правната уредба да позволява на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които тя им налага, като те трябва да имат възможност да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно тях. Все пак не може да се счита, че тези изисквания не допускат при приемането на дадена норма законодателят на Съюза да използва абстрактно правно понятие, или че налагат в такава абстрактна норма да се посочват различните конкретни хипотези, при които тя може да бъде приложена, доколкото е невъзможно всички такива хипотези да бъдат предварително определени от законодателя, нито от съда на Съюза, когато той тълкува тази норма (вж. в този смисъл решение от 4 октомври 2024 г., Литва и др./Парламент и Съвет (Пакет за мобилност), C-541/20—C-555/20, EU:C:2024:818, т. 158 и 159 и цитираната съдебна практика, и от 1 август 2025 г., Тимченко/Съвет, C-703/23 P, EU:C:2025:608, т. 33).

189 Освен това принципът на правна сигурност не може да бъде накърнен само защото съдът на Съюза трябва да прибегне до методи за тълкуване на разпоредба с общо приложение, различни от буквалното тълкуване (вж. в този смисъл решение от 2 септември 2021 г., Irish Ferries, C-570/19, EU:C:2021:664, т. 167).

190 Следва да се припомни, че в точка 91 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че бизнесмените са „видни“ по смисъла на критерия по буква ж) поради значимостта им в сектора, в който упражняват своята дейност, и значението, което този сектор има за руската икономика. Както в тази точка, така и в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд уточнява, че понятието „влияние“ по смисъла на този критерий обхваща значимостта, която бизнесмените могат да имат с оглед, според случая, на професионалния им статут, значимостта на икономическите им дейности, мащаба на капиталовите им участия или функциите им в рамките на едно или повече предприятия, в които осъществяват тези дейности.

191 Произнасяйки се по този начин, Общият съд възприема понятието „влияние“ в икономически смисъл и предоставя достатъчно ясни и точни критерии за неговото прилагане, въпреки че няма задължение да посочва подробно хипотезите, в които посоченото понятие може да се приложи, тъй като, както следва и от точка 184 от настоящото решение, начинът, по който може да се разбира значимостта или влиянието, което даден бизнесмен може да има в съответния икономически сектор, зависи в голяма степен от контекста и обстоятелствата по случая (вж. по аналогия решение от 1 август 2025 г., Тимченко/Съвет, C-703/23 P, EU:C:2025:608, т. 34).

192 Освен това, след като, както следва от точка 178 от настоящото решение, Общият съд е могъл основателно да констатира в точка 91 от петото обжалвано съдебно решение, че от понятието „влияние“ следва, че се имат предвид случаите, при които даден бизнесмен има значимост в съответния икономически сектор с оглед на професионалния му статут, значимостта на икономическите му дейности, мащаба на капиталовите му участия или функциите му в рамките на едно или повече предприятия, не може да се приеме, че тази точка 91 нарушава изискването за предвидимост, наложено от принципа на правна сигурност.

193 На второ място, с второто си оплакване, което изтъква в подкрепа на първата част от първото основание по дело C-704/23 P, вторият жалбоподател по същество твърди, че в точки 88—90 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд е възприел критерии или обстоятелства, които не е посочил в даденото от него определение на понятието „виден бизнесмен“ в точка 80 от това съдебно решение, а именно съответно икономическото значение на дружеството Yandex, в което вторият жалбоподател упражнява дейността си, и среща, в която този жалбоподател е участвал на 24 февруари 2022 г. с президента на Руската федерация Владимир Путин.

194 В това отношение е вярно, че в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд е установил четири некумулативни критерия, позволяващи да се приеме, че даден бизнесмен е „виден“ по смисъла на критерия по буква ж), и че в нито един от тези критерии не се споменава икономическото значение на дружеството, в което този бизнесмен упражнява дейността си. Вярно е също, че в точки 88 и 90 от това съдебно решение Общият съд констатира, че Yandex е значимо в икономически план дружество, и се основава по-специално на това обстоятелство, за да приеме, че Съветът е могъл с основание да квалифицира втория жалбоподател като „виден бизнесмен“ по смисъла на критерия по буква ж).

195 При това положение, както следва от точки 178 и 191 от настоящото решение, влиянието на даден бизнесмен може да се установи с помощта на различни икономически критерии в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай. При това положение икономическото значение на дружеството, за което даден бизнесмен осъществява дейността си, представлява релевантно обстоятелство, за да се определи заедно с други обстоятелства дали този бизнесмен е „виден“ по смисъла на критерия по буква ж), тоест, както бе посочено в точка 181 от настоящото решение, дали той има особена значимост в съответния икономически сектор. Така Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е взел предвид това обстоятелство в точки 87—90 от това съдебно решение.

196 Що се отнася до факта, че в точка 89 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд възприел фактическо обстоятелство, което не попада в обхвата на критериите, посочени в определението на понятието „влияние“, дадено в точка 80 от това решение, а именно участието на втория жалбоподател в среща, организирана от президента на Руската федерация Владимир Путин на 24 февруари 2022 г., достатъчно е да се отбележи, че в тази точка 89 Общият съд само е приел, че това обстоятелство „потвърждава“ влиянието на втория жалбоподател по смисъла на критерия по буква ж). Както обаче следва от точка 188 от настоящото решение, в общото определение на дадено понятие като даденото от Общия съд в точка 80 от второто обжалвано съдебно решение не биха могли да се посочат

различните конкретни хипотези, при които това понятие може да бъде приложено, а още по-малко да се съдържат фактическите обстоятелства, които позволяват да се докаже или потвърди, че конкретно положение попада в обхвата на посоченото понятие.

197 Освен това вземането предвид на срещата от 24 февруари 2022 г. трябва да се разбира не в смисъл, че жалбоподателят е виден поради връзките си с правителството на Руската федерация или с нейния президент, а в смисъл, че особената му значимост в икономическия сектор, в който упражнява своята дейност, се потвърждава от факта, че той е един от олигарсите, поканени да участват в тази среща.

198 На трето място, с второто си основание по дело C-111/24 P петият жалбоподател по същество упреква Общия съд, че в точка 92 от петото обжалвано съдебно решение не е извършил сравнителен анализ на понятието „виден“ в текста на критерия по буква ж) на различните езици и че в точка 89 от това съдебно решение във връзка с точка 52 от него е основал телеологичния си анализ на това понятие на цели, които се отнасяли не до индивидуалните, а до секторните ограничителни мерки, приети от Съюза във връзка с действията на Руската федерация за дестабилизирането на Украйна.

199 Що се отнася до първото от тези две оплаквания, петият жалбоподател тълкува неправилно точка 92 от петото обжалвано съдебно решение. Всъщност в нея Общият съд приема по същество, че дори в случай на несъответствие между текстовете на различните езици на понятието „виден“, съдържащо се в текста на този критерий, в съответствие със съдебната практика, посочена в тази точка и припомнена в точка 100 от настоящото решение, посоченият критерий следва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от която той е част, което именно Общият съд е направил в точки 88—91 от петото обжалвано съдебно решение.

200 Във всеки случай следва да се припомни, че текстовете на 24 езика на понятието „виден“ не се различават помежду си, тъй като могат да се тълкуват по един и същ начин, както следва от точки 173 и 174 от настоящото решение.

201 Що се отнася до второто оплакване, посочено в точка 198 от настоящото решение, следва да се припомни, както е видно от точки 118 и 121 от настоящото решение и както посочва Общият съд в точки 52 и 89 от петото обжалвано съдебно решение, че актовете на Съюза в областта на ограничителните мерки, приети в контекста на положението в Украйна, имат за цел, считано от 2014 г., както чрез секторни ограничителни мерки, така и, както в настоящия случай, чрез индивидуални ограничителни мерки, да бъде оказан натиск върху Руската федерация и тя да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, за да сложи тази федерация край на действията и политиките си, дестабилизиращи Украйна, а считано от 2022 г. — и на агресията срещу тази трета страна. При това положение Общият съд е извършил телеологичния анализ, съдържащ се в точки 88 и 89 от петото обжалвано съдебно решение, като правилно е установил целите, преследвани с ограничителните мерки, произтичащи от спорните първоначални актове и от първите спорни актове за оставяне в списъците.

202 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят първото и второто оплакване от първата част на първото основание по дело C-704/23 P, както и второто основание и първата част от четвъртото основание по дело C-111/24 P.

Б. По основанията, изведени от нарушение от страна на Общия съд на принципа на пропорционалност и на член 52, параграф 1 от Хартата, както и по втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P

203 Настоящият раздел обединява, освен втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P, и основанията, изведени от грешки при прилагане на правото, за които се твърди, че са допуснати от Общия съд във връзка с принципа на пропорционалност и изискванията по член 52, параграф 1 от Хартата, а именно третото и четвъртото основание по дело C-696/23 P, както и третото основание и втората част от четвъртото основание по дело C-704/23 P.

1. По третото основание по дело C-696/23 P, изведено от нарушение на член 52, параграф 1, първо изречение от Хартата

а) Доводи на страните

204 С третото основание в подкрепа на жалбата си по дело C-696/23 P първият жалбоподател твърди, че в точка 80 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по същество, че ограничаването на упражняването на основните му права чрез наложените му ограничителни мерки е „предвидено в закон“ по смисъла на член 52, параграф 1, първо изречение от Хартата. Всъщност в нарушение на практиката на Съда този съд пропуснал да провери дали спорното решение и спорният регламент, с които се приемат тези мерки, предвиждат ясни и точни правила, уреждащи обхвата на намесата в основните права на първия жалбоподател, закрепени в членове 7 и 17 от Хартата, а именно правото на зачитане на личния му живот и правото на собственост. Настоящият случай обаче не бил такъв. По-специално критерият по буква ж) не бил нито ясен, нито точен и почивал на двусмислени формулировки, които не отговаряли на изискването за предвидимост и не предоставяли достатъчно гаранции срещу произволно използване от страна на Съвета на правото му на преценка.

205 Съветът оспорва основателността на доводите на първия жалбоподател.

б) Съображения на Съда

206 Следва да се припомни, че правото на зачитане на личния и семейния живот, на жилището и тайната на съобщенията, прогласено в член 7 от Хартата, както и правото на собственост, предвидено в член 17 от Хартата, не са безусловни прерогативи и упражняването им може да бъде предмет на ограничения, когато това е обосновано от преследваните от Съюза цели от общ интерес, при условие че подобни ограничения действително отговарят на посочените цели от общ интерес и не представляват, с оглед на преследваната цел, непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираните по този начин права (вж. в този смисъл решения от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 148, и от 21 март 2024 г., Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, EU:C:2024:251, т. 75).

207 В този контекст член 52, параграф 1, първо изречение от Хартата предвижда, че могат да бъдат налагани ограничения на упражняването на тези права, стига те да са предвидени в закон и да зачитат основното съдържание на посочените права.

208 В това отношение е важно да се припомни, че изискването такива ограничения да бъдат предвидени в закон (принцип на законност) предполага самият правен акт, който допуска намеса в тези права, да определи обхвата на ограничаването на упражняването на съответното право, като се има предвид, от една страна, че това изискване не изключва възможността предвиждащата ограничаването правна уредба да бъде формулирана достатъчно широко, за да може да се адаптира към различни хипотези и променящи се обстоятелства, и от друга страна, че Съдът би могъл при необходимост да уточни чрез тълкуване конкретния обхват на ограничаването, като вземе предвид както текста на въпросната уредба на Съюза, така и общата ѝ структура и преследваните с нея цели, тълкувани с оглед на гарантираните с Хартата основни права (решение от 21 март 2024 г., Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, EU:C:2024:251, т. 77 и цитираната съдебна практика).

209 В случая е вярно, че в точка 80 от първото обжалвано съдебно решение при разглеждането на принципа на законност Общият съд само отбелязва, че ограничителните мерки, които спорните актове съдържат по отношение на първия жалбоподател, са посочени в актове, които по-специално са с общо приложение и имат ясно правно основание в правото на Съюза. Така той не е разгледал в тази точка въпроса дали актовете, които позволяват намеса в основните права на първия жалбоподател, определят обхвата на ограничаването на упражняването на тези права по смисъла на съдебната практика, припомнена в предходната точка. В това отношение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

210 Съгласно постоянната съдебна практика обаче, ако се установи, че в мотивите на решение на Общия съд е допуснато нарушение на правото на Съюза, но диспозитивът на това решение е правилен по други правни съображения, нарушението не може да доведе до отмяна на това решение и следва да се заменят мотивите (решение от 4 октомври 2024 г., Комисия и Съвет/Front Polisario, C-778/21 P и C-798/21 P, EU:C:2024:833, т. 178).

211 В това отношение член 52, параграф 1 от Хартата несъмнено изисква всяко ограничение на упражняването на основно право, гарантирано от Хартата, да бъде предвидено в закон, което означава, че самото правно основание, позволяващо намеса в това право, трябва да определя ясно и точно обхвата на ограничението при неговото упражняване (решения от 16 юли 2020 г., Facebook Ireland и Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559, т. 175, и от 8 септември 2020 г., Recorded Artists Actors Performers, C-265/19, EU:C:2020:677, т. 86).

212 Общият съд обаче е разгледал по същество спазването на това изискване при анализа на първото основание на жалбата, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност и на основните права.

213 По-специално в точки 83, 84 и 91—93 от първото обжалвано съдебно решение той приема, че условията за прилагане и обхватът на ограниченията на упражняването на основните права, гарантирани в членове 7 и 17 от Хартата, са определени ясно и точно в самото Решение 2014/145 и в самия Регламент № 269/2014. Всъщност такива ограничителни мерки могат да бъдат налагани само по отношение на категории лица и образувания, които отговарят на критериите, посочени в членове 1 и 2 от Решение 2014/145, както и в член 3 от Регламент № 269/2014, сред които е критерият по буква ж). Освен това член 1, параграфи 2, 3 и 6 от Решение 2014/145 уточнява случаите, в които дадено лице може да се ползва от дерогация от наложената му забрана за влизане и транзитно преминаване през

територията на Съюза, докато член 2, параграфи 3—5, 7 и 8 от това решение, както и членове 4—6б от Регламент № 269/2014 предвиждат в кои случаи замразените финансови средства и икономически ресурси на едно лице могат да бъдат освободени.

214 При това положение се оказва, че изводът на Общия съд в точка 80 от първото обжалвано съдебно решение, че ограничителните мерки, които спорните актове съдържат по отношение на първия жалбоподател, са предвидени в закона по смисъла на член 52, параграф 1, първо изречение от Хартата, е обоснован с оглед на мотивите, съдържащи се в друга част от това съдебно решение.

215 С оглед на изложените по-горе съображения третото основание по дело C-696/23 P следва да се отхвърли.

2. По четвъртото основание по дело C-696/23 P и по третото основание по дело C-704/23 P, изведени от нарушение на член 52, параграф 1, второ изречение от Хартата, както и по втората част от четвъртото основание по дело C-704/23 P, изведена от нарушение на принципа на пропорционалност

а) Доводи на страните

216 Четвъртото основание, изтъкнато в подкрепа на жалбата по дело C-696/23 P, се разделя на шест части.

217 С първата част от това основание първият жалбоподател поддържа по същество, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 88 и 90 от първото обжалвано съдебно решение, че наложените му ограничителни мерки са годни и необходими за постигането на преследваните от Съюза цели. Всъщност, що се отнася, от една страна, до точка 88 от това съдебно решение, тези мерки нямали никакво отражение върху Руската федерация, тъй като съображенията в точка 88 освен това не позволявали да се обоснове пропорционалността на посочените мерки. По-специално първият жалбоподател поддържа, че въпросът дали е прехвърлил акциите си в ТМК и в групата Sinara, е бил релевантен факт, за да се прецени годността на ограничителните мерки да постигнат преследваните цели, който Общият съд е трябвало да разгледа с оглед на представените доказателства. От друга страна, що се отнася до точка 90 от посоченото съдебно решение, първият жалбоподател счита, че противно на постановеното от Общия съд, той не е бил в състояние да предложи по-малко ограничителни мерки, тъй като подобни мерки щели да бъдат също толкова неподходящи за постигане на преследваните цели.

218 С втората част от четвъртото си основание първият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 94 от първото обжалвано съдебно решение е приел, че въпреки представените в хода на производството пред Общия съд доказателства доводът, че ограничителните мерки, установени в спорното решение и в спорния регламент, в крайна сметка обслужват интересите на Руската федерация, не е надлежно обоснован.

219 В рамките на третата част от четвъртото си основание първият жалбоподател поддържа, че Общият съд не е отговорил на довода му, че наложените му ограничителни мерки са неразумни, тъй като чрез закупуването на изкопаеми горива държавите членки допринасят за финансирането на разходите на водената от Руската федерация война.

220 В подкрепа на четвъртата част от четвъртото си основание първият жалбоподател поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 90 от първото обжалвано съдебно решение не взел предвид обстоятелството, че той фактически не е можел да заобиколи наложените ограничения, което Общият съд можел да установи, ако беше взел предвид доказателствата, свързани с прехвърлянето на неговите акции.

221 С петата и шестата част от четвъртото си основание първият жалбоподател поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е придал, съответно в точки 81, 82 и 93, както и в точки 83, 84, 91 и 92 от първото обжалвано съдебно решение, прекомерно значение на целите на контрола за пропорционалност на наложените му ограничителни мерки, на периодичното им преразглеждане, както и на възможностите да се поиска разрешение за използване на финансовите средства или да се получи разрешение за пътуване по хуманитарни причини.

222 В подкрепа на третото си основание по дело C-704/23 P вторият жалбоподател критикува точка 143 от второто обжалвано съдебно решение, тъй като, противно на обявеното в тази точка, Общият съд не е проверил дали установените и оставени в сила със спорните актове ограничителни мерки са годни да осъществят преследваните с тях цели. Всъщност доказването, извършено от Общия съд в посочената точка, не се отнасяло до контрола за годността на ограничителните мерки да постигнат тези цели. Наложените на втория жалбоподател ограничителни мерки обаче не били годни да упражнят какъвто и да било натиск върху ръководителите на Руската федерация, да засегнат нейната политика или да окажат каквото и да било влияние върху съответния икономически сектор.

223 С втората част от четвъртото си основание по същото дело вторият жалбоподател твърди, че точка 166 от второто обжалвано съдебно решение, която се отнася до пропорционалния характер на ограничаването на упражняването на основните му права и препраща по-специално към анализа на пропорционалността, извършен в точка 143 от това съдебно решение, също е опорочена от грешка при прилагане на правото.

224 Съветът възразява, че по дело C-696/23 P с първата, втората и четвъртата част от четвъртото си основание първият жалбоподател иска да постави под въпрос преценката на фактите от Общия съд, като при липсата на каквото и да било твърдение за изопачаване на фактите такъв контрол не е от компетентността на Съда в рамките на производство по обжалване.

225 В останалата си част тази институция оспорва основателността на доводите на първия и втория жалбоподател.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта на първата, втората и четвъртата част от четвъртото основание по дело C-696/23 P

226 Що се отнася до допустимостта на първата и четвъртата част от четвъртото основание, изтъкнати в подкрепа на жалбата по дело C-696/23 P, с оглед на практиката на Съда, припомнена в точка 158 от настоящото решение, следва да се констатира, че първият жалбоподател не цели да постави под въпрос направените от Общия съд фактически констатации и преценки. Напротив, той отправя упрек към Общия съд, че не е взел

предвид фактическо обстоятелство, а именно прехвърлянето на акциите му в ТМК и в групата Sinara, за да прецени пропорционалността на намесата в основните му права чрез наложените му ограничителни мерки, както и наличието на риск от заобикаляне на тези мерки. Такъв довод означава да се поиска от Съда да упражни контрол върху евентуално нарушение от страна на Общия съд на принципа на пропорционалност, както и на правилата относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, за което Съдът е компетентен в рамките на производство по обжалване (вж. в този смисъл решение от 1 август 2025 г., Тимченко/Съвет, C-702/23 P, EU:C:2025:605, т. 25 и цитираната съдебна практика). При тези обстоятелства двете части са допустими.

227 За сметка на това следва да се констатира, че с втората част от четвъртото основание, изтъкнато по дело C-696/23 P, първият жалбоподател цели да получи нова преценка на доказателствата, които е представил в подкрепа на жалбата си в първоинстанционното производство, за да докаже, че противно на постановеното от Общия съд в точка 94 от първото обжалвано съдебно решение, разглежданите ограничителни мерки са от полза за правителството на Руската федерация поради принудителното връщане в тази страна на много бизнесмени. Такива доводи, с които първият жалбоподател не сочи никакво изопачаване на тези доказателства от страна на Общия съд, трябва да се отхвърлят като недопустими в съответствие с практиката на Съда, припомнена в точка 158 от настоящото решение.

228 От това следва, че са допустими само първата и четвъртата част от четвъртото основание по дело C-696/23 P.

2) По същество

i) Предварителни бележки

229 Що се отнася, първо, до пропорционалността на приетите от Съюза ограничителни мерки или на общите правила, предвидени в актове на Съюза, налагащи такива мерки, Съдът припомня, че принципът на пропорционалност изисква приложените с разпоредба на правото на Съюза мерки да бъдат в състояние да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за тяхното постигане (решения от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 102 и цитираната съдебна практика, и от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, C-241/19 P, EU:C:2020:545, т. 99).

230 По отношение на съдебния контрол за спазването на изискванията, произтичащи от принципа на пропорционалност, следва да се припомни, че Съдът е признал широко право на преценка на Съвета, когато предвижда режим на ограничителни мерки, спадащи към общата външна политика и политика на сигурност на Съюза, който предполага той да направи избор от политическо, икономическо и социално естество и в рамките на който е призван да извършва комплексни преценки и оценки. Оттук Съдът стига до извода, че не става въпрос дали приетата въз основа на такъв режим мярка е единствено или най-добрата възможна мярка, а че единствено явно неподходящият характер на такава мярка с оглед на целта, която Съветът възнамерява да постигне, може да засегне нейната законосъобразност. Той уточнява също, че дори при наличието на широка свобода на преценка Съветът е длъжен да основе избора си на обективни критерии и да провери дали преследваните с избраната мярка цели могат да оправдаят наличието на негативни, дори

тежки икономически последици за някои оператори (вж. в този смисъл решения от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 120 и цитираната съдебна практика, от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 146, и от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, C-241/19 P, EU:C:2020:545, т. 100).

231 Второ, както бе припомнено в точка 206 от настоящото решение, упражняването на основни права като закрепените в членове 7 и 17 от Хартата, както и в член 16 от нея, който се отнася до свободата на упражняване на икономическа дейност, може да се ограничава, когато това е обосновано от следваните от Съюза цели от общ интерес, при условие че тези ограничения действително отговарят на посочените цели и не представляват по отношение на преследваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираните права. Съдът уточнява също, че ограничителните мерки по дефиниция имат последици, засягащи правото на зачитане на личния живот, правото на собственост и свободното упражняване на професионална дейност, като така причиняват вреди на лицата, за които се отнасят (вж. в този смисъл решения от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 121—123 и цитираната съдебна практика, и от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 148 и 149).

232 Съгласно член 52, параграф 1 от Хартата всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от Хартата, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи, и при спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора. В това отношение съдебната практика, посочена в точки 229 и 230 от настоящото решение, следва да се прилага и за да се определи дали намесата, която представляват ограничителни мерки в основните права на съответното лице, е непропорционална (вж. в този смисъл решения от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 101—103, и от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, C-241/19 P, EU:C:2020:545, т. 98—100).

233 От точки 229—232 от настоящото решение следва, че за да се определи дали приетите от Съюза ограничителни мерки или общите правила, предвидени в акт на Съюза, с който се налагат такива мерки, са съобразени с принципа на пропорционалност, или пък намесата в правата или свободите, гарантирани от Хартата, поради ограничения на тези права или свободи с акт на Съюза, с който се налагат ограничителни мерки, е пропорционална, следва да се провери, първо, дали тези мерки или тези правила отговарят на призната от Съюза цел от общ интерес, второ, дали не са явно неподходящи от гледна точка на тази цел, тоест дали не са явно негодни за постигането ѝ, и трето, дали тези мерки или евентуално разглежданото ограничение не надхвърлят явно необходимото за постигането на тази цел (вж. в този смисъл решения от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 126, и от 17 септември 2020 г., Rosneft и др./Съвет, C-732/18 P, EU:C:2020:727, т. 110—115 и 117).

234 Следователно именно с оглед на тази схема на анализ следва да се провери дали, както поддържат първият и вторият жалбоподател, Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото при направената от него преценка на пропорционалността на ограничителните мерки, приети на равнището на Съюза срещу втория жалбоподател, или

на пропорционалността на намесата в основните права на първия и втория жалбоподател, закрепени в членове 7 и 17 от Хартата, както и, що се отнася до втория жалбоподател, в член 16 от нея.

235 Целта, преследвана с разглежданите ограничителни мерки, е да се окаже натиск върху правителството на Руската федерация и тя да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна. Става въпрос за легитимна цел, която спада към преследваните в рамките на общата външна политика и политика на сигурност, посочени в член 21, параграф 2, букви б) и в) ДЕС, а именно съответно, от една страна, утвърждаването и укрепването на демокрацията, правовата държава, правата на човека и принципите на международното право, и от друга страна, опазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност (вж. по аналогия решения от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 124, от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 115, и от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 104). Впрочем в рамките на доводите си първият и вторият жалбоподател не оспорват легитимността на тази цел.

ii) Анализ

236 На първо място, що се отнася до довода на втория жалбоподател, че в рамките на анализа си, съответно на пропорционалността на ограничителните мерки, приети на равнището на Съюза срещу него, и на пропорционалността на намеса в основните му права, произтичаща от тези мерки, в точки 143 и 166 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд не разгледал въпроса дали посочените мерки са подходящи с оглед на преследваните със спорните актове цели, следва да се отбележи, че посоченият жалбоподател тълкува неправилно тези точки.

237 Всъщност, първо, позоваванията на практиката на Общия съд, посочени в точка 143 от второто обжалвано съдебно решение, и по-специално позоваването на точка 116 от решение от 12 март 2014 г., Al Assad/Съвет (T-202/12, EU:T:2014:113), в което Общият съд е приел, че годността на съответните ограничителни мерки произтича от фундаменталния за международната общност характер на преследваната от тези мерки цел от общ интерес, позволяват да се разбере, че в тази точка 143 Общият съд е приел по аналогия, че с оглед на значимостта на преследваните от разглежданите ограничителни мерки цели, които не се оспорват от втория жалбоподател и са припомнени в точка 235 от настоящото решение, тези мерки са годни да постигнат тези цели.

238 Второ, тъй като точка 166 от второто обжалвано съдебно решение препраща към анализа, съдържащ се по-специално в точка 143 от него, налага се изводът, че Общият съд е разгледал въпроса дали посочените мерки са подходящи с оглед на преследваните с тях цели и е приел, че те са годни да ги постигнат. Освен това в тази точка 143 Общият съд приема по същество, в съответствие с практиката на Съда, припомнена в точки 231 и 233 от настоящото решение, че отрицателните последици, произтичащи от намесата в основните права, породена от наложените на втория жалбоподател ограничителни мерки, не могат да се считат за непропорционални, тъй като не надхвърлят явно необходимото за постигането на преследваната цел.

239 На второ място, следва да се разгледат, първо, първата и четвъртата част от четвъртото основание по дело C-696/23 P, с които първият жалбоподател упреква Общия съд, че за да определи дали ограничаването на упражняването на основните му права е пропорционално, е допуснал грешки при прилагане на правото в анализа си в точки 88 и 90 от първото обжалвано съдебно решение относно годността на ограничителните мерки да осъществят преследваните цели, както и относно необходимия характер на това ограничение.

240 Най-напред е важно да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика оплакванията, насочени срещу мотиви от решение на Общия съд, които са изложени по съображения за изчерпателност, не могат да доведат до неговата отмяна и следователно са неотносими (решение от 2 октомври 2019 г., Crédit mutuel Arkéa/ЕЦБ, C-152/18 P и C-153/18 P, EU:C:2019:810, т. 68 и цитираната съдебна практика). Тъй като точка 88 от първото обжалвано съдебно решение започва обаче с израза „[т]ова е така, още повече че“, от това следва да се заключи, че мотивите, които следват от този израз, са изложени от съображения за изчерпателност по отношение на предхождащите ги мотиви в точка 87 от това решение, която не е оспорена от първия жалбоподател и в която Общият съд приема, че установените в спорното решение и в спорния регламент ограничителни мерки са годни да осъществят преследваните цели. Ето защо доводите на първия жалбоподател, насочени срещу точка 88 от първото обжалвано съдебно решение, трябва да се отхвърлят като неотносими.

241 По-нататък, що се отнася до довода на първия жалбоподател, че Общият съд е проявил непоследователност, като е приел в точка 90 от първото обжалвано съдебно решение, че жалбоподателят е трябвало да посочи кои по-малко ограничителни, но също толкова ефективни мерки с оглед на преследваните от Съвета цели, последният е можел да приеме за смекчаване на отрицателните последици, произтичащи от ограничаването на упражняването на основните права на жалбоподателя, при положение че не съществувала никаква подходяща алтернативна мярка, този довод е неоснователен. Всъщност в тази точка от първото обжалвано съдебно решение Общият съд, след като сам посочва такива по-малко ограничителни мерки и установява, че те не позволяват да се постигнат също толкова ефективно преследваните цели, констатира, че първият жалбоподател не е представил други примери за такива мерки. При липсата на такива примери обаче Общият съд не може да поправи пропуска на първия жалбоподател (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., VTB Bank/Съвет, C-729/18 P, EU:C:2020:499, т. 85—87), нито пък може да се презумира, че евентуалните алтернативни мерки, които този жалбоподател е можел да посочи, непременно биха били счетени от Общия съд за неподходящи.

242 Накрая, що се отнася по-конкретно до четвъртата част от първото основание, насочена срещу точка 90 от първото обжалвано съдебно решение, Общият съд не е бил длъжен да разгледа в тази точка дали поради твърдяната загуба на правомощието за контрол върху TMK и групата Sinara първият жалбоподател не е бил в състояние да заобиколи наложените му ограничителни мерки. Всъщност точка 90 от това съдебно решение се отнася единствено до въпроса дали са съществували по-малко ограничителни, но също толкова ефективни мерки за постигането на преследваните цели. Макар разглеждането на риска от заобикаляне да може да бъде полезно, за да се определи дали са налице такива алтернативни мерки, самият факт, че лице, спрямо което се прилагат ограничителни мерки, не може да ги заобиколи, не означава, че произтичащото от тях ограничаване на упражняването на основните му права явно надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

243 Второ, следва да се отхвърли и третата част от четвъртото основание, с което първият жалбоподател упреква Общия съд, че не е отговорил на довода му, че наложените му ограничителни мерки са неразумни, тъй като чрез закупуването на изкопаеми горива държавите членки допринасяли за финансирането на разходите за войната на Руската федерация. Всъщност по аналогия с постановеното от Общия съд в точки 87 и 89 от първото обжалвано съдебно решение, които не са оспорени от жалбоподателя в жалбата му до Съда, това обстоятелство, доколкото се отнася до търговските отношения между суверенни държави, обективно е лишено от всякаква връзка с критерия по буква ж) и с целта, преследвана с ограничителните мерки, установени в спорното решение и в спорния регламент, а именно чрез индивидуални ограничителни мерки да се упражни допълнителен натиск върху правителството на тази федерация и тя да плати по-висока цена за действията си, насочени към подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна. Ето защо в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 101 от настоящото решение, от тези точки от първото обжалвано съдебно решение първият жалбоподател е можел да разбере по какви причини подобен довод не може да бъде приет при разглеждането на пропорционалния характер на намесата в основните му права.

244 Трето, що се отнася до петата и шестата част от четвъртото основание, с които първият жалбоподател по същество упреква Общия съд, че в точки 81—84, както и в точки 92 и 93 от първото обжалвано съдебно решение, за целите на контрола за пропорционалност на намесата в основните му права, е придал прекомерно значение на периодичното преразглеждане на засягащите го ограничителни мерки и на възможностите да поиска разрешение за използване на финансовите средства или да получи разрешение за пътуване по хуманитарни причини, те следва да бъдат отхвърлени.

245 Всъщност, от една страна, точки 81—84 от първото обжалвано съдебно решение се отнасят не до проверката от Общия съд на изискването за пропорционалност, посочено във второто изречение от член 52, параграф 1 от Хартата, а до изискването, предвидено в първото изречение от тази разпоредба, съгласно което всяко ограничаване на основните права трябва да зачита основното съдържание на тези права. С петата и шестата част от четвъртото си основание обаче първият жалбоподател изтъква само грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд във връзка с извършената от този съд проверка на принципа на пропорционалност с оглед на намесата в основните му права.

246 От друга страна, що се отнася до точки 92 и 93 от първото обжалвано съдебно решение, достатъчно е да се отбележи, че първият жалбоподател не е уточнил причините, поради които счита, че Общият съд бил придал „прекомерно значение“ на посочените в тези точки аспекти. Всъщност в тези точки Общият съд само отбелязва, че периодичното преразглеждане на ограничителните мерки, както и наличието на дерогации, които могат да бъдат предоставени за използването на замразените финансови средства и икономически ресурси или за влизането на територията на Съюза, допринася за доказването на пропорционалния характер на намесата в основните права на първия жалбоподател.

247 С оглед на изложените съображения следва да се отхвърлят първата, третата, четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-696/23 P, както и третото основание и втората част от четвъртото основание по дело C-704/23 P.

3. По втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P

а) Доводи на страните

248 В рамките на втората част от четвъртото основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-111/24 P, петият жалбоподател счита, че определението на понятието „видни бизнесмени“, дадено от Общия съд в точка 91 от обжалваното съдебно решение, засяга непропорционално свободата му на стопанска инициатива и правото му на собственост, закрепени съответно в членове 16 и 17 от Хартата. Всъщност, след като единствените мерки, които може разумно да предприеме даден бизнесмен, попадащ в обхвата на критерия по буква ж), биха се изразявали в загубата на статута му, например чрез продажбата на неговите акции или дялове, ограничителните мерки вече нямали временен и обратим характер, а напротив, били станали окончателни и необратими.

249 Съветът счита, че поради липсата на яснота тази част трябва да се обяви за недопустима. Освен това той оспорва основателността на доводите на петия жалбоподател.

б) Съображения на Съда

250 В самото начало следва да се приеме, с оглед на практиката на Съда, припомнена в точка 157 от настоящото решение, че противно на твърденията на Съвета, оплакването, формулирано в рамките на втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P, въпреки своя лаконичен характер, е достатъчно разбираемо.

251 По същество следва да се припомни, че съгласно един от общите принципи за тълкуването актовете на Съюза трябва, доколкото е възможно, да се тълкуват по начин, който не поставя под съмнение тяхната валидност, и в съответствие с цялото първично право, и в частност с разпоредбите на Хартата (решение от 15 февруари 2016 г., N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, т. 48 и цитираната съдебна практика).

252 В случая в точка 91 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд по същество приема, че за да попаднат в обхвата на критерия по буква ж), бизнесмените трябва да се считат за „видни“ поради своята значимост с оглед на различни икономически критерии в икономическия сектор, в който са активни, като при това тълкуване не е допусната грешка при прилагане на правото, както следва от точки 178 и 181 от настоящото решение. Ето защо следва да се провери дали по този начин Общият съд е възприел тълкуване на критерия по буква ж), което не би било в съответствие с основните права, закрепени в членове 16 и 17 от Хартата, доколкото това тълкуване би довело до непропорционално засягане на тези права с оглед на практиката на Съда, припомнена в точка 233 от настоящото решение.

253 В това отношение следва да се приеме, първо, че по същите причини като изложените в точка 235 от настоящото решение критерият по буква ж) отговаря на легитимна цел, която спада към целите, преследвани в рамките на общата външна политика и политика на сигурност на Съюза, а именно, както припомня Общият съд в точки 52, 54, 89 и 122 от петото обжалвано съдебно решение, целта да се увеличи натискът, упражняван върху правителството на Руската федерация, както и федерацията да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна.

254 Второ, поради причините, посочени в точки 52—55 от петото обжалвано съдебно решение, които не са оспорени от петия жалбоподател, следва да се приеме, че ограничителните мерки, приети въз основа на критерия по буква ж), не са явно неподходящи с оглед на тази цел, тъй като не са явно негодни да я постигнат.

255 Трето, следва да се разгледа въпросът дали намесата в основните права, закрепени в членове 16 и 17 от Хартата, произтичаща от ограничителните мерки, приети въз основа на критерия по буква ж), е непропорционална, доколкото би могла явно да надхвърля необходимото за постигането на посочената цел.

256 С оглед обаче на една толкова фундаментална цел като прекратяването на агресия, осъществена срещу независима държава като Украйна в нарушение на международното право и защитата на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на тази трета страна, тази намеса не може да се счита за непропорционална и нетърпима до степен, че явно да надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

257 При тези обстоятелства не може да се приеме, че поради правилно възприетото от Общия съд тълкуване на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж) намесата в основните права на петия жалбоподател, произтичаща от приетите въз основа на този критерий ограничителни мерки, би била непропорционална.

258 С оглед на изложените по-горе съображения втората част от четвъртото основание по дело C-111/24 P следва да се отхвърли.

B. По основанията, изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд в рамките на анализа му на възраженията за незаконосъобразност на критерия по буква ж)

259 В настоящия раздел се разглежда втората част от третото основание по дела C-711/23 P и C-35/24 P и третото основание по дело C-111/24 P, с които третият, четвъртият и петият жалбоподател оспорват анализа на Общия съд относно възраженията за незаконосъобразност на критерия по буква ж), повдигнати от тях в първоинстанционното производство на основание член 277 ДФЕС.

1. По третото основание по дело C-111/24 P

a) Доводи на страните

260 С третото си основание за обжалване по дело C-111/24 P петият жалбоподател поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил повдигнатото пред него възражение за незаконосъобразност на критерия по буква ж).

261 Съображенията на Общия съд в точка 37 от петото обжалвано съдебно решение всъщност били неправилни, доколкото предполагали, че член 215, параграф 2 ДФЕС позволявал на Съвета да приема ограничителни мерки срещу всички категории лица, срещу които желае, дори те да нямали никаква връзка с режима на съответната трета страна. По-специално Общият съд пренебрегнал съдебната практика в обратния смисъл, произтичаща от

решение от 13 март 2012 г., Tay Za/Съвет (C-376/10 P, EU:C:2012:138), чиито изводи продължавали да са валидни, въпреки че ограничителните мерки, разглеждани по делото, по което е постановено това решение, се основавали на членове 60 и 301 ЕО.

262 Петият жалбоподател добавя, че Съюзът е използвал по творчески начин тези два члена, за да може да приеме режими на „интелигентни санкции“ (smart sanctions), тоест по-целенасочени и по-селективни мерки, като замразяване на финансови средства или забрани за пътуване по отношение на лица или образувания, свързани с ръководителите на съответната трета държава, които им осигуряват икономическа подкрепа или които се контролират пряко или непряко от тези ръководители, като по този начин систематично се налага изискване за достатъчна връзка между тези физически лица или образувания и тази трета държава. За да утвърди тези нови практики и да предостави на Съюза правна рамка, която е по-подходяща от посочените по-горе две разпоредби от Договора за ЕО, Договорът от Лисабон въвел в правото на Съюза настоящия член 215 ДФЕС. По този начин държавите членки формално включили практиката на „интелигентните санкции“ в структурата от разпоредби на Учредителните договори на Съюза, без по никакъв начин да променят състоянието на правото, както неправилно твърдял Общият съд в точка 37 от петото обжалвано съдебно решение.

263 Петият жалбоподател добавя, че изискването за такава връзка се налага, за да се избегне възможността на институциите на Съюза да се предостави право да налагат ограничителни мерки на което и да е лице или категория лица. Като прибягва до целенасочени санкции Съюзът избрал по-справедлив режим на санкции, който бил израз на Съюз, замислен като пространство на права и свободи.

264 Съветът оспорва по същество основателността на доводите на петия жалбоподател.

б) Съображения на Съда

265 С третото си основание петият жалбоподател по същество твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 37 от петото обжалвано съдебно решение, че на всяко лице могат да бъдат наложени ограничителни мерки на основание член 215, параграф 2 ДФЕС дори при липсата на достатъчна връзка между категорията лица, към която са насочени тези мерки, и съответната трета страна.

266 В това отношение следва да се припомни, че както правилно подчертава Общият съд в точка 37 от петото обжалвано съдебно решение, член 215, параграф 2 ДФЕС предвижда възможността Съветът да приема ограничителни мерки не само срещу ръководителите на трети страни и свързаните с тях или контролирани пряко или непряко от тях лица или образувания, но и срещу лица и образувания, които по никакъв начин не са свързани с управляващия режим в такава страна, като се уточнява, че преди Договора от Лисабон правото на Съюза вече е предвиждало тази двойна възможност, съответно на основание членове 60 и 301 ЕО, от една страна, и на основание на тези разпоредби и член 308 ЕО, от друга страна (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 166 и 216, от 13 март 2012 г., Tay Za/Съвет, C-376/10 P, EU:C:2012:138, т. 63 и 64, и от 19 юли 2012 г., Парламент/Съвет, C-130/10, EU:C:2012:472, т. 51—53 и 73).

267 Това обаче не означава, че Съветът може да приема на основание член 215, параграф 2 ДФЕС ограничителни мерки срещу лица и образувания, които нямат обективна връзка с тази страна.

268 Всъщност от текста на член 215, параграф 2 ДФЕС следва, както самият Общ съд припомня в точка 37 от петото обжалвано съдебно решение, че въз основа на тази разпоредба Съветът може да приема ограничителни мерки срещу физически или юридически лица, недържавни групи или образувания само доколкото това е предвидено в решение, прието в съответствие с разпоредбите на дял V, глава 2 от Договора за ЕС, част от която е член 29 от този договор.

269 В това отношение следва да се припомни, че член 29 ДЕС оправомощава Съвета да приема решения, които определят подхода на Съюза по отделен въпрос от географско или тематично естество, като този подход може да включва ограничителни мерки по отношение на физически или юридически лица, недържавни групи или образувания. В този контекст Съветът трябва с единодушие да определи и дори да уточни, като разполага за това с широка свобода на преценка, предмета на ограничителните мерки, които Съюзът приема в областта на общата външна политика и политика на сигурност (вж. в този смисъл решения от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 87, 88 и 90, и от 16 октомври 2025 г., Тимченко и Тимченко/Съвет, C-805/24 P, EU:C:2025:792, т. 20 и 23).

270 Широката свобода на преценка, с която разполага Съветът в това отношение, се обяснява с широкия обхват на целите и задачите на Съюза в тази област, посочени в член 3, параграф 5 и член 21 ДЕС, както и в специфичните разпоредби относно общата външна политика и политика на сигурност на Съюза, и по-специално в членове 23 и 24 ДЕС (вж. в този смисъл решение от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 88).

271 По-специално, както следва по същество от точка 230 от настоящото решение, Съветът разполага с широка свобода на преценка, що се отнася до предмета на приетите в посочената област ограничителни мерки, както и до определянето и обхвата на общите критерии, въз основа на които тези мерки могат да бъдат приети (вж. в този смисъл решение от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, C-605/13 P, EU:C:2015:248, т. 41). Така Съдът, който по силата на разпоредбите на член 275, втора алинея във връзка с член 263, четвърта алинея ДФЕС е компетентен да преценява законосъобразността на актовете на Съюза, предвиждащи ограничителни мерки срещу физически или юридически лица, недържавни групи и образувания, и следователно предвидените в тях критерии за включване в списъците, стига до извода, че единствено явно неподходящият характер на такъв акт с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на този акт (вж. в този смисъл решения от 23 април 2013 г., Gbagbo и др./Съвет, C-478/11 P—C-482/11 P, EU:C:2013:258, т. 57, и от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 103).

272 При това положение въпреки широката свобода на преценка, с която разполага Съветът, за да определи предмета на ограничителните мерки, които Съюзът приема в областта на общата външна политика и политика на сигурност, както и правните критерии, позволяващи налагането на ограничителни мерки, всяко решение, с което се приемат такива мерки на основание член 29 ДЕС с цел оказване на натиск върху трета страна, както е в настоящия случай, трябва да определи и очертае преследваната цел за оказване на натиск, както и категориите лица или образувания, обхванати от тези критерии.

273 В този контекст такова решение в установените с него критерии трябва да разкрива обективна връзка между тези категории лица или образувания и съответната трета страна с оглед на така определената и очертана цел. По-специално тези категории трябва да бъдат установени така, че лицата и образуванията, които обхващат, да имат обективна връзка с тази трета страна, за да могат наложените на това основание ограничителни мерки да постигнат по начин, който не е явно неподходящ, целта за оказване на натиск, която Съюзът възнамерява да упражни по този начин. При липсата на такава връзка критерият за включването в списък на лицата, спрямо които се прилагат такива мерки, би бил явно негоден за постигане на преследваната цел и поради това би трябвало да се счита за незаконосъобразен (вж. в този смисъл решение от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 111).

274 Когато Съветът приема регламент на основание член 215, параграф 2 ДФЕС, този регламент трябва също задължително да отразява такава връзка, без да може да изменя нейния обхват. Всъщност, след като целта на такъв регламент е да се приведе в действие решението, прието в областта на общата външна политика и политика на сигурност на основание член 29 ДЕС, да се приведат в действие предвидените в него ограничителни мерки, доколкото те попадат в приложното поле на Договора за функционирането на ЕС, както и да се осигури еднаквото прилагане на тези мерки във всички държави членки, съответният регламент трябва само да възпроизвежда основното съдържание на решението и да дава определения и уточнения за прилагането на предвидените с това решение ограничителни мерки, без обаче да може да добавя нови критерии или нови ограничителни мерки, нито да изменя обхвата на критериите и мерките, съдържащи се в посоченото решение (вж. в този смисъл решение от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 89 и 90).

275 Като посочва обаче в точка 37 от петото обжалвано съдебно решение, че Съветът е оправомощен на основание член 215, параграф 2 ДФЕС да приеме ограничителни мерки срещу „всяко „физическо или юридическо лице“, „недържавно образувание“ или всяка „група“, само при условие че решение, прието съгласно дял V, глава 2 от Договора за ЕС, предвижда такива мерки“, Общият съд по същество правилно припомня, че приемането на такива ограничителни мерки е възможно само ако е налице решение, прието на основание член 29 ДЕС. При тези обстоятелства тази точка от петото обжалвано съдебно решение не може да се тълкува в смисъл, че в нея Общият съд е посочил, че когато приема регламент на основание член 215, параграф 2 ДФЕС, Съветът може да се освободи от изискването критериите за включване в списъците, предвидени в такова решение и възпроизведени в този регламент, да са насочени към категории лица, недържавни групи и образувания, които имат обективна връзка с третата страна, срещу която Съюзът възнамерява да предприеме действия.

276 По този начин неправилното тълкуване, което прави петият жалбоподател на точка 37 от петото обжалвано съдебно решение, впрочем се потвърждава от факта, че в точка 41 от това съдебно решение, която не се оспорва от жалбоподателя, Общият съд подчертава факта, че що се отнася до критерия по буква ж), съществува най-малкото непряка връзка между посочените в този критерий бизнесмени и съответната трета страна, а именно Руската федерация, тъй като посоченият критерий се отнася по-специално до категория физически лица, активни в някои икономически сектори, които осигуряват за правителството на Руската федерация значителни източници на приходи, позволяващи му да провежда политиката си на дестабилизиране и агресия срещу Украйна.

277 С оглед на изложените по-горе съображения третото основание по дело C-111/24 P следва да се отхвърли.

2. По втората част от третото основание по дела C-711/23 P и C-35/24 P

а) Доводи на страните

278 С втората част от третото основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-711/23 P, третият жалбоподател твърди, че дори да се предположи, че „значителните източници на приходи“, за който се отнася критерият по буква ж), трябва да произхождат от икономически сектори, а не от видни бизнесмени, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точка 101 и сл. от третото обжалвано съдебно решение, като е отхвърлил възражението му относно незаконосъобразността на този критерий.

279 Всъщност Общият съд възприел „обективно“ тълкуване на посочения критерий, което позволявало на Съвета да наложи ограничителни мерки срещу видни бизнесмени единствено с мотива, че те са активни в икономически сектор, осигуряващ значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, независимо от индивидуалното поведение и приноса на това лице. Такова разбиране на критерия по буква ж) обаче било в противоречие с общия принцип, че предвид целта и обхвата на режима на ограничителните мерки на Съюза такива мерки трябва да са насочени към промяна в поведението на съответните лица. Всъщност в случая видните бизнесмени, за които се прилагат ограничителните мерки, не били в състояние да разберат какво трябва да променят в поведението си, за да престанат да бъдат обект на тези мерки.

280 Отново в рамките на тази втора част третият жалбоподател поддържа, че в нарушение на принципа на правна сигурност Съветът не е определил предварително и ясно икономическия сектор, в който се предполага, че той е активен.

281 С втората част от третото си основание за обжалване по дело C-35/24 P четвъртият жалбоподател също твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в четвъртото обжалвано съдебно решение е отхвърлил повдигнатото пред него възражение за незаконосъобразност на критерия по буква ж). Всъщност направеният от Общия съд в точки 87, 89 и 90 от това решение анализ не отчитал факта, на който обаче четвъртият жалбоподател се позовава пред този съд, че на основание член 215, параграф 2 ДФЕС критерий за включване в списъците, какъвто е критерият по буква ж), трябва да има за цел да предизвика промени в поведението на лицата, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, а не да превърне тези лица в „косвени жертви“. Така на основание на тази разпоредба Съветът можел да приеме единствено ограничителни мерки, които могат да променят по разбираем и реалистичен начин поведението на съответното лице.

282 Тълкуването обаче от Общия съд на понятието „влияние“ на посочените в критерия по буква ж) бизнесмени, а именно относителната значимост, които тези бизнесмени трябва да имат в икономически сектор, осигуряващ значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, водело до положение, при което спрямо съответните лица били наложени ограничителни мерки, заради това, което са, а не заради това, което правят или трябва да направят, така че индивидуалното поведение и приносът на тези лица не били взети предвид.

283 Четвъртият жалбоподател уточнява също, че макар фактът, че виден бизнесмен по смисъла на критерия по буква ж) е напуснал заеманата от него длъжност или е продал дяловете си в предприятие, върху което упражнява правомощие на контрол, със сигурност би позволил да се отменят наложените спрямо него ограничителни мерки, той не виждал по какъв начин Руската федерация можела да бъде засегната от факта, че такова лице е било принудено да напусне съответния икономически сектор, нито по какъв начин това би допринесло за постигането на целите на общата външна политика и политика на сигурност на Съюза.

284 Съветът, подкрепян от Чешката република, Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на третия и четвъртия жалбоподател.

б) Съображения на Съда

285 В самото начало следва да се констатира, че както вече бе посочено в точка 126 от настоящото решение, доводите, развити при условията на евентуалност от третия и четвъртия жалбоподател в подкрепа на втората част от съответните им трети основания, трябва да се разглеждат във връзка с доводите, които те са изложили в рамките на първата част от тези основания и които са обобщени в точки 94 и 96 от настоящото решение.

286 При тези обстоятелства следва да се приеме, че с тази втора част третият и четвъртият жалбоподател по същество упрекват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел съответно в точки 104—109 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 87—92 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че критерият по буква ж) не е незаконосъобразен.

287 По-конкретно тези жалбоподатели считат, че влиянието на бизнесмените в икономическите сектори, в които са активни, не може да се приравни на лично поведение или поне на достатъчно характерно лично поведение, което да им позволи да променят поведението си, така че вече да не бъдат обект на ограничителни мерки. Такова поведение, чийто личен характер по необходимост произтичал според третия жалбоподател от самата цел и обхват на режима на ограничителни мерки на Съюза или според четвъртия жалбоподател от член 215, параграф 2 ДФЕС, можело да бъде достатъчно характерно само ако самите посочени лица, макар да нямат лична връзка с правителството на Руската федерация, осигуряват на това правителство значителни източници на приходи. Тъй като Общият съд е отхвърлил подобно тълкуване на критерия по буква ж) в точка 70 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 57 от четвъртото обжалвано съдебно решение, той е трябвало да уважи възражението им за незаконосъобразност.

288 Отново в самото начало, доколкото третият жалбоподател упреква Съвета, че е нарушил принципа на правна сигурност, като не е определил предварително и ясно икономическия сектор, в който се предполага, че той упражнява дейност, следва да се припомни, че съгласно член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз жалбата трябва да бъде насочена срещу решение на Общия съд. Така доводите на жалба, с които в резултат на жалба за отмяна на решение се критикува не постановеното от Общия съд решение, а решението, чиято отмяна е била поискана пред Общия съд, са явно недопустими (решение от 17 декември 2020 г., Inpost Paczkomaty/Комисия, C-431/19 P и C-432/19 P, EU:C:2020:1051, т. 108 и цитираната съдебна практика).

289 Въз основа на тези предварителни бележки следва да се припомни, че както следва от точка 271 от настоящото решение, единствено явно неподходящият характер на критерий, на който се основава налагането на ограничителни мерки, с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на този критерий. По-специално критерият за включване в такъв списък на лица, спрямо които се прилагат ограничителни мерки по отношение на трета страна, не може да се счита за незаконосъобразен, когато е насочен към категории лица или образувания, които имат обективна, макар и непряка връзка с въпросната трета страна.

290 Както по същество посочва Комисията в съдебното заседание пред Съда и както поддържа генералният адвокат в точка 86 от заключението си по дело C-711/23 P и в точка 83 от заключението си по дело C-35/24 P, тъй като, по-специално поради наличието на такава връзка, критерият за включване в списъците не е явно неподходящ с оглед на преследваната цел, начинът, по който тази връзка се изразява в съставните елементи на този критерий, не може да постави под въпрос неговата валидност.

291 В случая Общият съд правилно е приел в точки 107 и 108 от третото обжалвано съдебно решение във връзка с точки 66 и 67 от него и в точки 90 и 91 от четвъртото обжалвано съдебно решение във връзка с точка 54 от него, че критерият по буква ж) разкрива „рационална“ и следователно обективна връзка между, от една страна, насочването на мерките срещу видни бизнесмени, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни приходи на правителството на Руската федерация, и от друга страна, целта да се увеличи натискът върху тази трета страна, както и тя да плати по-висока цена за действията си. Както правилно приема Общият съд в точка 108 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 91 от четвъртото обжалвано съдебно решение, като посочва такива бизнесмени, критерият по буква ж) се отнася до лица, по отношение на които приемането на разглежданите ограничителни мерки може да доведе до това Руската федерация да плати по-висока цена за действията си в Украйна с оглед на значението на тези сектори за руската икономика.

292 От изложените по-горе съображения следва, че критерият по буква ж) е насочен към категории лица или образувания, които имат обективна връзка с правителството на Руската федерация, така че се явява годен да осъществи посочената в предходната точка цел и поради това не може да се счита за незаконосъобразен.

293 При тези обстоятелства следва да се приеме, че Общият съд правилно е приел, че критерият по буква ж) не е опорочен от незаконосъобразност.

294 С оглед на изложените по-горе съображения втората част от третото основание по дела C-711/23 P и C-35/24 P следва да се отхвърли.

Г. По основанията, изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд при анализа му на принципа на равно третиране

1. Доводи на страните

295 С първата част от четвъртото основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-704/23 P, вторият жалбоподател упреква Общия съд, че в точки 135, 137 и 138 от второто обжалвано съдебно решение е нарушил принципа на равно третиране. Всъщност съгласно

практиката на Европейския съд по правата на човека Общият съд трябвало да разгледа не само текста на критерия по буква ж), но и последиците от неговото прилагане на практика от статистическа гледна точка. В случая обаче всички посочени въз основа на този критерий 43 лица били с руска националност или гражданство и били третирани неблагоприятно поради тяхното гражданство.

296 Освен това, противно на приетото от Общия съд, такова неравно третиране не можело да бъде смекчено от принципа на законност, посочен в точка 138 от второто обжалвано съдебно решение. В противен случай принципът на равно третиране щял да бъде лишен от смисъл, тъй като щяло да е невъзможно да се докаже каквото и да било неравно третиране в рамките на ограничителните мерки, което лишавало лицата, спрямо които тези мерки се прилагат, от всякакво правно средство за защита.

297 С петите си основания, изтъкнати съответно в подкрепа на жалбата им по дела C-711/23 P и C-35/24 P, третият и четвъртият жалбоподател изтъкват, че в точки 143—145 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 124—131 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд е нарушил принципа на равно третиране. Всъщност от практиката на Съда и на Европейския съд по правата на човека следвало, че за да се произнесе по твърдения за неравно третиране, юрисдикция като Общия съд трябвало да разгледа не само текста на въпросния критерий за включване в списъците, но и начина, по който той се прилага на практика, като за тази цел анализира наличните статистически данни. Следователно, противно на постановеното от Общия съд, не било от особено значение, че критерият по буква ж) не се отнася до гражданството на посочените лица и че Съветът може въз основа на този критерий да посочи физически лица с всякакво гражданство. Всъщност 43-те лица, посочени въз основа на критерия по буква ж) към 5 юни 2023 г., или поне 34-те лица, посочени на това основание към датата на обявяване на третото и четвъртото обжалвано съдебно решение, били всички руски граждани. Като по този начин не анализирал конкретно последиците от прилагането от Съвета на критерия по буква ж), Общият съд не осъществил пълен контрол за законосъобразност на този критерий.

298 Третият и четвъртият жалбоподател се основават на обстоятелства, аналогични на обобщените в точка 296 от настоящото решение, за да поддържат, че тези съображения не се поставят под въпрос от принципа на законност, на който се позовава Общият съд в точка 145 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 129 от четвъртото обжалвано съдебно решение.

299 Съветът, подкрепян от Чешката република, Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на втория, третия и четвъртия жалбоподател.

2. Съображения на Съда

300 Вторият, третият и четвъртият жалбоподател по същество упрекват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 137 и 138 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 143—145 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 124—131 от четвъртото обжалвано съдебно решение при анализа си на въпроса дали Съветът е нарушил принципа на равно третиране, като е приел ограничителни мерки срещу видни бизнесмени по смисъла на критерия по буква ж).

301 В това отношение следва да се припомни, че принципът на равно третиране, закрепен също в член 20 от Хартата, е общ принцип на правото на Съюза, който изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова различно третиране не е обективно обосновано (решение от 30 ноември 2023 г., MG/ЕЦБ, C-173/22 P, EU:C:2023:932, т. 45 и цитираната съдебна практика).

302 Следва също да се подчертае, че както следва от точка 271 от настоящото решение, Съветът разполага с широка свобода на преценка, когато определя предмета на ограничителните мерки, критериите за включване в списъците и категориите лица, за които се отнасят тези критерии, и че единствено явно неподходящият характер на мярка, приета в областта на ограничителните мерки, с оглед на целта, която тази институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на такава мярка, като посочената съдебна практика следва да се прилага и с оглед на принципа на равно третиране (вж. в този смисъл решения от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 132, и от 25 юни 2020 г., VTB Bank/Съвет, C-729/18 P, EU:C:2020:499, т. 70).

303 В случая, както правилно приема Общият съд в точка 137 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 144 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 127 от четвъртото обжалвано съдебно решение, критерият по буква ж), се отнася без разграничение до видните бизнесмени, активни в икономически сектори, осигуряващи значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, без да прави разлика между тези бизнесмени въз основа на какъвто и да било критерий като този за гражданството. При тези обстоятелства не може да се приеме, че с оглед на текста на критерия по буква ж) и в рамките на неговото прилагане лицата с руско гражданство са третирани различно от притежаващите друго гражданство лица.

304 Вярно е, че условието видните бизнесмени, за които се отнася критерият по буква ж), да упражняват дейност в такива икономически сектори, предполага, че в по-голямата част от случаите тези бизнесмени са руски граждани. Това обаче логично следва от факта, че както е видно от точки 273 и 275 от настоящото решение, както и по същество от точки 79—83 от второто обжалвано съдебно решение, от точки 66—70, 107 и 108 от третото обжалвано съдебно решение, както и от точки 54—57, 90 и 91 от четвъртото обжалвано съдебно решение, критерият по буква ж) се вписва в рамките на мерки, насочени към оказване на натиск върху правителството на Руската федерация, за да бъде принудено последното да прекрати действията си по дестабилизиране и агресия срещу Украйна чрез лица и образувания, които поддържат обективна връзка с тази трета страна, като видните бизнесмени.

305 Освен това от точки 285—294 от настоящото решение следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 106—109 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 89—92 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че критерият по буква ж) не е незаконосъобразен, тъй като не е явно неподходящ с оглед на преследваните цели. Тези съображения са приложими mutatis mutandis, що се отнася до въпроса дали приетите въз основа на критерия по буква ж) ограничителни мерки не противоречат на принципа на равно третиране, включително по дело C-704/23 P.

306 Така от предходните три точки следва, както правилно приема Общият съд в точка 137 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 144 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 127 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че фактът, че предимно видни

бизнесмени с руско гражданство са обект на ограничителни мерки въз основа на критерия по буква ж), не може да доведе до извода, че като е приел и приложил този критерий, Съветът е нарушил принципа на равно третиране.

307 Освен това, както посочва Общият съд в точка 139 от второто обжалвано съдебно решение и в точка 128 от четвъртото обжалвано съдебно решение, широката свобода на преценка, с която разполага Съветът, за да определи видните бизнесмени, на които могат да бъдат наложени ограничителни мерки въз основа на критерия по буква ж), не може да се разглежда като нарушение на принципа на равно третиране (вж. по аналогия решение от 25 юни 2020 г., VTB Bank/Съвет, C-729/18 P, EU:C:2020:499, т. 70).

308 Накрая, както Общият съд по същество правилно приема в точка 138 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 145 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 129 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че Съветът не може да бъде упрекнат, предвид тази широка свобода на преценка и законосъобразността на критерия по буква ж) с оглед на принципа на равно третиране, че е нарушил този принцип, тъй като приетите от него ограничителни мерки не се отнасят до всички физически лица, които могат да отговарят на поставените от този критерий условия.

309 С оглед на изложените по-горе съображения първата част от четвъртото основание по дело C-704/23 P, както и петите основания по дела C-711/23 P и C-35/24 P следва да се отхвърлят.

Д. По основанията, изведени от грешки при прилагане на правото и изопачаване на факти и доказателства, допуснати от Общия съд по въпроса дали съставните елементи на критерия по буква ж) са били изпълнени по отношение на петимата жалбоподатели

310 В настоящия раздел се разглеждат основанията на петимата жалбоподатели, изведени от грешки при прилагане на правото и изопачаване на факти и доказателства, които опорочавали анализа на Общия съд, целящ да се определи във всяко от петте обжалвани съдебни решения дали Съветът е допуснал грешки в преценката, като е приел, че с оглед на тези факти и доказателства съставните елементи на критерия по буква ж) са изпълнени по отношение на тези жалбоподатели, и като ги е квалифицирал по този начин в изложенията на мотивите, обосноваващи наложените им ограничителни мерки, като „видни бизнесмени […], активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“.

311 Става въпрос по-конкретно за първата част от второто основание по дело C-696/23 P, за третото оплакване от първата част и за първото оплакване от втората част от първото основание, както и за второто основание по дело C-704/23 P, за първото основание, както и за четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P, за първата, втората и третата част от първото основание, както и за първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P, и накрая, за петото, шестото и осмото основание по дело C-111/24 P.

312 Първата част от тези основания и доводи по същество е изведена от твърдените грешки при прилагане на правото и изопачаване, допуснати от Общия съд при анализа му на въпроса дали секторът, в който извършват или са извършвали дейност вторият, третият, четвъртия и петият жалбоподател, осигурява „значителни източници на приходи“ за правителството на Руската федерация по смисъла на критерия по буква ж). Втората част от посочените

основания и доводи по същество е изведена от твърдените грешки при прилагане на правото и изопачаване, допуснати от Общия съд при анализа му на въпроса дали вторият жалбоподател е „виден“ бизнесмен по смисъла на този критерий и дали първият и петият жалбоподател са упражнявали „дейност“ по смисъла на посочения критерий.

313 Следва да се уточни, че като се има предвид, че както следва от точка 162 от настоящото решение, някои доводи, изтъкнати от първия жалбоподател в подкрепа на първото му основание, се отнасят едновременно до правната квалификация на фактите и до тълкуването на понятието „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж), всички тези доводи, по-специално свързаните с квалификацията на фактите, вече бяха анализирани в точки 166—186 от настоящото решение.

1. По твърдените грешки при прилагане на правото и изопачаване, допуснати от Общия съд при анализа му на въпроса дали икономическите сектори, в които извършват или са извършвали дейност вторият, третият, четвъртият и петият жалбоподател, осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация

314 С първото оплакване от втората част от първото основание, както и с второто основание по дело C-704/23 P, първото основание, както и четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P, първата, втората, и третата част от първото основание, както и първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P, и накрая, с петото и шестото основание по дело C-111/24 P, вторият, третият, четвъртият и петият жалбоподател поддържат, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, и дори е изопачил фактите и доказателствата при анализа си на въпроса дали икономическите сектори, в които извършват или са извършвали дейност, осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация.

315 С оглед на връзката помежду им второто основание по дело C-704/23 P и първата част от първите основания по дела C-711/23 P и C-35/24 P, с които вторият, третият и четвъртият жалбоподател упрекват Общия съд, че не се е съобразил с обхвата на съдебния си контрол, ще бъдат разгледани заедно в първата част от настоящия подраздел. Във втората му част ще бъдат разгледани другите доводи, посочени в предходната точка.

а) По второто основание по дело C-704/23 P и по първата част на първите основания по дела C-711/23 P и C-35/24 P

1) Доводи на страните

316 С второто си основание по дело C-704/23 P вторият жалбоподател упреква Общия съд, че е пренебрегнал обхвата на съдебния си контрол, като е заменил със собствената си преценка и собствените си съображения тези, които са възприети от Съвета в мотивите на вторите спорни актове за оставяне в списъците. Всъщност в тези мотиви, за да заключи, че вторият жалбоподател отговаря на съставните елементи на критерия по буква ж), Съветът посочил, че Yandex „носи значителни данъчни приходи за правителството на Руската федерация“, което означавало, че той е приел за „значителни източници на приходи“ данъчните плащания на Yandex, а не приходите от икономическия сектор, в който това дружество осъществява дейност, които впрочем не са посочени в тези мотиви. В точки 96—108 от

второто обжалвано съдебно решение обаче Общият съд не проверил дали Съветът е допуснал грешка в преценката в това отношение. Освен това, противно обаче на посоченото от него в точки 82 и 83 от това съдебно решение, той не проверил дали са „значителни“ по смисъла на критерия по буква ж) източниците на приходи, предоставени на правителството на Руската федерация от целия икономически сектор, в който вторият жалбоподател упражнява дейността си, а не само от Yandex.

317 С първата част от първото си основание по дело C-711/23 P третият жалбоподател упреква Общия съд, че в точки 69—74, 81—83 и 98 от третото обжалвано съдебно решение не се е съобразил с обхвата на своя съдебен контрол, като е заменил със собствените си преценки и мотиви тези на Съвета. Всъщност, въпреки че както в изложенията на мотивите на спорните актове, така и с представените пред Общия съд доказателства тази институция се стремяла да установи, че поради платените от ММК данъци то осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, без да се интересува от икономическия сектор, към който спада това дружество, нито да провери дали самият този сектор представлява такъв източник, Общият съд не проверил дали посочената институция може с основание да се ограничи до такива мотиви и възприел други обстоятелства, които не се съдържат в тези изложения на мотивите, за да заключи, че съответният икономически сектор, който впрочем дори не е споменат в посочените изложения на мотивите, осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

318 С първата част от първото си основание по дело C-35/24 P четвъртият жалбоподател упреква Общия съд, че в точки 56—61 и в точки 69—74 от четвъртото обжалвано съдебно решение не се е съобразил с обхвата на своя съдебен контрол, като е заменил със собствените си преценки и мотиви тези на Съвета. Всъщност, въпреки че както в изложенията на мотивите на спорното решение и на спорния регламент, така и с представените пред Общия съд доказателства Съветът се стремял да установи, че поради икономическото си значение Uralchem осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, без обаче да се интересува от икономическия сектор, към който спада това дружество, нито да провери дали самият този сектор представлява такъв източник, Общият съд не проверил дали тази институция може да се ограничи до такива мотиви. Освен това от точка 74 от четвъртото обжалвано съдебно решение било видно, че Общият съд възприел други обстоятелства, които не били включени в тези изложения на мотивите, за да заключи, че съответният икономически сектор осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

319 Съветът счита, че второто основание по дело C-704/23 P е недопустимо, тъй като доводите на втория жалбоподател са неясни и съдържат ново оплакване, което не е било изтъкнато пред Общия съд, а именно оплакването, че тази институция не се позовала на икономическите сектори в мотивите на вторите спорни актове за оставяне в списъците.

320 Освен това Съветът счита, че по-голямата част от твърденията, изложени в подкрепа на първото основание по дело C-35/24 P, са недопустими, тъй като приканват Съда да се произнесе по фактически въпроси, както и по преценката на представените пред Общия съд доказателства.

321 В останалата част Съветът, подкрепян от Чешката република, Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на втория, третия и четвъртия жалбоподател.

2) Съображения на Съда

i) По допустимостта на второто основание по дело C-704/23 P и на първата част от първото основание по дело C-35/24 P

322 Що се отнася, на първо място, до допустимостта на второто основание, което изтъква вторият жалбоподател в подкрепа на жалбата си по дело C-704/23 P, следва да се констатира с оглед на практиката на Съда, припомнена в точка 157 от настоящото решение, че противно на поддържаното от Съвета, това основание не е неясно. Всъщност вторият жалбоподател упреква Общия съд с необходимата яснота и точност, че е пренебрегнал обхвата на съдебния си контрол, като е заменил със собствената си преценка и със собствените си съображения тези, възприети от Съвета в мотивите на вторите спорни актове за оставяне в списъците, що се отнася до въпроса дали икономическият сектор, в който този жалбоподател упражнява своята дейност, осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

323 Макар да е вярно, че в рамките на посоченото основание този жалбоподател отбелязва, че Съветът не е посочил в тези мотиви икономическия сектор, в който се предполага, че той упражнява дейността си, следва да се подчертае, че същият жалбоподател не извежда никакви правни последици от тази обикновена забележка, която следователно не би могла да има каквото и да било отражение върху допустимостта на второто му основание.

324 На второ място, доколкото Съветът оспорва допустимостта на първата част от първото основание по дело C-35/24 P, следва да се отбележи, че с тази част четвъртият жалбоподател не цели да постави под въпрос направената от Общия съд преценка на фактите и доказателствата. Всъщност този жалбоподател упреква Общия съд, че е пренебрегнал обхвата на съдебния си контрол, като е заместил със своята фактическа преценка и своите мотиви тези на Съвета, което е правен въпрос, който може да бъде предмет на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (вж. в този смисъл решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 47, и от 29 юни 2010 г., Комисия/Alrosa, C-441/07 P, EU:C:2010:377, т. 67 и 68).

325 От това следва, че второто основание по дело C-704/23 P и първата част от първото основание по дело C-35/24 P са допустими.

ii) По същество

326 По същество вторият, третият и четвъртият жалбоподател упрекват Общия съд, че в рамките на второто, третото и четвъртото обжалвано съдебно решение не се съобразил с обхвата на съдебния си контрол, като заместил със свои мотиви възприетите от Съвета в съответните изложения на мотивите на актовете, чиято отмяна искат. Всъщност, макар че Съветът се основал на данъчната тежест или на икономическото значение на дружествата, в които те осъществяват дейността си, за да приеме, че са активни в икономически сектор, осигуряващ значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, Общият съд не проверил основателността на тази част от мотивите и възприел мотиви, различни от тези на Съвета.

327 В това отношение следва да се припомни, че ефикасността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата, по-специално изисква съдът на Съюза да се увери, че решението, което придобива индивидуален характер за съответното лице или образувание, почива на достатъчно солидна фактическа база. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на това решение, в резултат на което съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да разгледа въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото решение, са обосновани. За целта съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на нейното извършване. Макар да не се изисква посоченият орган да представя пред съда на Съюза всички данни и доказателства относно твърдените мотиви в акта, чиято отмяна се иска, все пак е важно представените данни или доказателства да подкрепят приетите срещу засегнатото лице мотиви (решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 64, 65 и 67 и цитираната съдебна практика).

328 Що се отнася до дела C-704/23 P, C-711/23 P и C-35/24 P, следва да се констатира, че в изложенията на мотивите, съдържащи се в актовете, чиято отмяна се иска, съответно от втория, третия и четвъртия жалбоподател, се посочва, че тези жалбоподатели са видни бизнесмени, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация. Ето защо в рамките на своя съдебен контрол за законосъобразност на тези актове Общият съд трябва, в съответствие с възприетото тълкуване на критерия по буква ж), както следва по-специално от точка 125 от настоящото решение и в приложение на припомнената в предходната точка практика на Съда, да провери по-специално в кой/кои икономически сектор/и е активен всеки от тези жалбоподатели и дали този сектор или сектори осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, като разгледа в това отношение представените от Съвета и обсъдените пред него доказателства.

329 Именно това обаче е направил Общият съд в точки 96—109 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 79—98 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 67—82 от четвъртото обжалвано съдебно решение. При тези обстоятелства Общият съд не може да бъде упрекнат, че е заменил със свои мотиви възприетите от Съвета и че по този начин не се е съобразил с обхвата на съдебния си контрол.

330 Доколкото вторият, третият и четвъртият жалбоподател упрекват Общия съд, че не се е ограничил до проверка дали Съветът е допуснал грешка в преценката, като е направил извод от данните за данъчната тежест или икономическото значение на дружествата, в които те упражняват дейността си, споменати в съответните изложения на мотивите на актовете, чиято отмяна те искат, че съответните икономически сектори осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, или че е взел предвид в това отношение други обстоятелства, които не произтичат от тези изложения на мотивите, следва да се приеме, от една страна, че тези данни не се отнасят непременно до частта от критерия по буква ж), свързана със значителния характер на източниците на приходи, осигурени от даден икономически сектор, а могат да се отнасят, както следва от точки 168 и 192 от настоящото решение, до частта от този критерий, свързана с видния характер на съответния бизнесмен.

331 От друга страна и при всички положения, както следва от практиката на Съда, припомнена в точка 327 от настоящото решение, Съветът не е бил длъжен да представи пред съда на Съюза всички данни и доказателства относно твърдените мотиви в акта, чиято отмяна се иска, а в рамките на съдебния си контрол този съд трябва да се увери единствено, че представените пред него данни или доказателства подкрепят в достатъчна степен мотивите, приети по отношение на засегнатото лице.

332 С оглед на изложените по-горе съображения второто основание по дело C-704/23 P, както и първата част от първото основание по дела C-711/23 P и C-35/24 P следва да се отхвърлят.

б) По първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P, по втората част от първото основание и по четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P, по втората и третата част от първото основание, по първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P, както и по петото и шестото основание по дело C-111/24 P

1) По първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P

i) Доводи на страните

333 С първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P вторият жалбоподател твърди, че Общият съд не е приложил правилно понятието „значителни източници на приходи“ в неговия случай. Така, макар в точки 82 и 83 от второто обжалвано съдебно решение да е посочил, че за целите на прилагането на критерия по буква ж) приходите, които трябва да се вземат предвид, са приходите от икономическите сектори, в които видният бизнесмен е активен, в точки 98—103 от това съдебно решение Общият съд се е основал на данни, отнасящи се само до Yandex, за да направи извод от тях въз основа на едно-единствено доказателство, опорочено от изопачаване, че икономическият сектор, в който Yandex осъществява дейност, осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация. По този начин Общият съд обърнал също тежестта на доказване и установил факти при липсата на каквото и да било релевантно доказателство.

334 Съветът счита, че с това оплакване вторият жалбоподател цели да постави под въпрос направената от Общия съд преценка на доказателствата, а не да повдигне правен въпрос, поради което то трябва да се обяви за недопустимо. Освен това той оспорва основателността на доводите на този жалбоподател.

ii) Съображения на Съда

335 Що се отнася до допустимостта на първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P, следва да се констатира, че противно на твърденията на Съвета, вторият жалбоподател не цели да постави под въпрос преценката на доказателствата от Общия съд, а упреква този съд, от една страна, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като, пренебрегвайки тълкуването на критерия по буква ж), възприето в точки 82 и 83 от второто обжалвано съдебно решение, се е ограничил да провери дали Yandex осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, при

положение че тази проверка е трябвало да се отнася до целия икономически сектор, към който спада това дружество, и от друга страна, че е изопачил единственото доказателство, свързано с този сектор. Съгласно практиката на Съда, посочена в точка 158 от настоящото решение, изопачаването на доказателства обаче е правен въпрос, който е от компетентността на Съда в рамките на производство по обжалване.

336 По същество следва да се признае, както поддържа вторият жалбоподател и както самият Общ съд признава в точка 103 от второто обжалвано съдебно решение, че за да може да приеме в тази точка, както и в точки 107 и 108 от това съдебно решение, че руският сектор на информационните и комуникационните технологии представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация по смисъла на критерия по буква ж), в точки 98—106 от посоченото съдебно решение Общият съд се основава главно на данни, отнасящи се не до този икономически сектор в неговата цялост, а само до Yandex.

337 При това положение следва да се подчертае, че данните за дадено предприятие могат при определени обстоятелства да предоставят релевантна информация, за да се прецени дали е значителен източникът на приходи, който осигурява за съответната държава икономическият сектор, към който това предприятие принадлежи, особено когато то е едно от най-важните предприятия в този сектор и приходите, които предоставя на тази държава сами по себе си вече са значителни.

338 В случая в точки 98—102 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд констатира, че Yandex е дружеството, което предлага основната онлайн търсачка в Русия, еквивалентна на Google в тази страна, регистрирано на Nasdaq, разполага с повече от 100 милиона ползватели месечно, реализира оборот, оценяван на 500 милиарда руски рубли (около 6 милиарда евро), извършва дейност в стратегически сектор от гледна точка на растежа и допринася за различни сектори на руската икономика като екосистема, обслужваща десетки милиони потребители и предприятия в Русия.

339 По този начин Общият съд констатира, че Yandex, като водещо предприятие в руския сектор на информационните и комуникационните технологии и като двигател за разрастването на този сектор, извършва дейност в икономически сектор, който се характеризира с експоненциален растеж, предлага разнообразие от услуги и стоки и разполага с много клиенти и ползватели. Въз основа на това в точка 103 от второто обжалвано съдебно решение той стига до извода, че такъв сектор „задължително“ трябва да се счита за осигуряващ значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация. В точки 103 и 106 от това съдебно решение той също така потвърждава този анализ с цифрови данни, показващи значението на руския сектор на информационните и комуникационните технологии по отношение на брутния вътрешен продукт (БВП) и заетостта, както и с факта, че данъците върху дейностите и потоците в този сектор трябва да се вземат предвид като косвено допринасящи за осигуряването на значителни приходи на това правителство.

340 Следователно при приемането на тези съображения Общият съд се основава на съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, от които може да се установи, по-специално въз основа на данни относно основното дружество, осъществяващо дейност в посочения сектор, че Съветът правилно е приел, че същият сектор осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

341 При тези обстоятелства и без да е необходимо да се разглежда твърдяното изопачаване на чисто потвърждаващото доказателство, посочено в точка 103 от второто обжалвано съдебно решение, вторият жалбоподател няма основание да поддържа, че Общият съд се е основал само на това единствено доказателство и че по този начин е обърнал тежестта на доказване.

342 С оглед на изложените по-горе съображения първото оплакване от втората част от първото основание по дело C-704/23 P следва да се отхвърли.

2) По втората част от първото основание, както и по четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P

i) Доводи на страните

343 С втората част от първото си основание в подкрепа на жалбата си по дело C-711/23 P третият жалбоподател твърди, че по-специално в точки 86 и 88 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд е изопачил доказателствата и е заменил със собствената си преценка тази на Съвета, като е използвал представените от тази институция доказателства, за да установи, че разглежданият икономически сектор представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация, въпреки че тези доказателства се отнасят до размера на данъците, платени от дружеството, в което той упражнява дейността си, а именно ММК, както и до мястото и значимостта на това дружество в сектора.

344 В подкрепа на четвъртата част от четвъртото си основание третият жалбоподател счита, че Общият съд е изопачил представените пред него факти и доказателства, в резултат на което е обърнал тежестта на доказване, която обикновено се носи от Съвета. Всъщност, макар в точка 81 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд да е посочил, че приходите, които трябва да се вземат предвид при прилагането на критерия по буква ж), са приходите от икономическите сектори, в които видният бизнесмен е активен, в точки 86—89 от това съдебно решение той се е основал на данни, отнасящи се единствено до ММК, за да заключи в точка 90 от посоченото съдебно решение, че руският металургичен сектор осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация. Единственото доказателство, което имало връзка с този извод, било разгледано в точки 86 и 93 от същото съдебно решение, но било ирелевантно, тъй като се позовавало на бъдещите очаквания на тази федерация в областта на данъчните приходи.

345 Във всеки случай Съветът не представил никакво доказателство, позволяващо да се установи, че източникът на приходи, които правителството на Руската федерация извлича от металургичния сектор, действително е значителен в сравнение с общия размер на бюджетните приходи на това правителство. Поради това изводът на Общия съд в точка 90 от третото обжалвано съдебно решение бил фактически неточен и неподкрепен с доказателства. Освен това в точка 92 от това съдебно решение Общият съд не анализирал правилно представените от третия жалбоподател доказателства, което го накарало да направи хипотетична преценка и да достигне до противоречив извод.

346 С петата част от четвъртото си основание третият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 87 от третото обжалвано съдебно решение е допуснал грешка при прилагане на правото, като е нарушил правилата относно тежестта на доказване, както и правото на

защита, тъй като с използването в тази точка на израза „няма никакво съмнение“ приел по презумпция, че руският металургичен сектор осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

347 В рамките на шестата част от четвъртото си основание третият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение е приел, че данъците, които задължително се плащат от съответния икономически сектор, могат да обосноват приемането на ограничителни мерки срещу физическо лице. Всъщност, тъй като плащането на данъци е законово задължение, което физическите и юридическите лица не могат да избегнат, лицето, на което са наложени ограничителни мерки, не е имало никаква възможност да възприеме поведение, което да му позволи да не бъде повече субект на тези мерки.

348 Съветът оспорва основателността на доводите на третия жалбоподател по същество, като същевременно уточнява, че доколкото този жалбоподател оспорва достатъчния характер на доказателствата и по този начин цели преразглеждането на доказателствата, тези доводи били недопустими.

ii) Съображения на Съда

349 В самото начало следва да се констатира, че всички доводи, изтъкнати от третия жалбоподател в подкрепа на втората част от първото му основание и на четвъртата, петата и шестата част от четвъртото му основание, са допустими. Всъщност с тези доводи жалбоподателят оспорва някои факти и доказателства, разгледани от Общия съд, с мотива че този съд ги е изопачил или че е заменил със свои съображенията на Съвета, или че е нарушил правилата относно тежестта на доказване. Такива оплаквания обаче са въпроси, които могат да бъдат предмет на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване в съответствие със съдебната практика, посочена в точки 158, 226 и 324 от настоящото решение.

350 Най-напред, що се отнася до оплакванията, с които в рамките на втората част от първото си основание, както и на четвъртата и петата част от четвъртото си основание, третият жалбоподател упреква Общия съд, че в точки 86—89 от третото обжалвано съдебно решение е изопачил доказателства или е изложил разсъждения по презумпция и по този начин е обърнал тежестта на доказване, те следва да се отхвърлят, тъй като този жалбоподател тълкува неправилно тези точки.

351 Всъщност в точка 86 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд най-напред анализира две доказателства, които според констатациите му позволяват „лесно“ да се заключи, че металургичният сектор представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация. В това отношение, противно на твърденията на третия жалбоподател, тези две доказателства, независимо от факта, че едно от тях е представено от ММК, се отнасят действително до всички данъчни постъпления, които руският металургичен сектор е можел да предостави на това правителство през обхванатия от спорните актове период, а не само до данъчните плащания на МКК, поради което Общият съд не ги е изопачил.

352 Освен това, далеч без да пренебрегва факта, че тези доказателства сочат само прогнози за този период, в точка 93 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, че те имат голяма доказателствена сила, тъй като са „показателни за значимостта на приходите,

които този сектор може да генерира за бюджета на руската държава“. Съгласно припомнената в точка 158 от настоящото решение практика на Съда тази преценка на доказателствената сила на посочените доказателства обаче не подлежи на съдебен контрол от страна на Съда в рамките на производство по обжалване, освен в случай на изопачаването им от Общия съд.

353 Поради това в точка 87 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд стига до извода, че въпреки факта че Съветът не е предоставил цифрови данни за приходите, които металургичният сектор генерира за правителството на Руската федерация, „няма никакво съмнение“, че този сектор представлява значителен източник на приходи за това правителство, тъй като тази преценка трябва да се разбира в контекста на фактическите констатации, направени преди това от Общия съд в точка 86 от това съдебно решение, а не като презумпция, която тази юрисдикция е приела в полза на Съвета.

354 Едва след това в точки 88 и 89 от третото обжалвано съдебно решение Общият съд разглежда мястото и значението на ММК в руския металургичен сектор, за да потвърди този извод. Този анализ, който само потвърждава анализа на доказателствата относно получаваните от този сектор приходи, не подлежи на критика, доколкото, както следва от точка 337 от настоящото решение, данните за дадено предприятие могат при определени обстоятелства да предоставят информация за значителния характер на източника на приходи, предоставен на правителството на дадена държава от икономическия сектор, към който това предприятие принадлежи, особено когато — както в случая с ММК съгласно констатациите на Общия съд в посочените по-горе точки от третото обжалвано съдебно решение — същото е едно от най-важните предприятия в съответния сектор и само по себе си вече предоставя значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация.

355 По-нататък, що се отнася до оплакването на третия жалбоподател, че изводът на Общия съд в точка 90 от третото обжалвано съдебно решение бил фактически неточен и неподкрепен с доказателства, тъй като Съветът не представил никакво доказателство, че източникът на приходи, които правителството на Руската федерация извлича от металургичния сектор, действително е значителен в сравнение с общия размер на бюджетните приходи на това правителство, достатъчно е да се припомни, както бе посочено в точка 138 от настоящото решение и както правилно приема и Общият съд в точка 92 от третото обжалвано съдебно решение, че понятието „значителни източници на приходи“ по смисъла на критерия по буква ж) не предполага задължение да се вземе предвид частта, което представляват приходите, генерирани от даден икономически сектор за това правителство, с оглед на общия размер на бюджетните му приходи.

356 Накрая, следва да се отхвърли шестата част от четвъртото основание, с която третият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение е приел, че данъците, които съответният икономически сектор задължително плаща, могат да се вземат предвид, за да се определи значителният характер на източника на приходи, който представлява този сектор. Всъщност, както правилно приема Общият съд в тази точка и както следва и от точка 140 от настоящото решение, понятието „значителни източници на приходи“ обхваща всички приходи, генерирани от съответния икономически сектор, което предполага да се вземат предвид по-специално данъците, платени от дружествата, които осъществяват дейност в този сектор. Следователно фактът, че

плащането на данъци е законово задължение, което лицата от тези сектори не могат да избегнат, е без значение за проверката на значителния характер на източника на приходи, осигуряван от посочения сектор.

357 С оглед на изложените по-горе съображения втората част от първото основание, както и четвъртата, петата и шестата част от четвъртото основание по дело C-711/23 P следва да се отхвърлят.

3) По втората и третата част от първото основание, както и по първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P

i) Доводи на страните

358 С втората част от първото си основание по дело C-35/24 P четвъртият жалбоподател поддържа, че по-специално в точка 72 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд е изопачил представените от Съвета доказателства и е заменил преценката на тази институция със собствената си преценка, като е заключил от тези доказателства, че разглежданият икономически сектор представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация, въпреки че посочените доказателства се отнасяли до други компоненти на критерия по буква ж), като например видния характер на съответния бизнесмен.

359 С третата част от първото си основание четвъртият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 75 от четвъртото обжалвано съдебно решение е нарушил правилата относно тежестта на доказване, тъй като с използването в тази точка на израза „няма никакво съмнение“ приел по презумпция, че секторът на торовете осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

360 В рамките на първата част от четвъртото си основание четвъртият жалбоподател твърди, че в точки 72—75 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е изложил съображения по презумпция и по този начин е обърнал тежестта на доказване, тъй като въз основа на стратегическия интерес на сектора на торовете за Руската федерация е направил извод, че този сектор непременно осигурява значителни източници на приходи за правителството на тази федерация. Алтернативно съображенията на Общия съд можели да се анализират и като разширяване на обхвата на критерия по буква ж) в смисъл, че Общият съд приравнил „икономическите сектори, които осигуряват значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация“, на всеки икономически сектор от стратегически интерес за Руската федерация като държава.

361 С второто оплакване от втората част от четвъртото основание този жалбоподател упреква Общия съд, че не е разгледал два довода, които е изтъкнал в първоинстанционното производство, а именно доводът, че приносът на сектора на торовете към приходите на правителството на Руската федерация е минимален, и доводът, че законодателството на Руската федерация предвижда ставка на данъка върху добавената стойност (ДДС) в размер на 0 % върху износа на торове. Тези нарушения опорочавали четвъртото обжалвано съдебно решение поради непълнота на мотивите.

362 Що се отнася до първото основание на четвъртия жалбоподател, Съветът счита, че по-голямата част от твърденията в подкрепа на това основание са недопустими, тъй като се отнасят до фактически въпроси, както и до преценката на представените пред Общия съд доказателства.

363 Що се отнася до второто оплакване от втората част от четвъртото основание, Съветът счита, че въпросът дали приходите, произхождащи от руския сектор на торовете, могат да се считат за „значителни“, попада в обхвата на фактическата преценка на доказателствата, която не може да бъде преразгледана от Съда.

364 По същество Съветът, подкрепян от Република Латвия и Комисията по дело C-35/24 P, оспорва основателността на доводите на четвъртия жалбоподател.

ii) Съображения на Съда

365 В самото начало следва да се констатира, че втората и третата част от първото основание, както и второто оплакване от втората част от четвъртото основание са допустими. Всъщност във втората част от първото си основание четвъртият жалбоподател изтъква изопачаване на доказателствата и незачитане на обхвата на съдебния контрол от Общия съд, в третата част на първото си основание — нарушение на правилата относно тежестта на доказване, а с второто оплакване от втората част на четвъртото основание — нарушение на задължението за мотивиране. Както обаче следва от посочената в точки 101, 158, 226 и 324 от настоящото решение практика на Съда всички тези оплаквания представляват правни въпроси, чието разглеждане е от компетентността му в рамките на производство по обжалване.

366 По същество, що се отнася, на първо място, до оплакванията, с които в рамките на втората и третата част от първото си основание, както и на първата част от четвъртото си основание, четвъртият жалбоподател упреква Общия съд, че в точки 72—75 от четвъртото обжалвано съдебно решение е изопачил доказателства, или е обърнал тежестта на доказване, като е изложил съображения по презумпция, или пък не се е съобразил с обхвата на съдебния си контрол, те следва да се отхвърлят, тъй като се основават на неправилно тълкуване на тези точки.

367 Първо, фактът, че в точка 72 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд е взел предвид доказателства относно икономическото значение на Uralchem и на Uralkali, за да провери дали секторът на торовете осигурява значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация, не може да се разглежда като изопачаване на тези доказателства, нито като незачитане на обхвата на съдебния контрол на Общия съд. Всъщност, както следва от точки 337 и 354 от настоящото решение, данните за дадено предприятие могат при определени обстоятелства да предоставят информация за значителния характер на източника на приходи, какъвто представлява даден икономически сектор за правителството на Руската федерация, особено когато, както в случая с Uralchem и Uralkali с оглед на констатациите на Общия съд в точки 72—75 от четвъртото обжалвано съдебно решение, това предприятие е едно от най-важните в съответния сектор.

368 Освен това е без значение, че посочените доказателства могат да се използват и за установяване по-специално на видния характер на съответния бизнесмен, тъй като в рамките на съдебния си контрол, чийто обхват бе припомнен в точка 327 от настоящото

решение, Общият съд е длъжен да се увери, че представените пред него доказателства подкрепят мотивите, приети от компетентния орган на Съюза по отношение на това лице. В случая, тъй като мотивите на Съвета по отношение на четвъртия жалбоподател посочват по-специално, че той е „активен в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“, Общият съд, не е допуснал грешка при прилагане на правото, като се е постарал да провери с оглед на представените от тази институция доказателства дали икономическият сектор, в който жалбоподателят е активен, представлява значителен източник на приходи за това правителство.

369 Второ, не може да се приеме, по-специално в точка 74 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че Общият съд е изложил съображения по презумпция и по този начин е обърнал тежестта на доказване или че е разширил обхвата на критерия по буква ж). Всъщност въз основа на представените пред него доказателства, за които четвъртият жалбоподател не твърди, че са изопачени, или, както следва от точка 367 от настоящото решение, чието изопачаване не е доказано, Общият съд констатира, че Русия е сред големите търговци в световен мащаб в сектора на торовете и че този сектор заема важно място както в руския, така и в световния сектор на хранително-вкусовата промишленост. Тези фактически констатации обаче позволяват да се установи, без да се прибягва до каквато и да било презумпция, че поради своето място, тежест и значение за доставките на световно равнище, както и за Руската федерация, руският сектор на торовете неизбежно осигурява, включително поради важността на Uralchem и на Uralkali, които осъществяват дейност в този сектор, значителни източници на приходи за правителството на Руската федерация.

370 Следователно Общият съд правилно е заключил в точка 75 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че въпреки факта че Съветът не е предоставил цифрови данни за получаваните от сектора на торовете приходи за правителството на Руската федерация, „няма никакво съмнение“, че този сектор представлява значителен източник на приходи за това правителство.

371 На второ място, що се отнася до второто оплакване от втората част от четвъртото основание, с което четвъртият жалбоподател упреква Общия съд, че не се е произнесъл по някои от доводите му, следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда, посочена в точка 101 от настоящото решение, задължението за мотивиране, което има Общият съд, не го задължава да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения на страните по спора, като тези мотиви могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които Общият съд не е уважил доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол.

372 Следва обаче да се констатира, от една страна, че с оглед на фактическите констатации и преценки, направени от Общия съд в точки 72—74 от четвъртото обжалвано съдебно решение и обобщени в точка 369 от настоящото решение, четвъртият жалбоподател е можел да разбере, че Общият съд имплицитно, но несъмнено е отхвърлил довода му, че приносът на сектора на торовете в бюджета на правителството на Руската федерация е минимален и че по този начин е приел, че значителният източник на приходи трябва да се преценява сам по себе си, а не по отношение на този бюджет.

373 От друга страна, от същите точки от четвъртото обжалвано съдебно решение този жалбоподател е можел да заключи, и че предвид важното място, което Русия заема в световен мащаб в сектора на торовете, и значението на този сектор за руския и световния сектор на хранително-вкусовата промишленост, фактът, че законодателството на тази страна предвижда ставка на ДДС от 0 % върху износа на торове, не е достатъчен, за да се постави под въпрос значителният характер на приходите, които секторът на торовете предоставя на правителството на Руската федерация, още повече че ДДС не е единственият източник на приходи от този сектор.

374 С оглед на изложените по-горе съображения втората и третата част от първото основание, както и първата част и второто оплакване от втората част от четвъртото основание по дело C-35/24 P следва да се отхвърлят.

4) По петото и шестото основание по дело C-111/24 P

i) Доводи на страните

375 С петото си основание в подкрепа на жалбата си по дело C-111/24 P петият жалбоподател упреква Общия съд, че е изопачил доказателство № 2, споменато в точка 74 от петото обжалвано съдебно решение. В тази точка Общият съд посочил, че класацията на най-големите руски данъкоплатци, за която свидетелствало това доказателство, била установена в заповед на руската федерална данъчна служба, при положение обаче, че петият жалбоподател представил в писмената си реплика пред Общия съд текста на тази заповед и посочил, че в нея само се установяват критерии, без никога да се посочва поименно което и да било предприятие, нито да се извършва каквато и да било класация. Като се имало предвид обаче, че единствено доказателство № 2 позволило на Общия съд да стигне в точка 106 от това решение до извода, че Съветът правилно е приел, че банковият сектор представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация, това изопачаване довело до непълнота на мотивите по този въпрос.

376 С шестото си основание петият жалбоподател твърди, че Общият съд е мотивирал в недостатъчна степен, противоречиво и при липсата на каквото и да било доказателство, точка 106 от петото обжалвано съдебно решение, като неправилно е заключил от размера на данъчните плащания на Alfa Bank, че банковият сектор като цяло представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация. Всъщност фактът, че дадено дружество е едно от най-важните в икономическия сектор, към който принадлежи, не позволявал да се установи, че този сектор предоставя значителни източници на приходи за правителството на съответната страна. Това би било така дори, в случай че, както Общият съд имплицитно приел в точка 106 от петото обжалвано съдебно решение, съответното дружество е един от най-големите данъкоплатци в страната, тъй като Общият съд не можел да процедира чрез дедукция или по презумпция.

377 Съветът оспорва по същество основателността на доводите на петия жалбоподател.

ii) Съображения на Съда

378 Що се отнася до петото основание, важно е да се припомни, че когато твърди изопачаване на факти или доказателства от Общия съд, жалбоподателят трябва, съгласно член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф

1, буква г) от Процедурния правилник, да посочи точно фактите и доказателствата, които са изопачени, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване. В допълнение съгласно постоянната съдебна практика изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се извършва нова преценка на фактите и доказателствата (решение от 13 март 2025 г., Шувалов/Съвет, C-271/24 P, EU:C:2025:180, т. 34 и цитираната съдебна практика).

379 В случая следва да се констатира, че доказателство № 2, разгледано от Общия съд в точка 74 от петото обжалвано съдебно решение, е статия от уебсайт, отнасяща се до най-големите данъкоплатци в Русия през 2020 г., в която се прави позоваване на заповед на руската федерална данъчна служба. Макар да е вярно, както твърди петият жалбоподател, че тази заповед, чийто текст този жалбоподател е представил пред Общия съд, няма за цел да направи класация на най-големите руски данъкоплатци, а само да определи списък с критерии, от посочената заповед следва също, както изтъква Съветът в писмената си защита, че причисляването на дружество сред най-големите руски данъкоплатци трябва да произтича от решение, взето от тази федерална служба.

380 Като посочва обаче в точка 74 от петото обжалвано съдебно решение, че разглежданата статия „се позовава на заповед на федералната данъчна служба на Русия, която установява класацията на най-големите данъкоплатци съгласно критериите, уточнени в статията, която обобщава посочената заповед“, не може да се изключи, че Общият съд е констатирал, че такава класация е установена не от самата заповед, а от руската федерална данъчна служба в съответствие с посочените в тази заповед критерии. Всъщност на френски език, който е езикът на производството по дело T-333/22, относителното местоимение „qui“ (която) съдържащо се в цитирания по-горе пасаж от точка 74 от петото обжалвано съдебно решение, може да се отнася както до „заповедта“, така и до „федералната данъчна служба на Русия“. При тези обстоятелства следва да се приеме, че твърдяното от петия жалбоподател изопачаване не следва по очевиден начин от констатациите на Общия съд и от доказателствата по делото.

381 Що се отнася до точка 106 от петото обжалвано съдебно решение, посочена както в петото, така и в шестото основание на петия жалбоподател, следва да се отбележи, че в нея Общият съд разглежда значителния характер на източниците на приходи, които реализира за Руската федерация банковият сектор, в който посоченият жалбоподател упражнява дейността си, с оглед на значимостта на дружеството, в което последният е акционер. Това тълкуване се потвърждава от факта, че никъде в петото обжалвано съдебно решение Общият съд не е разгледал каквото и да било доказателствено искане относно приходите, осигурявани от този икономически сектор. При тези обстоятелства посочената точка следва да се разбира в смисъл, че в нея Общият съд имплицитно, но несъмнено е приел, че значимостта на Alfa Bank, за което свидетелства фактът, констатиран както в точка 97, така и в същата точка 106 от това съдебно решение, че става въпрос за най-голямата частна банка и за един от най-големите данъкоплатци в Русия, е достатъчна сама по себе си, за да се приеме, че руският банков сектор представлява значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация.

382 По аналогия с посоченото в точки 337, 354 и 367 от настоящото решение обаче е възможно при определени обстоятелства да се приеме, че икономически сектор на дадена държава осигурява значителни източници на приходи за нейното правителство, когато е налице

съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които показват, че едно от най-значимите дружества в този сектор само по себе си вече осигурява значителни приходи на това правителство.

383 С оглед на изложените по-горе съображения петото и шестото основание по дело C-111/24 P следва да се отхвърлят.

2. По твърдените грешки при прилагане на правото и изопачаване, допуснати от Общия съд по отношение на „влиянието“ на втория жалбоподател и „активността“ на първия и петия жалбоподател по смисъла на критерия по буква ж)

384 С първата част от второто основание по дело C-696/23 P, третото оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P, както и осмото основание по дело C-111/24 P, първият, вторият и петият жалбоподател твърдят, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, и дори изопачаване, що се отнася до „влиянието“ на втория жалбоподател и „активността“ на първия и петия жалбоподател по смисъла на критерия по буква ж).

а) По първата част от второто основание по дело C-696/23 P

1) Доводи на страните

385 С първата част от второто си основание по дело C-696/23 P първият жалбоподател твърди, че в точка 52 от първото обжалвано съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че Съветът е имал основание да приеме, че той е бил „активен“ в някои руски икономически сектори към датата на включването му в списъците, приложени към спорното решение и към спорния регламент, въпреки че предвид прехвърлянето на неговите акции няколко дни преди тази дата, към посочената дата той е заемал само формални функции в надзорните съвети на ТМК и на групата Sinara, като съображенията, изложени от Общия съд в тази точка, освен това се отнасят само до дейността на тези дружества, а не до лично осъществявана от него активност.

386 Съветът иска от Съда да отхвърли тази част като недопустима, доколкото първият жалбоподател всъщност целял нова преценка на фактите, без да докаже наличието на каквото и да било изопачаване. По същество Съветът оспорва основателността на доводите на този жалбоподател.

2) Съображения на Съда

387 Що се отнася до въпроса за допустимостта, следва да се отбележи, с оглед на практиката на Съда, посочена в точка 161 от настоящото решение, че противно на твърденията на първия жалбоподател, в точка 52 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд не е дал правна квалификация на фактите. Всъщност едва в точка 56 от това съдебно решение с оглед на фактическите констатации и преценки, направени в точки 52—55 от посоченото съдебно решение, Общият съд приема, че този жалбоподател може да бъде квалифициран като „виден“ бизнесмен, който е „активен“ в руски икономически сектор по смисъла на критерия по буква ж). При тези обстоятелства, като се позовава на точка 52 от същото

съдебно решение, посоченият жалбоподател иска да постави под въпрос фактическите констатации, които Общият съд е направил в тази точка и чийто контрол е извън компетентността на Съда в рамките на производство по обжалване, като освен това същият жалбоподател изобщо не е доказал, че този съд е изопачил доказателства в посочената точка.

388 В допълнение, що се отнася до въпроса дали първият жалбоподател все още е активен към датата на приемане на спорното решение и на спорния регламент, следва да се констатира, че този въпрос е разрешен от Общия съд в точка 62 от първото обжалвано съдебно решение, което не е оспорено от този жалбоподател, и че при всички положения става въпрос за фактически въпрос, чийто контрол не е от компетентността на Съда, както следва от предходната точка.

389 От това следва, че първата част от второто основание, изтъкнато в подкрепа на жалбата по дело C-696/23 P, трябва да се отхвърли като недопустима.

б) По третото оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P

1) Доводи на страните

390 С третото оплакване от първата част от първото основание по дело C-704/23 P вторият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 126 от второто обжалвано съдебно решение не е мотивирал надлежно причината, поради която, що се отнася до спорните актове за оставяне в списъците, функцията на консултант, която този жалбоподател вече е заемал в Yandex, продължава да му придава значимо „влияние“ по смисъла на критерия по буква ж), което опорочавало констатациите на Общия съд в това отношение с фактическа неточност.

391 Съветът иска от Съда да отхвърли това оплакване като недопустимо, доколкото вторият жалбоподател всъщност целял нова преценка на фактите, без да докаже наличието на каквото и да било изопачаване. По същество Съветът оспорва основателността на доводите на този жалбоподател.

2) Съображения на Съда

392 Що се отнася до въпроса за допустимостта, доколкото с третото оплакване от първата част от първото си основание по дело C-704/23 P вторият жалбоподател упреква Общия съд, че не е мотивирал в достатъчна степен точка 126 от второто обжалвано съдебно решение, следва да се припомни, че въпросът дали мотивите на решение на Общия съд са противоречиви или недостатъчни, е правен въпрос и като такъв той може да се поставя в производство по обжалване (решение от 26 май 2016 г., Rose Vision/Комисия, C-224/15 P, EU:C:2016:358, т. 26 и цитираната съдебна практика).

393 По същество, що се отнася до твърдяната непълнота на мотивите, следва да се отбележи, че в точка 126 от второто обжалвано съдебно решение Общият съд препраща към мотивите, изложени в точки 119—124 от това съдебно решение. Точки 122 и 124 от това съдебно решение обаче, доколкото по същество с тях се обяснява, че макар вторият жалбоподател да е напуснал длъжността изпълнителен директор и заместник генерален директор на Yandex и да е изпълнявал само функцията на консултант за сметка на Yandex, той все още е

притежавал чрез организация значителни правомощия по отношение на Yandex и е продължил да бъде част от колективния управленски екип на това дружество, подкрепят извода, до който е стигнал Общият съд в точка 126 от посоченото съдебно решение, че този жалбоподател е запазил тесни връзки и възможност за влияние в посоченото дружество. Следователно не може да се приеме, че последната точка е опорочена от непълнота на мотивите.

394 При тези обстоятелства трябва да се отхвърли доводът на втория жалбоподател, че точка 126 от второто обжалвано съдебно решение е опорочена от неточно установяване на фактите поради твърдяната за тази точка непълнота на мотивите. Във всеки случай, противно на изискването от съдебната практика, припомнена в точка 158 от настоящото решение, този жалбоподател не обяснява в какво се състои тази неточност с оглед на представените пред Общия съд материали по делото.

395 С оглед на изложените по-горе съображения третото оплакване от първата част на първото основание по дело C-704/23 P следва да се отхвърли.

в) Дело C-111/24 P

1) Доводи на страните

396 С осмото основание, което изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-111/24 P, петият жалбоподател изтъква, че макар Общият съд вече да е приел, че дадено лице не може да бъде санкционирано въз основа на критерия по буква ж) поради икономическа дейност, която то е прекратило няколко месеца преди приемането на засягащите го ограничителни мерки, този съд е отказал да приеме в точки 129 и 130 от петото обжалвано съдебно решение, че като е прехвърлил дяловете си в Alfa Bank, този жалбоподател е прекратил дейността си преди приемането на първите спорни актове за оставяне в списъците. Общият съд мотивирал този отказ с факта, че статията в пресата, представена от посочения жалбоподател, за да докаже действителното извършване на това прехвърляне, не била достатъчно точна, доколкото в нея не се посочвала нито датата на посоченото прехвърляне, нито самоличността на приобретателя и не била придружена от официален документ.

397 Петият жалбоподател счита, че по този начин Общият съд е нарушил принципа на справедлив процес, като му е наложил прекомерни и необосновани изисквания за доказване. Всъщност съставът на новата акционерна структура бил страничен въпрос, представянето на официален документ било излишно и прекомерно, а датата на прехвърляне очевидно предхождала датата на приемане на първите спорни актове за оставяне в списъците. Освен това принципът на равни процесуални възможности бил нарушен и поради факта, че по други дела Общият съд допуснал Съветът да представи статии от пресата от същия източник като представената в първоинстанционното производство от петия жалбоподател, включително за да установи, че санкционирано лице вече не е акционер в дадено предприятие.

398 Петият жалбоподател твърди също, че Общият съд не се е съобразил с обхвата на съдебния си контрол, тъй като Съветът се е задоволил да постави под въпрос надеждността на представената от този жалбоподател статия и на публикуващата тази статия информационна агенция, без въпросът за необходимостта от предоставяне на

допълнителна информация в тази връзка да е бил подложен на този контрол. Накрая, Общият съд нарушил принципа на състезателност, тъй като въпросът за прехвърлянето на дяловете на петия жалбоподател не е бил предмет на обсъждане при условията на състезателност.

399 Съветът счита, че осмото основание по дело C-111/24 P трябва да се обяви за недопустимо, доколкото с него петият жалбоподател всъщност искал преразглеждане на доказателство от Съда. По същество Съветът оспорва основателността на доводите на петия жалбоподател.

2) Съображения на Съда

i) По допустимостта

400 Най-напред следва да се припомни, както бе посочено в точки 226 и 324 от настоящото решение, че от една страна, контролът на Съда върху фактическите констатации на Общия съд обхваща по-специално въпроса дали са спазени правилата относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, и от друга страна, че неспазването от Общия съд на обхвата на неговите правораздавателни правомощия е правен въпрос, който е от компетентността на Съда в рамките на производство по обжалване.

401 По-нататък, твърдяното нарушение на правото на справедлив съдебен процес и на неговите последици, принципът на равни процесуални възможности и принципът на състезателност, които Общият съд е длъжен да спазва в образуваните пред него производства, е правен въпрос, който е от компетентността на Съда в рамките на производство по обжалване (вж. в този смисъл решения от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и CRU, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 56—77, и от 12 юли 2022 г., Nord Stream 2/Парламент и Съвет, C-348/20 P, EU:C:2022:548, т. 127 и 128).

402 Накрая, щом като доказателствата са били редовно събрани и общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са били спазени, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на доказателствата, които са му били представени, поради което такава преценка, освен ако доказателствата не са били изопачени, не представлява правен въпрос, който подлежи на контрол от Съда (вж. в този смисъл решение от 29 ноември 2018 г., Bank Tejarat/Съвет, C-248/17 P, EU:C:2018:967, т. 37 и цитираната съдебна практика).

403 В случая петият жалбоподател по същество твърди, че Общият съд е нарушил правилата относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, обхвата на правораздавателните си правомощия, както и правото на справедлив съдебен процес и принципите на равни процесуални възможности и на състезателност. Основанията, изведени от такива нарушения, по принцип са допустими в подкрепа на жалба в съответствие с практиката на Съда, припомнена в точки 400 и 401 от настоящото решение.

404 За сметка на това, доколкото петият жалбоподател упреква Общия съд, че в точка 130 от петото обжалвано съдебно решение е приел, че разгледаното в тази точка доказателство няма достатъчна доказателствена стойност, следва да се приеме, че този довод е недопустим в приложение на практиката на Съда, посочена в точка 402 от настоящото решение.

405 От това следва, че осмото основание по дело C-111/24 P е допустимо само в частта, уточнена в точка 403 от настоящото решение.

ii) По същество

406 С осмото си основание петият жалбоподател по същество поддържа, че в точка 130 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд е нарушил правото му на справедлив съдебен процес, принципа на равни процесуални възможности и принципа на състезателност и не се е съобразил с обхвата на съдебния си контрол при разглеждането на доказателство, представено от този жалбоподател в първоинстанционното производство.

407 В това отношение е важно да се припомни, че правото на справедлив съдебен процес е основен принцип на правото на Съюза, понастоящем закрепен в член 47 от Хартата. За да изпълнят свързаните с това право изисквания, юрисдикциите на Съюза трябва сами да спазват и да следят за спазването в производствата пред тях на принципа на състезателност, който предоставя право на всяка от страните в процеса да се запознае с доказателствата и със становищата, представени на съда от противната страна, и да ги обсъди. За да бъдат изпълнени изискванията, свързани с правото на справедлив съдебен процес, е необходимо всъщност страните да са се запознали и да могат да обсъдят в състезателно производство както фактическите, така и правните обстоятелства, които са от решаващо значение за изхода на спора. Освен това принципът на равни процесуални възможности, който произтича от самото понятие за справедлив процес, предполага задължение за осигуряване на разумна възможност за всяка от страните да представи своята позиция, включително да посочи доказателствата си, при условия, които не я поставят в явно неблагоприятно положение спрямо противната страна (вж. в този смисъл решения от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и CRU, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 56—59 и цитираната съдебна практика, и от 12 юли 2022 г., Nord Stream 2/Парламент и Съвет, C-348/20 P, EU:C:2022:548, т. 128 и цитираната съдебна практика).

408 В случая от преписката по производството пред Общия съд не следва, че с оглед на изискванията на правото на справедлив съдебен процес петият жалбоподател е бил лишен от възможността да обсъди и подкрепи доказателствата, разгледани от Общия съд в точка 130 от петото обжалвано съдебно решение, и че по този начин той е бил поставен в явно по-неблагоприятно положение спрямо Съвета. Всъщност в писмената си защита пред Общия съд последният се позовава на неточността на това доказателство и изтъква необходимостта то да бъде допълнено с официален документ, който петият жалбоподател разумно е могъл да представи в репликата си пред Общия съд, което той не оспорва в жалбата си до Съда. Освен това Общият съд провежда съдебно заседание, на което жалбоподателят е могъл да изложи доводите си относно въпросното доказателство.

409 С оглед на изложените по-горе съображения осмото основание по дело C-111/24 P следва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

Е. По втората част от първото основание и по петото основание по дело C-696/23 P, по третото искане по дело C-704/23 P, по петата част от първото основание по дело C-35/24 P и по първото основание по дело C-111/24 P

1. По втората част от първото основание и по петото основание по дело C-696/23 P

а) По втората част от първото основание

1) Доводи на страните

410 С втората част от второто основание, която следва да се разгледа в настоящия раздел в съответствие със съображенията, изложени в точка 91 от настоящото решение, първият жалбоподател изтъква, че Общият съд неправилно е приел както в точка 66, така и в точка 89 от първото обжалвано съдебно решение, че визираните от критерия по буква ж) приходи трябва да произхождат от икономическите сектори. Според него тези приходи могат да се отнасят само до предприятията, осъществяващи дейност в тези сектори, или до видните бизнесмени. В това отношение първият жалбоподател припомня, че съгласно първичното право на Съюза и практиката на Съда срещу дадено лице могат да се приемат ограничителни мерки само ако е установена достатъчна връзка между това лице и режима или положението, срещу които се противодейства. В рамките на критерия по буква ж) обаче такава връзка можела да се установи единствено ако самото лице, на което са наложени ограничителни мерки, допринася, макар и непряко чрез контролирани от него предприятия, за приходите в бюджета на Руската федерация.

411 Съветът оспорва основателността на доводите на първия жалбоподател.

2) Съображения на Съда

412 Както по същество следва от съображенията, изложени в точки 181, 276 и 291 от настоящото решение, категорията лица, за които се отнася критерият по буква ж), а именно „видни бизнесмени“, действително има обективна връзка с Руската федерация с оглед на целта, която, както бе посочено от Общия съд в точка 90 от първото обжалвано съдебно решение и както бе припомнено в точка 121 от настоящото решение, е да се упражни допълнителен натиск върху Руската федерация и тя да плати по-висока цена за действията си за подкопаване на териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна.

413 При тези обстоятелства Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че критерият по буква ж) трябва, както следва от точка 66 от първото обжалвано съдебно решение и от точка 125 от настоящото решение, да се тълкува в смисъл, че значителните източници на приходи за правителството на Руската федерация трябва да произхождат не от видните бизнесмени, а от икономическите сектори, в които те са активни.

414 Ето защо втората част от първото основание по дело C-696/23 P следва да се отхвърли.

б) По петото основание

415 С петото си основание първият жалбоподател заявява, че поддържа всички доводи, изтъкнати от него в първоинстанционното производство във връзка с втория критерий, който е обосновал приетите срещу него ограничителни мерки, а именно критерият, предвиден по-специално в член 2, параграф 1, буква е) от Решение 2014/145, в случай че Съдът уважи жалбата, отмени първото обжалвано съдебно решение и реши сам да се произнесе по жалбата за отмяна.

416 Съветът счита, че това основание трябва да се отхвърли.

417 В това отношение следва да се отбележи, че петото основание, което изтъква първият жалбоподател в подкрепа на жалбата си, е изтъкнато, в случай че Съдът уважи жалбата и отмени първото обжалвано решение въз основа на едно или няколко от останалите четири основания, изтъкнати от този жалбоподател. Като се има предвид, че нито едно от тези останали четири основания не може да бъде уважено, Съдът не следва да се произнася по петото основание.

2. По третото искане по дело C-704/23 P

418 Третото искане на втория жалбоподател е Съдът да разпореди на основание член 268 ДФЕС да му бъде платено обезщетение за неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял в резултат на приемането на спорните актове.

419 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 169, параграф 1 и член 170, параграф 1 от Процедурния правилник исканията в жалбата трябва да са за отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд, съдържащ се в диспозитива, а в случай че жалбата бъде обявена за основателна — трябва да са за уважаване на направените в първоинстанционното производство искания, като нови искания не могат да бъдат правени.

420 Като се има предвид, че третото искане не е за отмяна, изцяло или частично, на решението на Общия съд, съдържащо се в диспозитива на второто обжалвано съдебно решение, това искане трябва да се разбира като отнасящо се до хипотезата, при която жалбата бъде обявена за основателна. Освен факта обаче, че нито едно от основанията, изтъкнати от втория жалбоподател в подкрепа на жалбата му, не може да бъде уважено, следва да се отбележи, че посоченото искане при всички положения е недопустимо, тъй като в първоинстанционното производство този жалбоподател не е направил искане за получаване на обезщетение за неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял в резултат на приемането на спорните актове.

3. По петата част от първото основание по дело C-35/24 P

421 С петата част от първото си основание четвъртият жалбоподател упреква Общия съд, че като е използвал сегашно време, изявително наклонение в точки 33, 59, 61 и 76 от четвъртото обжалвано съдебно решение, е изопачил фактите, като е приел, че жалбоподателят все още е собственик и главен изпълнителен директор на Urlachem, въпреки че към датата на постановяване на това решение той вече не заема длъжността главен изпълнителен директор на това дружество.

422 Съветът оспорва основателността на доводите на четвъртия жалбоподател.

423 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че четвъртият жалбоподател не обяснява по какъв начин подобно изопачаване, ако се приеме за установено, би имало отражение върху диспозитива на четвъртото обжалвано съдебно решение.

424 Поради това петата част от първото основание по дело C-35/24 P следва да се отхвърли.

4. По първото основание по дело C-111/24 P

а) Доводи на страните

425 В подкрепа на първото си основание петият жалбоподател припомня, че наложените му ограничителни мерки се основават на критериите по букви ж) и г). Той подчертава също, че жалбата му пред Общия съд се отнася до всеки от тези два критерия.

426 В този контекст петият жалбоподател упреква Общия съд, че в точки 134 и 135 от петото обжалвано съдебно решение е отказал да разгледа доводите му относно критерия по буква г), тъй като е приел, че ограничителните мерки, приети въз основа на критерия по буква ж), са обосновани и достатъчни, за да подкрепят спорните актове. Правото на ефективни правни средства за защита, закрепено в член 47 от Хартата, обаче предполагало, че когато акт на Съюза се основава на различни правни основания, жалбоподателят може да получи решение, че този акт е поне частично неоснователен.

427 Освен това, като се има предвид, че за разлика от критерия по буква ж), критерият по буква г) се отнасял до лица, които осигуряват подкрепа на вземащите решения лица в Русия, или които извличат ползи от тях, правото на добро име, което е част от правото на зачитане на личния живот, закрепено в член 7 от Хартата, предполагало, че за да възстанови доброто си име, петият жалбоподател може да поиска да се установи неточността на възприетите от Съвета мотиви с оглед на критерия по буква г), при това, въпреки че включването му в списъка е основателно с оглед на критерия по буква ж).

428 Това трябвало да важи в още по-голяма степен, тъй като ограничителните мерки нямали наказателен характер, а имали за цел да променят някои видове поведение, подкрепящи положения, на които общата външна политика и политика на сигурност на Съюза се противопоставя. Тъй като обаче неправилно обвинено лице не може да промени поведение, което по дефиниция никога не е имало, Общият съд трябвало да провери дали мотивите, приети от Съвета срещу петия жалбоподател с оглед на критерия по буква г), са правилни.

429 Съветът оспорва по същество основателността на доводите на петия жалбоподател.

б) Съображения на Съда

430 Съдът вече е постановил, че що се отнася до контрола за законосъобразност на решение на Съюза за приемане на ограничителни мерки, предвид превантивния характер на тези мерки, ако съдът на Съюза приеме, че поне един от посочените мотиви е достатъчно точен и конкретен, че е подкрепен с доказателства и сам по себе си представлява достатъчно основание за поддържането на това решение, обстоятелството, че други мотиви не са

такива, не би могло да обоснове отмяната на споменатото решение (вж. в този смисъл решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 130, от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 72, и от 29 ноември 2018 г., Bank Tejarat/Съвет, C-248/17 P, EU:C:2018:967, т. 60).

431 Безспорно е, че в точки 134 и 135 от петото обжалвано съдебно решение Общият съд е приложил тази съдебна практика, за да приеме, че не е необходимо да разглежда основателността на ограничителните мерки, приети срещу петия жалбоподател въз основа на критерия по буква г), тъй като е стигнал до извода, че тези мерки са основателни с оглед на критерия по буква ж).

432 Противно на твърденията на петия жалбоподател, посочената съдебна практика не нарушава нито изискванията на правото на ефективна съдебна защита, нито на правото на добро име като съставна част на правото на зачитане на личния и семейния живот, както тези основни права са закрепени съответно в членове 47 и 7 от Хартата.

433 Всъщност, първо, Съдът вече е приел, че обхватът на съдебния контрол върху актовете на Съюза, с които се налагат ограничителни мерки, така както произтича от същата съдебна практика, гарантира справедлив баланс между, от една страна, опазването на международния мир и сигурност, и от друга страна, закрилата на свободите и основните права на засегнатото лице. По-специално при търсенето на този справедлив баланс Съдът е взел предвид по-конкретно както правото на ефективна съдебна защита, така и правото на добро име на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки (вж. в този смисъл решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 130—134).

434 Второ, макар да не може да се изключи, както изтъква петият жалбоподател, че по отношение на накърняването на доброто име съществува разлика между включване в списъците, основано на критерия по буква ж), и включване в списъците въз основа на критерия по буква г), в смисъл че първият обхваща категории лица, образувания или органи, които, за разлика от тези по втория, не поддържат непременно отношения с „вземащите решения лица в Русия, отговорни за анексирането на Крим или дестабилизирането на Украйна“, това не променя факта, че този жалбоподател не е бил лишен — единствено поради това че нито Общият съд в първоинстанционното производство, нито Съдът в производството по обжалване са се произнесли по основателността на включването му в списъците съгласно критерия по буква г) — от възможността да иска поправяне на вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на това включване в списъците, и следователно да се ползва от право на ефективна съдебна защита.

435 Всъщност е важно да се припомни, че искът за извъндоговорна отговорност на Съюза на основание член 340, втора алинея ДФЕС е въведен като самостоятелен способ за защита с конкретна функция в рамките на системата на способите за защита и е подчинен на условия за упражняване, създадени за целите на специфичния му предмет. Така съгласно разпоредбите на членове 268 и 340 ДФЕС във връзка с член 46 от Статута на Съда на Европейския съюз лице като петия жалбоподател може да предяви такъв иск в петгодишен срок, считано от настъпването на събитието, породило тази отговорност, за да получи обезщетение за вредите, които счита, че е претърпял поради ограничителните мерки, наложени му с акт на Съюза, дори ако не е поискал отмяната на твърдения за

незаконосъобразен увреждащ го акт, или дори ако Общият съд и Съдът да не са се произнесли по всички основания за отмяна, свързани с различните критерии за включване в списъците, стига обаче той да не цели да постигне същия резултат като този, който би получил при уважаване на жалба за отмяна, която е пропуснал да подаде своевременно (вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., Европейски съюз/Guardian Europe и Guardian Europe/Европейски съюз, C-447/17 P и C-479/17 P, EU:C:2019:672, т. 49—51 и цитираната съдебна практика).

436 В положението, в което се намира петият жалбоподател, последното условие обаче би било изпълнено, ако с иска си за обезщетение той цели не отмяната на ограничителните мерки, наложени въз основа на критерия по буква г), а поправянето на вредата, която се твърди, че е претърпял, що се отнася до доброто му име, поради налагането на мерките въз основа на този критерий.

437 Трето, съдебната практика, посочена в точка 430 от настоящото решение, се вписва и в логиката на съдебния контрол върху решенията на Общия съд, произтичащ от Процедурния правилник на Съда.

438 Съгласно член 169, параграф 1 и член 170, параграф 1 от този правилник исканията в жалбата за отмяна трябва да са отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд, съдържащ се в диспозитива, а в случай че жалбата бъде обявена за основателна — да са за уважаване, на направените в първоинстанционното производство искания, като нови искания не могат да бъдат правени.

439 От това следва, че жалбата трябва да съдържа основания, с които се оспорва от правна страна решение на Общия съд и които могат да имат отражение върху диспозитива на това решение, като в противен случай тези основания ще бъдат обявени за неотносими, тъй като не могат да доведат до пълната или частична отмяна на посоченото решение, така както то се съдържа в диспозитива (вж. в този смисъл решения от 21 септември 2000 г., EFMA/Съвет, C-46/98 P, EU:C:2000:474, т. 38, и от 9 юни 2011 г., Comitato „Venezia vuole vivere“ и др./Комисия, C-71/09 P, C-73/09 P и C-76/09 P, EU:C:2011:368, т. 65 и цитираната съдебна практика).

440 Именно в приложение на тази съдебна практика в областта на ограничителните мерки Съдът многократно е постановявал, че след като Общият съд правилно е приел, че ограничителни мерки, приети въз основа на един от критериите за включване в списъците, предвидени в съответния акт на Съюза, са обосновани, основанията, изведени от грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал при преценката си на обосноваността на тези мерки, приети въз основа на друг предвиден в този акт критерий, трябва да се обявят за неотносими. Всъщност, тъй като диспозитивът на решението на Общия съд е основателен, такава грешка при прилагане на правото, дори да се приеме за установена, не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение на Общия съд, нито a fortiori до отмяна на оспорваните от жалбоподателя актове (вж. в този смисъл решения от 29 ноември 2018 г., Bank Tejarat/Съвет, C-248/17 P, EU:C:2018:967, т. 61, и от 1 август 2025 г., Тимченко/Съвет, C-702/23 P, EU:C:2025:605, т. 48).

441 С оглед на изложените по-горе съображения първото основание по дело C-111/24 P следва да се отхвърли.

V. Заключение

442 С оглед на всички изложени по-горе съображения жалбите по съединени дела C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P и C-111/24 P следва да се отхвърлят.

VI. По съдебните разноски

443 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184 параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

444 Тъй като Съветът е поискал петимата жалбоподатели да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски по всяко от съединените дела и те са загубили делото, следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Съвета по всяко от тези дела.

445 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, също приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. В съответствие с тези разпоредби Чешката република и Комисията, встъпили страни в производството по обжалване по дело C-35/24 P, както и Република Латвия, встъпила страна в първоинстанционното производство и участвала в производството пред Съда по това дело, понасят направените от тях съдебни разноски по посоченото дело.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Съединява дела C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P и C-111/24 P за целите на съдебното решение.**

2) **Отхвърля жалбите.**

3) **Осъжда Дмитрий Александрович Пумпянски, Тигран Худавердян, Виктор Филипович Рашников, Дмитрий Аркадьевич Мазепин и Герман Хан да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз по всяко от съединените дела.**

4) **Чешката република, Република Латвия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски по дело C-35/24 P.**

Подписи